

برای ایران؛ از تهران تا دوشنبه

آمریکا موفق نشد؛ ایران همچنان در کانون رایزنی‌های منطقه‌ای و جهانی قرار دارد. روز گذشته عاصم منیر با رئیس‌جمهوری و مقامات ارشد کشورمان دیدار کرد و محمدرضا عارف نیز در اجلاس شانگهای، تجاوزه به ایران را حمله به بنیان‌های نظم بین‌الملل خواند

عکس: fvpresident.ir

پزشکیان به دنبال پایان دادن به انتصاب‌های سلیقه‌ای است

شایسته سالاری در آزمون اجرا

چگونه می‌توان شایسته‌سالاری را از یک مطالبه مدیریتی به نظامی مبتنی بر معیارهای روشن، فرایند شفاف، ارزیابی عملکرد و پاسخگویی تبدیل کرد؟

**تشدید تنش‌های خاورمیانه و افزایش هزینه حمل‌ونقل و بیمه
بازار جهانی انرژی را تحت فشار قرار داد**

فشار ریسک عرضه بر بازار جهانی نفت

← ٤

رئیس مرکز تحقیقات مقاومت میکروبی
گاه علوم پزشکی تهران در گفت و گوبا «ای

احتمال شروع زودهنگام موج آنفلوآنزا گروه‌های پرخطر واکسن بزنند

صفحات اینترنتی روزنامه ایران را بخوانید

مدیرکل اداره نظارت بر کالاهای فلزی
سازمان حمایت در گفت‌وگو با «ایران» خبرداد

ورود فوه فضائیة
به تأخیر
تحويل خودرو

پرسپولیس
الگوی
آکروپولیس

«ایران» علل رفتارهای نامتعارف
و هنجارشکنی در ورزشگاه‌ها، بررسی می‌کند

← ۱۳

مدیرکل مدیریت بحران استان گلستان از ضرورت
افزایش ۶ برابری اعتبارات می‌گوید

تقرّفه
ممنوع!

لایروبی رودخانه‌ها، کام بلند
برای کاهش خطر سیلاب

← ۱۶

← ۱۵

احمد آرام، داستان نویس و نمایشنامه نویس بوشهری در ۷۵ سالگی درگذشت

در امتداد سنت ادبی جنوب

مریم شهبازی، گروه کتاب: احمد
آرام، داستان‌نویس و نمایشنامه‌نویس
شهری، زاده ۱۳۰۵ دوشنبه ۲۷ مهر،
پس از دوره‌ای مبارزه با سرطان در
فرصت ۷۵ سالگی چشم از جهان
روبوست با جغرافیای کلماتش در
سکوت به سوگ بنشیند.
آرام که سبک نویسندگی‌اش با
عنصری از فرهنگ جومی بوشهر و
ذیل عوارض نوررتالیسم جومی تعریف
می‌شود، در حوزه‌های داستان کوتاه
و رمان، یکی از تجربه‌های ماندگار
ادبیات معاصر ایران را رقم زده است.
احمد آرام، متولد ۲۲ فروردین ۱۳۳۰
در بوشهر بود. زندگی از میان بافت
و کهن و صدهای تاریخی این شهر،
شنیدن مدلهای مبهم موج‌ها در
رفت‌وآمد میان دریا و خشکی، کودکی
و جوانی‌اش از آکنده از افسانه‌ها و
اسطوره‌هایی کرد که بعدها شالوده
آثار داستانی‌اش را بر آنها بنا نهاد.
برای آرام، آتچان که در گفت‌وگویی
می‌گوید: «ایران دربار ما شبی
که اتوبو در خوشی آشنا شد» و
مجموعه داستان «خوفاک بادما»
تأثیرگذار بوده، جنوب و جزایر
نیز صرفاً یک برچسب جغرافیایی

[illegible]

«پلید» را از آن خود کرد، نشان داد که مفهوم جنوب در سبک نوشتاری اش، از دایره توصیف‌های مرسوم خارج شده است.

مکمل غلیظ و بخار نمک در آثار او صرفاً عوارض جوی نیستند، بلکه موجودیتی جاندارند که پیکر شهر داستان‌ها را دربرمی‌گیرند و میان حال و گذشته پلی خیالی می‌زنند.

در میان آثار بلند او، رمان «شبی که نتواند در خویش آشفته‌شد» نیز جایگاهی ویژه دارد. در این اثر، آروایتی نکان‌دهنده از تهنایی وجود آدم‌ها ارائه می‌دهد. برخی منتقدان از این رمان به‌عنوان یکی از زمان‌های شاخص نوگرایی ساختاری و مدرن در ادبیات داستان معاصرمان یاد می‌کنند. این نگاه در دیگر رمان‌های او همچون «مرداه که حالش خوب است» و «حزلون‌های پسر» و همچنین مجموعه داستان‌های کوتاه و نمایشنامه‌های نظیر «اسکی در خانه یک آرایش‌بست دست دوم»، «خبرنباری که دیدمت گندم» و «این‌ها آریونگونی که در صادی یک‌مرده رو مضطرب می‌کنه» نیز مشهود است. آرام در خلق فضاهای گروتسک و طنز تلخ، سبب‌های که مرگ را به بازی می‌گردانند، پیچیده بود.

او مرگ را یک فاجعه محتوم و پایان‌بخش در نظر نمی‌گرفت، بلکه آن را یکی از بازیگران فعال در بطن زیست روزمره می‌دید؛ دنیایی که زن آرواح همشین سفره‌های زندگان هستند و مرگان به بیانی

طنز و از وضعیت خود گلایه می‌کنند.
مسأله‌ای که از مصادیق آن را می‌توان
در آخرین کتابی که از آرام منتشر
شد، یعنی در مجموعه داستان
«خوکچه باندما» دید.
زبان احمد آرام در کتاب‌هایی که از
او به جا مانده، گویای بهره‌مندی
نامحسوس ولی هوشمندانه‌اش از
واژگان و لحن بومی است.
این شیوه نگارش، با فضا سازی‌های
بصری غنی و توصیفاتی همراه می‌شد
که خواننده را به پیشانی مواجهه با
حادثه، با حسن قضا و بار اتمسفر
داستان درگیر می‌کرد. وجه دیگر
کارنامه احمد آرام که نباید در سایه
آثار داستانی‌اش نادیده بماند
حضور ارکادار و در قامت منتقد و
پرواویز ادبی و همچنین تدریس
داری علاقه‌مندان ادبیات داستانی
و نمایشی است. سال‌ها تسلط
بر قواعد روایت و سیمنا و مطالعه
پیوسته متون نظری تر ازل و از او
داور و منتقدی ریزبین ساخته بود؛
اتحاد که سال گذشته در جمع
داوران جایزه ادبی جلال آل احمد
حضور داشت.
احمد آرام از نسل نویسندگان
جنوینی چون صادق چوبک، رسول
پرویزی، حمدرضا صدیقی بود
که باور داشتند فرهنگ شفاهی،
افسانه‌های بومی و تجربه‌های
زیسته مردم یک اقلیم را می‌توان
به خدمت ادبیات داستانی معاصر
گرفت و صدای آن را به گوش
چهلایان رساند.

ایالات متحده در اسلام آباد انجام شد؛ نخست: «ما در آنگاه به صراحت خطاب به پاکستان می‌گوییم که اگر شما به سابقه‌های لایق اقدامات منفی آمریکا علیه ایران پیشین از انقلاب اسلامی، ما را در وضعیت اوج اعتمادی استیسا به نقش اسلام‌افراد دست و پا می‌زنید، به تعجب نگاهمانه اسلام‌افراد است و دوم: ما به تعجب نگاهمانه اسلام‌افراد است و در تراسم و تهدیدهای مکرر و بنای این اعتمادی بلندتر از قبل شده است.»

رئیس مجلس شورای اسلامی با بیان اینکه ما هیچ‌گونه طلب نیستیم، اما برای دفاع از میهن خود، «همه‌ی نام آزادی که تحمل داریم، آماده‌ایم: عزت، ملیت‌ها و حرکات نظامی نمی‌توانند معیامت راهبردی جمهوری اسلامی ایران را تحت تأثیر قرار دهد. این آمریکا بود که به حسابات غلط و جنگ علیه ایران، وارد بافتار بود و اکنون به آن‌ها هستند که باید اقدامات برای خروج را انجام دهند.»

رئیس سازمان عاصم میهن در این دیدار اعلام اسلام آباد، رئیس مجلس سید محمد شهباز شریف نخست‌وزیر پاکستان برادر دامه همکار و کشور اسلامی و همچنین در پاسخ به پیگیری رئیس‌جمهوری اسلامی درباره‌ی تلافیات مرزی کشور گفت که مسائل مرزی موقتی و فنی است و مرز و کشور از امروز (روز گذشته) باز خواهد آمد.

ده بود، به شهادت رساندند و منطقه را بیست تن مواجد کردند. اظهار کرد: قطعاً ما با جنگ خواهند توانست به اهداف خود برسند و تنها خرابی و خسارت، نه فقط برای ایران بلکه برای کل منطقه رقم خواهد خورد. موضوعی که برای ما حواشیام اتفاق بیفتد. مگر این با تأکید بر اینکه باید آنها به ملت آمریکا ثابت کنند این بار نمی‌خواهند به ما دروغ بگویند، ملت ما امروز به آمریکا اعتماد دارد و معتقد است اگر مذاکره نکنیم، دوباره حمله خواهد کرد.

جمهوری افزود: مدام در سرانه‌ها بی‌خ می‌کنند و می‌خواهند به کشور ما حمله کنند تا مردم ما بترسند، در حالی که ما از شهادت هراسی ندارد. شهادت برادران مسلمان ما باید به آنها نشانده که با مسلمانان این گونه برخورد نکنند. ما نمی‌خواهیم به کسی زور بیم. اما زیر بار زور نمی‌رویم.

من نیز مدیر این روز در این خرسندی ملاقات با دکتر پزشکیان، گزارشی از اماات و تلاش‌های دیپلماتیک برای کاهش تنش‌ها ارائه کرد و با ابراز نگرانی از بروز باره جنگ، براهیت حل و فصل مسائل طریق راهکارهای دیپلماتیک و آمادگی استان برای کمک به حل و فصل مسائل نیز زمینه‌تأکید کرد.

یافته ارتش پاکستان روز گذشته در رأس دیپلماتیک به منظور گفت‌وگو و رازینی مقامات ایران، وارد تهران شد. عاصم منیر بهران با رئیس جمهوری، رئیس مجلس شورای اسلامی و دبیر شورای عالی امنیت ملی دیدار و گفت‌وگو کرد. روابط دوجانبه، پیشرفت منطقه‌ای، رندهای دیپلماتی و پیش تنش در منطقه و نیز موضوعات علمی مهم‌ترین محورهای گفت‌وگوهای بهران با مقامات ایران بود.

بعود پزشکبان رئیس جمهوری اسلامی ایران در دیدار عاصم منیر فرماده ش پاکستان از تلاش‌ها، پیگیری‌ها و فرمندی‌های وی و دولت پاکستان برای پیش تنش‌ها و حل فصل مسائل از طریق کارهای دیپلماتیک قراردادی در سر جمهوری ایران دیدار با مرور سابقه و پیمان‌شکنی آمریکایی‌ها در حمله شرومران در میانه مذاکرات، به شهادت اندون رئیس معظم انقلاب، دانشمندان انش آرموزان بی‌گناه بدون هیچ دلیل نی، اظهار کرد: تمام مشکلات ایجادشده از تشدید تنش و همگی و دیگری تا مطلق در تکه هرزم، کشکی ناشی از خوی طلبی آمریکایی‌هاست. تمام ادعاهای علیه کشور ما فاقد وجهت است، چرا که حسن نیت دارد و چه در خصوص تحولات و چه در خصوص بازرسی‌ها در رنده هسته‌ای در چارچوب قوانین و رده بین‌المللی ثابت کرده بودیم.

نیکان با تأکید بر اینکه اول آمریکایی‌ها نشان دهند که تهدید و تحریم را دارند تا شرایط برای گفت‌وگو محقق شود، تصریح کرد: نمی‌شود روز به روز به تحریم‌ها و فشارها افزوده و مسیرها را به روی کشور‌ها بست، بعد ادعای تکه‌ها و مذاکره داشت. این چه نوع تکه‌گویی است؟

خارج مطرح شده و مشکلی که موفقی
از، صرف دیروز برطرف شده است.

بیانیه: **حرف جدیدی با آمریکا نداریم**
مدیران قالیباف، رئیس مجلس شورای
لامی در دیدار فرماندهان ژنتیک و پاکستان،
صریح اینکه « تهدید و تحرکات نظامی
توانند تصمیمات راهبردی جمهوری
لامی را تحت تأثیر قرار دهد،» تأکید
« ما حرف جدیدی نداریم و آمریکا
با اچرا شروط هفتگانه ایران که در
بورک ایران شده، نمی تواند اعتماد ایران
سبب کند.»

گزارش ایرنا، قالیباف در عین حال با اشاره روابط برادرانه ایران و پاکستان از همراهی و دولت پاکستان که در شرایط جنگ مذاکره در کنار ایران بودند، تقدیر و تشکر و با اشاره به مذاکراتی که بین ایران

سرلشکر رضایی: دزهای از مواد هسته‌ای می‌شده از ایران خارج نمی‌شود

رئیس‌جمهور محترم رضایی، نماینده رهبر انقلاب، به شورای عالی امنیت ملی نیز در دیدار با من، افتخار ارتش پاکستان با تأکید بر اینکه مواد هسته‌ای می‌سازی شده در ایران خارج نمی‌شود، تأکید داشت؛ گفت: «حتی دزهای از مواد هسته‌ای غنی‌شده از ایران خارج نخواهد شد. این مواد سرمایه‌بزرگ و ثروت ملی ایران است. ما از استفاده در داخل کشور است».

پس از این، سرلشکر رضایی تصریح کرد: همه مردم و مسئولان ارتش یکپارچه و یکصد درصد متعهد شده‌اند که تا امتدادسازی در کارهای آمریکا صورت نگیرد مذاکرات از دست نخواهد بود و شروع این امتدادسازی، تحقق روست ایران است».

صورت منیر که برای پنجمین بار از آغاز شش‌سب جنگ تحمیلی آمریکا علیه شورمان به تهران سفر کرده بود، در این دیدار با تأکید بر بازگشتی بین ایران و پاکستان اظهار کرد: «به صراحت اعلام می‌کنیم که مشکل مرزهای ایران و پاکستان طرف‌شده و از امروز صبح (روز گذشته) بازگشتی است».

سرلشکر رضایی شده است و به اشاره به جمهوری اسلامی ایران در جنگ ۴۰ روزه، بر مقاومت جانانه نیروهای مسلح و کارکنان منطقه‌ای بین دو کشور و بدون همکاری بیگانهان تأکید کرد.

آگهی مزایده شماره ۱۴۰۵/۲۲۹ ه. ف
یک سازمان دولتی نوبت دوم
 در نظر دارد املاک خود را از طریق
 مزایده عمومی به فروش برساند.
 شرح در صفحه ۸

www.ion.ir
www.ion.ir
با ایران آنلاین، آنلاین باشید

معاون اول رئیس‌جمهور در اجلاس نخست‌وزیران کشورهای عضو سازمان شانگهای:

تجاوز به ایران حمله به بنیان‌های نظم بین‌الملل بود

گزارش

گروه سیاسی

معاون اول رئیس‌جمهور کشورمان در نشست نخست‌وزیران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های اقتصادی شانگهای ابعاد تهدیدات بی‌سابقه، یکجانبه‌گرایی و برتری‌طلبی برخی کشورها برای نظام بین‌الملل را بیان کرد و ضمن تشریح ابعاد جناحیت‌های ضدبشری و حمله به غیرنظامیان و زیرساخت‌های کشورمان توسط آمریکا و رژیم صهیونیستی، گفت: «آنچه که در چهل روز تجاوز نظامی ظالمانه علیه ایران رخ داد، صرفاً حمله به جمهوری اسلامی ایران نبود؛ بلکه حمله‌ای مستقیم به بنیان‌های نظم حقوقی بین‌المللی و اصل برابری حاکمیت دولت‌ها بود.»

محمدرضا عارف در سفر دو روزه به شهر دوشنبه پایتخت تاجیکستان رفت و در حاشیه این اجلاس دیدارهای دوجانبه‌ای با هیأت‌های کشورهای عضو و گفت‌وگوهایی پیرامون موضوعات منطقه‌ای و زمینه‌های توسعه همکاری‌های اقتصادی و بین‌المللی داشت وی روز گذشته در سخنرانی خود در نشست نخست‌وزیران کشورهای عضو سازمان همکاری‌های شانگهای، این نشست را فرصتی برای مرور دستاوردهای اقتصادی و سازمائی و مجالی برای گفت‌وگو درباره بهبود و ارتقای فعالیت‌های سازمان در شرایط پرتحول کنونی جهان بر شمرد و تصریح کرد: «نظام بین‌الملل در دوره‌ای پرتلاطم با تهدیدات بی‌سابقه ناشی از یکجانبه‌گرایی و برتری‌طلبی معدودی از کشورها مواجه است. منطقه ما و جهان در دو سال اخیر شاهد چالش‌های بزرگی از جمله نقض‌های بی‌سابقه، آشکار و گستاخانه

بنیادی‌ترین ارزش‌های انسانی و نیز اصول حقوق بین‌الملل و منشور ملل متحد توسط ایالات متحده آمریکا و رژیم صهیونیستی بوده است که صلح و امنیت و دستاوردهای جامعه جهانی در دهه‌های اخیر را در معرض تهدید جدی و نابودی قرار داده است.»

معاون اول رئیس‌جمهور سپس با اشاره به تجاوز نظامی ایالات متحده آمریکا و رژیم صهیونیستی در فوریه سال جاری میلادی به ایران بیان داشت: «این تجاوز نقض صریح منشور ملل متحد، اصل منع توسل به زور و حاکمیت ملی یک کشور مستقل بود. در حالی که جمهوری اسلامی ایران مسیر گفت‌وگو و دیپلماسی را برگزیده بود و مذاکرات برای حل و فصل اختلافات در جریان بود، پاسخ نه از مسیر دیپلماسی بلکه با حمله نظامی غیرقانونی و ناعادانه

عارف با یادآوری شهادت رهبر معظم انقلاب اسلامی به همراه اعضای خانواده‌شان، شهادت ۱۶۸ نفر از دانش‌آموزان بی‌گناه و کارکنان مدرسه شجره طیبه میناب و هدف قرار دادن ورزشگاهی در شهر لامرد با بمب‌های ممنوعه ساخت آمریکا در نخستین روز تجاوز به ایران، تأکید کرد: «آنچه که در ۴۰ روز تجاوز نظامی ظالمانه علیه ایران رخ داد صرفاً حمله به جمهوری اسلامی ایران نبود؛ بلکه حمله‌ای مستقیم به بنیان‌های نظم حقوقی بین‌المللی و اصل برابری حاکمیت دولت‌ها بود. حمله به زیرساخت‌های غیرنظامی، مراکز آموزشی دانشگاهی و درمانی، تأسیسات اقتصادی و همچنین تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز تحت نظارت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، بدعت بسیار خطرناکی را پایه‌گذاری می‌کند که اگر بدون محکومیت جامعه بین‌المللی باقی بماند، امنیت هیچ کشوری از پیامدهای آن مصون نخواهد بود. جمهوری اسلامی ایران مطابق ماده ۵۱ منشور ملل متحد از حق ذاتی

خود برای دفاع مشروع استفاده کرد و در عین حال بار دیگر نشان داد که خواهان جنگ و بی‌ثباتی نیست و همواره صلح را بر رویارویی ترجیح می‌دهد.»

سازمان شانگهای، وزنه‌ای مهم در معادلات بین‌المللی

عارف در بخش دیگری از این سخنان با قدردانی از مواضع کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای در قبال این تجاوزات نظامی ظالمانه، آثار اخلال در امنیت اقتصادی و اختلال در تجارت، انرژی، حمل‌ونقل، نظام پرداخت و زنجیره‌های تأمین در یک کشور را قابل تسری به سراسر منطقه و حتی اقتصاد جهانی دانست، اما مذاکرات برای حل و فصل اختلافات در جریان بود، پاسخ نه از مسیر دیپلماسی را برگزیده بود و مذاکرات برای حل و فصل اختلافات در جریان بود، پاسخ نه از مسیر دیپلماسی بلکه با حمله نظامی غیرقانونی و ناعادانه

عارف با یادآوری شهادت رهبر معظم انقلاب اسلامی به همراه اعضای خانواده‌شان، شهادت ۱۶۸ نفر از دانش‌آموزان بی‌گناه و کارکنان مدرسه شجره طیبه میناب و هدف قرار دادن ورزشگاهی در شهر لامرد با بمب‌های ممنوعه ساخت آمریکا در نخستین روز تجاوز به ایران، تأکید کرد: «آنچه که در ۴۰ روز تجاوز نظامی ظالمانه علیه ایران رخ داد صرفاً حمله به جمهوری

اسلامی ایران نبود؛ بلکه حمله‌ای مستقیم به بنیان‌های نظم حقوقی بین‌المللی و اصل برابری حاکمیت دولت‌ها بود. حمله به زیرساخت‌های غیرنظامی، مراکز آموزشی دانشگاهی و درمانی، تأسیسات اقتصادی و همچنین تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز تحت نظارت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، بدعت بسیار خطرناکی را پایه‌گذاری می‌کند که اگر بدون محکومیت جامعه بین‌المللی باقی بماند، امنیت هیچ کشوری از پیامدهای آن مصون نخواهد بود. جمهوری اسلامی ایران مطابق ماده ۵۱ منشور ملل متحد از حق ذاتی

معاون اول رئیس‌جمهور با تصریح بر اینکه «جمهوری اسلامی ایران آمادگی دارد به منظور تحقق اهداف توسعه‌ای سازمان همکاری شانگهای نقشی فعال ایفا کند و در پیشبرد اهداف و ابتکارات در حوزه‌های مختلف اقتصادی مالی و زیرساختی مشارکت و مساعدت کند»، گفت: «جمهوری اسلامی ایران از افزایش استفاده از پول‌های ملی در تجارت میان اعضا، اتصال زیرساخت‌های بانکی، توسعه پیام‌رسان‌های مالی ملی و ایجاد سازوکارهای نوین تسویه حمایت می‌کند.»

فعالان سیاسی در یادداشت‌هایی برای «ایران» درباره الزامات صیانت از سرمایه اجتماعی نوشتند

تقویت اعتماد عمومی با پذیرش تفاوت‌ها

تفاوت‌ها و تکررها دانست، چرا که پایداری همبستگی در جامعه متکثر با همه تفاوت‌های سیاسی، فرهنگی، اجتماعی و حتی نسلی مستلزم پذیرش تفاوت‌ها، تحکیم حقوق شهروندی و به‌رسمیت‌شناختن حق انتقاد است. درادامه شاید سومین مؤلفه را بتوان فراهم کردن زمینه مشارکت برای همه شهروندان دانست که در تحکیم همبستگی ملی اهمیت دارد. بنابراین صیانت از انسجام ملی مسئولیتی مشترک است که از یک سو به درک متقابل و همراهی جامعه و از سوی دیگر به عملکرد مسئولانه، پاسخگویی و احترام عملی کنشگران رسمی وابسته است. محمدجواد حق شناس، منصور حقیقت‌پور و علیرضا خجسته‌پور در یادداشت‌هایی برای روزنامه ایران درباره الزامات دیگر حفظ سرمایه اجتماعی نوشته‌اند.

و تأکید بر ضرورت همبستگی محقق شود، نیازمند اقدام عملی همه کنشگران رسمی و غیررسمی با هدف تقویت بیش از پیش پیوند میان مردم و مسئولان است. به گونه‌ای که اخیراً هم مسعود پزشکیان رئیس‌جمهوری گفته است صیانت از این سرمایه اجتماعی، مسئولیتی مشترک برای همه ارکان حاکمیت است. یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌ها در حفظ و صیانت از انسجام ملی اعتماد عمومی است. مردم با وجود همه تنگناهای معیشتی و مشکلات اقتصادی و حتی گلابه‌ها از برخی سیاست‌ها و عملکردها بارها نشان داده‌اند که حفظ ایران و دفاع از منافع ملی را در اولویت قرار می‌دهند. با این حال استمرار این همراهی مستلزم آن است که مطالبات آنان شنیده شود و مسئولان نیز در قبال تصمیم‌ها و عملکرد خود پاسخگو باشند. مؤلفه دیگر را می‌توان پذیرش

گزارش

الهام یوسفی

گروه سیاسی

انسجام ملی در شرایط دشوار و در مواجهه با تهدیدهای بیرونی یکی از مهم‌ترین سرمایه‌های راهبردی کشور برای حفظ منافع ملی و عبور از بحران‌هاست؛ سرمایه‌ای که اگرچه در بزنگاه‌های بحران‌ها حضور و همراهی مردم جلوه‌ای برجسته پیدای می‌کند، تداوم و پایداری آن به عواملی فراتر از همدلی‌های مقطعی وابسته است. صیانت از این سرمایه اجتماعی بیش از آنکه با دعوت به وحدت

همبستگی ملی در سایه پذیرش تفاوت‌ها

محمدجواد حق شناس

عضو شورای مرکزی حزب اعتماد ملی

سخنان اخیر رئیس‌جمهوری پزشکیان درباره مردمی که با وجود گلابه‌ها، اختلاف‌نظرها و تجربه برخی بی‌عدالتی‌ها، پاسداری از ایران و منافع ملی را بر اختلافات ترجیح داده‌اند، پرسشی بنیادین را پیش روی ما می‌گذارد: چگونه می‌توان این همبستگی ارزشمند را از واکنشی در روزهای دشوار به سرمایه‌ای پایدار برای آینده کشور تبدیل کرد؟ ایران خانه مشترک همه ایرانیان و برخوردار از تاریخ، فرهنگ و سرنوشتی به‌هم‌پیوسته است؛ دولت‌ها ساختار اداره امور عمومی و مسئول اداره کشور در دوره‌های معین‌اند. این مفاهیم به یکدیگر پیوند دارند، اما یکسان نیستند. می‌توان دل‌پسته ایران بود، از استقلال و تمامیت سرزمینی آن دفاع کرد و همزمان منتقد سیاست‌ها و عملکرد نهادهای دولت یا دیگر بازیگران حوزه رسمی بود. چنین انتقادی نه لزوماً نشانه فاصله‌گرفتن از منافع ملی، بلکه می‌تواند برخاسته از احساس مسئولیت نسبت به سرنوشت کشور باشد.

همبستگی ملی به معنای یکسان‌اندیشی نیست. جامعه ایران از گرایش‌های سیاسی، فرهنگی، اجتماعی و نسلی گوناگون تشکیل شده و شهروندان می‌توانند درباره سیاست خارجی، اقتصاد و شیوه اداره کشور اختلاف‌نظر داشته باشند، اما در دفاع از ایران و آینده آن احساس مسئولیت مشترک کنند. آنچه جامعه متکثر را به یکدیگر پیوند می‌دهد، نه حذف تفاوت‌ها، بلکه احترام به حقوق شهروندان، پذیرش قواعد مشترک زندگی جمعی و توافق بر سر منافع بنیادین کشور است. از همین رو، وحدت ملی را نباید با موافقت با همه تصمیم‌های رسمی برابر دانست. به‌رسمیت‌شناختن حق انتقاد و اعتراض مسالمت‌آمیز، نه تهدیدی برای همبستگی، بلکه از پایه‌های پایداری درآین میان، مسئولیت نهادهای تاثیرگذار بر زندگی

منصور حقیقت‌پور

نماینده ادوار مجلس

انسجام ملی یکی از مهم‌ترین سرمایه‌های راهبردی کشور و از عوامل تعیین‌کننده در عبور از بحران‌ها و مقابله با تهدیدهای بیرونی است. تجربه نشان داده است که پیونددهنده جامعه در شرایط دشوار، صرفاً منافع یا تهدیدهای مشترک نیست، بلکه احساس تعلق، اعتماد متقابل و اطمینان مردم از شنیده شدن مطالباتشان است. از این رو، صیانت از انسجام ملی باید به اولویت همه ارکان نظام، به‌ویژه مسئولان و مدیران کشور، تبدیل شود. حفظ این سرمایه اجتماعی، پیش از هر چیز به

علیرضا خجسته‌پور

قائم مقام دبیرکل حزب جامعه اسلامی مهندسين

رئیس‌جمهوری در سخنان اخیر خود، سرمایه اجتماعی کشور را در انتخاب مسئولانه مردمی دانست که با وجود گلابه‌ها، منافع ملی و وحدت را بر اختلافات ترجیح داده‌اند. این سخن، در کنار قدردانی از جامعه، مسئولیت نهادهای مسئول را نیز یادآوری می‌کند؛ زیرا وحدت اجتماعی زمانی پایدار می‌ماند که نهادهای شایستگی این انتخاب را در عمل اثبات کنند. نسبت میان عملکرد نهادهای مسئول، اعتماد عمومی، وحدت اجتماعی و انسجام ملی را باید در زنجیره‌ای به‌هم‌پیوسته دید که کسب در هر حلقه، کل آن را تضعیف می‌کند. عملکرد نهادهای نه با بیانی، بلکه با قابلیت اتکا، پاسخ‌گویی و بهبود

صیانت از انسجام ملی؛ ضرورتی فراتر از همدلی مقطعی

تقویت رابطه میان مردم و مسئولان وابسته است. مردم در بزنگاه‌های حساس همواره پای کار کشور ایستاده‌اند، اما تداوم این همراهی مستلزم اعتماد عمومی و پاسخ‌گویی به مطالبات جامعه است. خواسته مردم تنها به مسائل اقتصادی، یارانه و کالایرگ محدود نمی‌شود؛ آنان می‌خواهند صدایشان شنیده شود، دغدغه‌هایشان مورد توجه قرار گیرد و در تصمیم‌گیری‌های مرتبط با زندگی خود، احساس نادیده گرفته‌شدن نداشته باشند. تکریم مردم و توجه به مطالباتشان، از مهم‌ترین مؤلفه‌های حفظ انسجام ملی است. در مقابل، تقویت این انسجام به درک متقابل و توجه جامعه به شرایط کشور نیز نیاز دارد. امروز کشور در وضعیت جنگی قرار دارد و با محدودیت‌هایی مواجه است که امکان پاسخ‌گویی

فوری به همه خواسته‌ها را دشوار می‌کند. با این حال، باید میان محدودیت در تأمین مطالبات و بی‌توجهی به مردم تفاوت گذاشت. شفافیت، صداقت در بیان واقعیت‌ها و استمرار گفت‌وگو با جامعه می‌تواند مانع شکل‌گیری فاصله میان مردم و مسئولان شود. صیانت از انسجام ملی صرفاً با دعوت به وحدت و همدلی محقق نمی‌شود، بلکه به عملکرد مسئولانه، اعتمادآفرینی و احترام عملی به مردم نیاز دارد. انسجام امروز کشور، سرمایه‌ای است که مردم با حضور و همراهی خود شکل داده‌اند و حفظ آن مسئولیتی مشترک است؛ مسئولیتی که در شرایط حساس کنونی، بیش از هر زمان دیگری به تدبیر مسئولان، درک متقابل و تقویت پیوند میان جامعه و مسئولان وابسته است.

اما این همراهی نباید جایگزین مسئولیت نهادهای رفع مشکلات شود. اعتماد عمومی همچنین به آسانی فرسوده شود و بازسازی آن به زمان و تلاش بیشتری نیاز دارد. رفتار یا گفتار مسئولانی که آسیب‌زننده به وحدت تلقی شود، می‌تواند ذخیره اعتماد را کاهش دهد؛ همان‌گونه که ناکارآمدی‌های مستمر، پیوندهای اجتماعی را تضعیف می‌کنند. کوتاه سخن آنکه وحدت اجتماعی و انسجام ملی، انتخابی یک‌باره نیست، بلکه وضعیتی پویاست که باید پیوسته با عملکرد نهادهای حاکمیتی تقویت شود. هر گام در مسیر شفافیت، پاسخ‌گویی و رفع مشکلات معیشتی، وحدت را استحکام می‌بخشد و هر فاصله میان وعده و عمل، آن را آسیب‌پذیرتر می‌کند. فراخوان رئیس‌جمهوری برای تثبیت اعتماد عمومی، در نهایت، دعوی به نهادهای مختلف است تا شایستگی انتخاب مسئولانه مردم را در عمل اثبات کنند.

عارف: جمهوری اسلامی ایران مطابق ماده ۵۱ منشور ملل متحد از حق ذاتی خود برای دفاع مشروع استفاده کرد و در عین حال بار دیگر نشان داد که خواهان جنگ و بی‌ثباتی نیست و همواره صلح را بر رویارویی ترجیح می‌دهد

حمله آمریکا و اسرائیل به ایران، گرچه قطع و حذف نشد، اما مقداری کم شده است. ما مطمئنیم که این مهم شتاب خواهد گرفت. وی با بیان اینکه «تهران دوشنبه می‌تواند مکمل هم باشند و ایران آمادگی دارد در حوزه‌های مختلفی مثل فنی و مهندسی، فناوری‌های پیشرفته، آموزش عالی، سلامت و درمان با برادران و خواهران تاجیکستانی کمک و همکاری کند»، تأکید کرد: «ما این راهبرد را داریم که سرمایه‌گذاری و برنامه‌های مشترک با تاجیکستان داشته باشیم تا بخش خصوصی دو طرف فعال شوند. وظیفه دولت‌ها این است که موانع را برطرف کنند.»

عارف در بخش دیگری از این گفت‌وگوی تلویزیونی با بیان اینکه نگاه ما به تاجیکستان، نگاه به کشور خارجی نیست و مثل نگاه برادر به برادر است، ادامه داد: «پیش‌بینی ما این بود که با لغو روادید بین دو کشور، امکان سفر و بازدید بیشتر از گذشته شهروندان هر دو کشور از آثار فرهنگی و مشترک‌شان فراهم می‌شود.» وی افزود: «شهروندان تاجیکستانی باید به ایران بیایند و تخت جمشید و مقبره کوروش را ببینند. تاجیکستانی‌ها اگر به شیراز بیایند، احساس نمی‌کنند در کشور خارجی هستند؛ همچنان که ما در دوشنبه احساس نمی‌کنیم به کشور خارجی سفر کردیم.»

از هر زمان دیگر نیازمند نگاهی نو، ساختاری جایک و همکاری‌های فراگیر و استفاده از ظرفیت‌های بی‌نظیر خود در حوزه‌های اقتصادی، فرهنگی، فناوریانه و انسانی برای تحقق اهداف سازمان در زمینه رشد اقتصادی، تحقق توسعه پایدار و امنیت مشترک منطقه‌ای است، گفت: «جمهوری اسلامی ایران آماده است تا در چهارچوب برنامه‌های مصوب در کنار اعضا و شرکای سازمان برای تحقق اهداف سازمان در زمینه رشد اقتصادی، تبادلات فرهنگی و نوآوری فناوریانه همکاری فعال داشته باشد.» وی در این باره افزود: «اطمینان داریم که با تکیه بر ظرفیت‌های عظیم کشورهای عضو و شرکای گفت‌وگو و با احترام متقابل چندجانبه‌گرایی و همکاری، برابر می‌توان سازمان همکاری شانگهای را به یکی از مؤثرترین کانون‌های همکاری اقتصادی و توسعه پایدار در جهان تبدیل کرد.»

عارف: تاجیکستان برای ما کشور خارجی نیست؛ برادر ماست

معاون اول رئیس‌جمهور کشورمان در آخرین برنامه سفر به تاجیکستان، با تلویزیون ملی این کشور گفت‌وگو کرد. عارف در این گفت‌وگو با اشاره به روابط بسیار خوب سیاسی بین دو کشور گفت: «رفت‌آمدها بین مقامات ایران و تاجیکستان بعد از

اخبار

عراقچی خطاب به مکرون:

مردم فرانسه خواهان تغییرات بنیادین هستند

سیدعباس عراقچی، وزیر امور خارجه با انتشار پیامی در شبکه ایکس نسبت به اظهار نظر اخیر امانوئل مکرون، رئیس جمهور فرانسه که علت آشوب‌های اخیر در این کشور را قیمت بالای سوخت ناشی از جنگ آمریکا علیه ایران توصیف کرده است، واکنش نشان داد.

عراقچی با ضمیمه کردن پیام مکرون به ترامپ در حمایت از جنگ علیه ایران، نوشت: «آقای مکرون زمانی زمینه را برای این وضعیت فراهم کرد که به رئیس جمهور آمریکا اطمینان داد از جنایات علیه ایرانیان استقبال می‌کند.»

وزیر خارجه در ادامه نوشت: «دیگر برای فرافکنی و مقصر دانستن جنگی که امثال او در ایجاد آن نقش داشتند، خیلی دیر شده است.

مردم فرانسه خواهان تغییرات بنیادین، از جمله تضمین آزادی تجمعات هستند. آقای رئیس جمهور، به صدای آینده فرانسه گوش بدهید.»

احضار سفیر آلمان

به وزارت امور خارجه

سفیر آلمان در تهران به وزارت خارجه کشورمان احضار شد. در پی تکرار اتهام‌زنی‌های مقامات آلمانی علیه ایران، «اکسل دیتمان»، سفیر آلمان در تهران، توسط علیرضا یوسفی، دستیار وزیر و مدیرکل غرب اروپا به وزارت امور خارجه احضار و اعتراض شدید جمهوری اسلامی ایران نسبت به رویکرد سخیف برخی مقامات آلمانی در قبال ایران به وی ابلاغ شد. یوسفی تأکید کرد طرح اتهامات امنیتی علیه ایران شیوه دیرینه رژیم صهیونیستی و برخی کشورهای غربی علیه ایران بوده است. مدیرکل غرب اروپای وزارت امور خارجه خاطرنشان کرد: پوشش قضایی دادن به ادعاهای بی‌اساس سیاسی نه تنها اعتباری برای این ادعاها فراهم نمی‌کند بلکه موجب بی‌اعتباری دستگاه قضایی آلمان می‌شود.

مدیرکل غرب اروپای وزارت امور خارجه همچنین به سفیر آلمان اطمینان داد شکر در مقامات آلمانی در متهم‌سازی ایران با هدف تحت‌الشعاع قرار دادن مسئولیت دولت آلمان در همراهی و مشارکت در تجاوز نظامی آمریکایی-صهیونیستی علیه ایران، به هیچ عنوان باعث تردید ایران در پیگیری مسئولیت بین‌المللی دولت آلمان به‌خاطر مشارکت در ارتکاب جنایات جنگی صورت گرفته در جریان تجاوز نظامی آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه ایران نخواهد شد.

سخنگوی وزارت خارجه در نشست خبری مطرح کرد

ایران از برگزاری نشست با کشورهای حاشیه خلیج فارس حمایت می‌کند

گزارش

اسماعیل بقایي سخنگوی وزارت امور

خارجه اعلام کرد که تهران از برگزاری نشست مشترک ایران و کشورهای حاشیه خلیج فارس استقبال می‌کند.
بقایي روز گذشته در نشست خبری با نمایندگان رسانه‌های داخلی و خارجی پاسخگویی پرسش‌های مطرح شده درباره جدیدترین تحولات سیاست خارجی بود. او درباره وضعیت جاری در مناسبات میان ایران و کشورهای عربی و پیرامون ابتکار عراق برای برگزاری نشست مشترک ایران و کشورهای حاشیه خلیج فارس گفت: «ما همواره برای گفت‌وگو و تعامل با کشورهای منطقه آمادگی داشته‌ایم. آخرین مورد نیز پیشنهاد برگزاری نشست سلاله در عمان بود که دیگران در آخرین لحظات مانع برگزاری آن شدند.» وی افزود: «پیشنهاد برگزاری نشست مشترک کشورهای حاشیه خلیج فارس به‌علاوه ایران و عراق، از مدت‌ها قبل مطرح بوده است. یک مورد از این نشست‌ها نیز در حاشیه یکی از نشست‌های مجمع عمومی سازمان ملل متحد برگزار شد. دوستان عراقی همواره این ایده را پیگیری کرده‌اند و ما نیز از آن حمایت کرده‌ایم.» سخنگوی وزارت امور خارجه تأکید کرد: «همچنان معتقدیم این پیشنهاد خوبی است و به‌طور کلی از هر گام و پیشنهادی که در راستای تقویت اعتماد میان کشورهای منطقه باشد، حمایت می‌کنیم»

بازنشر موضع قطر نشانه حسن نیت ایران بود

اسماعیل بقایي، سخنگوی وزارت امور خارجه درباره واکنش قطر به بازنشر موضع این کشور درباره اهداف حملات ایران و طرح اتهام برخورد گزینشی از سوی تهران گفت: «ایران با قطر مرادوات خوبی دارد و بازنشر این موضع، نشانه حسن نیت جمهوری اسلامی ایران بوده است.» وی افزود: «مقام‌های قطری در یک سند رسمی اعلام کرده بودند که ضربات دفاعی ایران صرفاً علیه اهداف و پایگاه‌های نظامی آمریکا بوده است. بنابراین، ایران اقدام

عاصم منیر، فرمانده ارتش پاکستان

روز گذشته با مقامات ارشد کشورمان دیدار کرد

مأموریت میانجیگر در تهران

در شرایطی که مذاکرات میان تهران و واشنگتن

به بن بست رسیده است، این سفر از خیز مجدد تحرکات دیپلماتیک

برای یافتن راهی جهت مهار تنش حکایت دارد

گزارش

فیلد مارشال عاصم منیر، فرمانده

نیروهای مسلح پاکستان روز گذشته به تهران آمد و با مقام‌های بلندپایه کشور از جمله وزیر امور خارجه دیدار کرد. عاصم منیر به‌عنوان یکی از چهره‌های محوری میانجیگری میان تهران و واشنگتن در شرایطی به تهران آمد که بن‌بست در مذاکرات ایران و آمریکا و افزایش دوباره احتمال تشدید رویارویی نظامی، ضرورت فعال کردن دوباره کانال‌های دیپلماتیک را به یکی از مهم‌ترین اولویت‌های رادنی‌های منطقه‌ای تبدیل کرده است. سفر او که با هدف گفت‌وگو درباره

پرونده‌های مهم دیپلماتیک و امنیتی انجام شد، ادامه تلاش‌های اسلام‌آباد برای جلوگیری از بازگشت بحران به مرحله تقابل نظامی است، اما زمان‌بندی آن بویژه همزمانی با تحرکات دیپلماتیک مسکو در تهران، بر اهمیت این مأموریت و پیچیدگی معادلات پیش رو افزوده است.

عاصم منیر در ماه‌های گذشته به‌تدریج از یک مقام ارشد نظامی پاکستانی به یکی از بازیگران مؤثر در معادلات دیپلماتیک پیرامون بحران ایران و آمریکا تبدیل شد؛ روندی که با اوج‌گیری تنش‌های نظامی در جریان جنگ ۲۰ روزه شتاب گرفت و او را در موقعیتی قرار داد که بتواند از ظرفیت سیاسی و امنیتی پاکستان برای برقراری ارتباط میان دو طرف استفاده کند.

او با اتکا به جایگاه بانفوذ خود در ساختار

قدرت اسلام‌آباد، وارد مسیر میانجیگری شد و سفرهای مکرر به تهران را در دستور کار قرار داد که اکنون با تداوم تنش‌ها میان تهران و واشنگتن و دشوارتر شدن چشم‌انداز توافق، بیش از گذشته به آزمونی برای ظرفیت دیپلماسی منطقه‌ای پاکستان تبدیل شده است. اهمیت این سفر زمانی روشن‌تر می‌شود که در نظر بگیریم حضور اخیر منیر، پنجمین سفر رسمی فرمانده ارتش پاکستان به تهران از زمان برقراری آتش‌بس پس از جنگ ۴۰ روزه است که قرار بود زمینه‌ای برای مهار بحران و بازگشت تدریجی طرفین به مسیر مذاکرات فراهم کند اما با نقض تعهدات از سوی واشنگتن با چالش‌های جدی روبه‌رو شد و بار دیگر احتمال گسترش تنش‌های نظامی را افزایش داد.

اهمیت این سفر زمانی روشن‌تر می‌شود که در نظر بگیریم حضور اخیر

منیر، پنجمین سفر رسمی فرمانده ارتش پاکستان به تهران از زمان برقراری آتش‌بس از جنگ ۴۰ روزه است که قرار بود

زمینه‌ای برای مهار بحران و بازگشت تدریجی طرفین به مسیر مذاکرات

فراهم کند اما با نقض تعهدات از سوی

واشنگتن با چالش‌های جدی روبه‌رو شد و بار دیگر احتمال گسترش

تنش‌های نظامی را افزایش داد

با این حال، آنچه به سفر منیر وزن بیشتری می‌بخشد، همزمانی آن با سفر سرگئی لاوروف، وزیر خارجه روسیه به تهران است.

سفر این مقام روسی، یک روز پیش از ورود فرمانده ارتش پاکستان انجام شد و علاوه بر بررسی مناسبات دوجانبه تهران و مسکو، موضوع تحولات منطقه‌ای و راهکارهای کمک به کاهش بحران میان ایران و آمریکا را نیز دربر داشت.

همزمانی این دو سفر، در شرایطی که مذاکرات میان تهران و واشنگتن به بن‌بست رسیده است، از خیز مجدد تحرکات دیپلماتیک برای یافتن راهی جهت مهار تنش حکایت دارد. در همین چارچوب، روزنامه پاکستانی «داون»، سفر عاصم منیر به تهران را بخشی از تلاش‌های اسلام‌آباد برای جلوگیری از تشدید تنش‌ها و ادامه میانجیگری میان ایران و آمریکا ارزیابی کرده است؛ برداشتی که با مواضع اعلام شده مقام‌های نظامی پاکستان نیز همخوانی دارد.

ژنرال احمد شریف چودری، سخنگوی ارتش پاکستان، یک روز پیش از سفر منیر تأکید کرد که کشورش به تعامل با طرف‌های ذی‌ربط و شرکای منطقه‌ای خود ادامه خواهد داد تا با مهار تنش‌ها و جلوگیری از گسترش درگیری، زمینه لازم برای پیشرفت‌های دیپلماتیک فراهم شود.

سخنگوی ارتش پاکستان همچنین با اشاره به تداوم تعاملات دیپلماتیک اسلام‌آباد با تهران طی ماه‌های گذشته، توضیح داد که محور اصلی این تماس‌ها بر ضرورت خوشگذنداری و جلوگیری از تشدید درگیری متمرکز بوده است. او با هشدار درباره پیامدهای استمرار خصومت‌ها تأکید کرد که ادامه رویارویی می‌تواند تلاش‌ها برای دستیابی به صلحی پایدار را از مسیر اصلی خود منحرف کند و به همین دلیل، تعاملات سیاسی و مذاکرات باید برای جلوگیری از افزایش تنش و محدود نگه داشتن دامنه جغرافیایی و نظامی درگیری، ادامه یابد.

در این فضا، دیپلماسی ضروری برای جلوگیری از گسترش بحران و مهار پیامدهای آن برای امنیت منطقه‌ای است.

نگره اصلی تنش

این سفر در حالی انجام شده است که با افزایش ناامنی در پیرامون تنگه هرمز و نوسان شدید قیمت نفت طی هفته‌های گذشته، نگرانی‌های منطقه‌ای درباره امنیت مسیرهای حیاتی انتقال انرژی افزایش یافته و ضرورت یافتن راهی برای جلوگیری از گسترش بحران را بیش از پیش حائز اهمیت کرده است. در چنین شرایطی، تلاش اسلام‌آباد برای احیای کانال‌های دیپلماتیک با موانعی فراتر از توقف مذاکرات و افزایش تنش‌های نظامی روبه‌رو است.

تنش‌های

تنانیاهاو و ترامپ به دنبال منافع شخصی در سیاست خارجی

است هزینه‌های سنگین‌تری برای او به همراه داشته باشد تا اینکه اساساً از جمله صرف‌نظر کند. بنابراین، پرسش اصلی این است که آیا اقدام نظامی علیه ایران در نهایت به سود موقعیت سیاسی و انتخاباتی او خواهد بود یا پیامدهای آن، دستاوردهای احتمالی او را تحت‌الشعاع قرار خواهد داد. واکنش ایران می‌تواند هزینه سیاسی تصمیم تنانیاهاو را افزایش دهد و او را با وضعیتی مواجه کند که در آن، منافع مورد انتظار از حمله با پیامدهای ناخواسته و تروان بازآرندگی ایران و ارزیابی اسرائیل در دامنه شدت پاسخ احتمالی تهران، از متغیرهای مؤثر بر تصمیم‌گیری تنانیاهاو به شمار می‌روند.

در تحلیل رفتار ترامپ نیز باید به تفاوت رویکرد او با جو بایدن و حتی کامالا هریس توجه داشت. ترامپ، برخلاف آنان، رویکردی ایدئولوژیک در مسائل بین‌المللی و داخلی آمریکا ندارد. درحالی‌که بایدن، بخش عمده‌ای از تمرکزهای او حتی بسیاری از جمهوری‌خواهان با نگاهی ایدئولوژیک به اسرائیل می‌نگزند و روابط واشنگتن و تل‌آویو را در چارچوب جایگاه آمریکا به عنوان رهبر نظام بین‌الملل ارزیابی می‌کنند، ترامپ چنین نگرشی ندارد. برای او، در درجه اول منافع شخصی و پس از آن منافع آمریکا اهمیت دارد؛ منفاعی که اولویت‌بندی آنها می‌تواند به نفع شرایط و در مقاطع مختلف دستخوش تحول شود.

بر همین اساس، رابطه ترامپ و تنانیاهاو را نمی‌توان پیوندی ایدئولوژیک تلقی کرد. این رابطه بیش از هر چیز تابع شرایط و تحولاتی است که در هر مقطع شکل می‌گیرند و هر یک از طرفین می‌کوشد از آنها برای تأمین منافع خود بهره بگیرد. کیفیت رابطه شخصی این دو نیز به منافع بستگی دارد که ترامپ در هر مقطع دنبال می‌کند. بنابراین، نزدیکی شخصی آنان لزوماً به معنای همسویی پایدار در تصمیمات راهبردی نیست و نمی‌توان حمایت آمریکا از اقدام نظامی احتمالی اسرائیل علیه ایران را صرفاً بر مبنای مناسبات شخصی دو رهبر پیش‌بینی کرد. ارزیابی رفتار واشنگتن مستلزم توجه به محاسبات متغیر ترامپ و اولویت‌های او در شرایط گوناگون است. در مجموع، احتمال تشدید درگیری را باید با در نظر گرفتن ویژگی‌های رفتاری رهبران، ملاحظات انتخاباتی و هزینه‌های بازآرندگی تحلیل کرد. نه انگیزه‌های احتمالی تنانیاهاو برای حمله، اقدام نظامی را قطعی می‌کند و نه نزدیکی او به ترامپ، حمایت بی‌قیدوشرط واشنگتن را تضمین خواهد کرد. آنچه اهمیت دارد، ارزیابی پیوسته تغییرات محاسبات و طرف و تأثیر واکنش احتمالی ایران بر هزینه و فایده تصمیمات آنهاست.

یادداشت

مه‌ران کامروا
استاد و مدیر مرکز مطالعات بین‌المللی و منطقه‌ای (CIRS) در دانشگاه جورج تاون قطر

با اوج‌گیری تنش‌های نظامی میان ایران، آمریکا و اسرائیل و افزایش احتمال بروز دور تازه‌ای از درگیری، شناخت منطق تصمیم‌گیری رهبران دو طرف، بویژه بنیامین تنانیاهاو و دونالد ترامپ برای ارزیابی تحولات پیش‌رو اهمیت ویژه‌ای دارد. بررسی رفتار سیاسی این دو نشان می‌دهد که تصمیمات ترامپ برای ارتقای امنیت منطقه‌ای ایران و اسرائیل و روندهای بلندمدت تاریخی تمایز قائل شد؛ زیرا عوامل تشدیدکننده بحران در مقطع کنونی، لزوماً سرنوشت روابط دو طرف را در بلندمدت تعیین نمی‌کنند. تحولات پیش و پس از هفتم اکتبر ۲۰۲۳ نشان می‌دهد که محاسبات متعارف سیاسی درباره بنیامین تنانیاهاو، نخست‌وزیر اسرائیل الزاماً صحیح نمی‌کند. به بیان دیگر، نمی‌توان الگوهای تحلیلی رایج در عرصه سیاست را بدون توجه به ویژگی‌های رفتاری او به کار گرفت. اقدامات تنانیاهاو، همانند رفتارهای ترامپ از منطق خاصی پیروی می‌کند که ممکن است با انتظارات معمول از تصمیم‌گیرندگان سیاسی همخوان نباشد.

از تصمیم‌گیرندگان سیاسی همخوان نباشد. اهداف سیاسی، ملاحظات شخصی و ارزیابی‌اش از پیامدهای احتمالی تصمیمات نظامی است. اگر تنانیاهاو به این جمع‌بندی برسد که برای حمله به ایران می‌تواند چراغ سبز ترامپ را دریافت کند یا چنین اقدامی موقعیت انتخاباتی او را به‌طور قابل‌توجهی تقویت خواهد کرد، نمی‌توان احتمال حمله را متغنی دانست. این احتمال باید در ارزیابی تحولات پیش‌رو جدی گرفته شود. اطمینان دارم فرماندهان نظامی ایران نیز از این واقعیت آگاه‌اند و «مقام‌اقدام نظامی ایران بااین حال، وجود انگیزه برای حمله به معنای قطعی بودن تصمیم به‌اجرای آن نیست؛ زیرا محاسبات مربوط به منافع احتمالی تنها بخشی از فرآیند تصمیم‌گیری هستند و ارزیابی هزینه‌های واکنش متقابل نیز در این میان نقش مهمی دارد. درواقع، تنانیاهاو ناگزیر است پیامدهای تلافی ایران و حمله متقابل به اسرائیل را نیز در محاسبات خود وارد کند. چنین واکنشی ممکن

چهارشنبه ۲۹ مهر ۱۴۰۵ شماره ۹۱۵۴

irannewspaper_irannewspaper_online

چگونه اعتراضات اروپا و خشم عمومی مردم نتیجه جنگ افروزی علیه ایران است؟

کارمای غرب

ترجمه

تراکتورهایی که وارد شهر گلا در جنوبی‌ترین نقطه اروپا می‌شوند، پرچم سیسیل را به اهتزاز درآورده‌اند؛ پرچمی که تصویر مدوسا، سه پای خمیده و خوشه‌های گندم روی آن نقش بسته است و یادآور جایگاه این جزیره به‌عنوان انبار غله از دوران روم باستان است. اما کشاورزان ایتالیا برای برداشت محصول به میدان نیامده‌اند؛ آنها در حال اعتراض هستند .

با افزایش سراسام‌آور قیمت سوخت در پی جنگ علیه ایران و تشدید فشار بر بودجه خانوارها و کسب‌وکارها در سراسر اروپا، فشار ناشی از هزینه‌های زندگی به ناآرامی‌های اجتماعی دامن زده و در آستانه انتخابات سال آینده در کشورهایی از جمله فرانسه، ایتالیا و لهستان، به احزاب راست نیروی تازه‌ای بخشیده است. احزابی که زمانی گروه‌هایی حاشیه‌ای تلقی می‌شدند، پیش از این نیز در حال افزایش نفوذ خود بودند؛ زیرا رأی‌دهندگان، از رانندگان خودرو در مناطق روستایی فرانسه گرفته تا مردان جوان در بخش شرقی آلمان، که زمانی تحت حاکمیت کمونیست‌ها بود، به دنبال گزینه‌های جایگزین می‌گشتند. جنگ آمریکا علیه ایران که در ماه فوریه آغاز شد و قیمت انرژی را به‌شدت افزایش داد، در اروپا چالش دولت‌هایی را تشدید کرده است که پیش‌تر نیز برای مهار تورم، حمایت از رشد اقتصادی و کنترل هزینه‌های عمومی با مشکل مواجه بودند. اکنون این نارضایتی‌ها به خیابان‌ها کشیده شده‌اند.

در فرانسه، اعتراضاتی که ابتدا در واکنش به فرسودگی امکانات آموزشی در حومه‌های شمالی پاریس آغاز شده بود، به یکی از شدیدترین موج‌های ناآرامی در چند دهه اخیر تبدیل شده است؛ فروشگاه‌ها غارت شده‌اند، ساختمان‌ها به آتش کشیده شده‌اند و یک ساختمان شهرداری متعلق به قرن نوزدهم در شهر لیموژ طعمه حریق شده است. کمیسواری اروپا برآورد کرده است که جنگ علیه ایران حدود ۱۰۰ میلیارد یورو، معادل ۱۱۲ میلیارد دلار، از طریق اختلال در تجارت و بازسازی آخر هفته خود، مطالبات معترضان امانوئل مکرون رئیس جمهوری فرانسه، در سخنرانی آخر هفته خود، مطالبات معترضان درباره افزایش هزینه‌های زندگی و قیمت سوخت را «مشروع» دانست، اما افرادی را که

به ادعای او مسئول خشونت و غارت بودند محکوم کرد. او گفت: «هرگز نباید آنها را با کسانی که تخریب کردند، خرابکاری به راه انداختند و دست به غارت زدند، یکی بدنامیم.»

اعتراضات در سراسر اروپا
شعله‌ور می‌شوند
خشونت در نقاط دیگر اروپا نیز گسترش یافته است. در شهر ثروتمند میلان در شمال ایتالیا، پلیس روز یکشنبه با معترضان درگیر شد که در جریان اعتراض به ضعف خدمات عمومی و افزایش هزینه‌های زندگی، سنگ پرتاب می‌کردند و به فروشگاه‌ها دستبرد می‌زدند. در گلا، واقع در ساحل جنوبی سیسیل، کشاورزان می‌گویند هزینه سوخت، استفاده از ماشین‌آلات کشاورزی را به‌شدت گران و عملاً غیرقابل تحمل کرده است. روی یکی از پلاکاردها نوشته شده بود: «زمین را کشت می‌کنیم، اما محصولان صرف پرداخت بدهی می‌شود.» اگرآنجلو گامبینو، نماینده کشاورزان در استان کالتانیستا گفت: «ما کاملاً از حرکت ایستاده‌ایم. هزینه سوخت بیش از دو برابر شده است.» مسدود کردن جاده‌ها از سوی کامیون‌داران، کشاورزان و کارگران صنعت فولاد، حمل‌ونقل را در بخش‌هایی از جنوب ایتالیا مختل کرده و به کمبود محلی سوخت و نگرانی درباره تأمین کالاهای سوپرمارکت‌ها

چه کسی نبض جریان‌های حیاتی خاورمیانه را در دست می‌گیرد؟

پایان انحصار آمریکا بر مدیریت خاورمیانه

یادداشت

فرشید فرحانکیان

دکتری حقوق نفت و گاز

برای بیش از سه دهه، یکی از بدیهی‌ترین فرض‌های سیاست در برخی کشورهای خاورمیانه این بود که اگر بحرانی در منطقه شکل بگیرد، درنهایت باید به واشنگتن نگاه کرد. برای این دسته از کشورها، آمریکا نه فقط یک قدرت خارجی، بلکه ضامن امنیت، تنظیم‌کننده توازن قوا و در بسیاری از مواقع، داور نهایی منازعات منطقه‌ای بود.

«اکنونمیست» در دو تحلیل اخیرالانتشار خود تصویری متفاوت ترسیم می‌کنند؛ مساله دیگر این نیست که آیا آمریکا خاورمیانه را ترک می‌کند یا نه، مساله این است که آمریکا دیگر حاضر نیست همان نقشی را که طی سه دهه برای خود تعریف کرده بود، ایفا کند.

اکنونمیست در تحلیل نخست، با مرور ۳۵ سال مداخله آمریکا در منطقه، نتیجه می‌گیرد که واشنگتن احتمالاً از نقش «قدرت برتر» در منطقه عقب خواهد نشست. در تحلیل دوم نیز همین تحول از زاویه‌ای گسترده‌تر دیده می‌شود: پایان نظمی که برای حدود یک قرن، بیش از آنکه محصول توافق میان قدرت‌های منطقه‌ای باشد، تحت تأثیر قدرت‌های خارجی طراحی و مدیریت‌شده است؛ بنابراین، آنچه در حال پایان است، صرفاً حضور آمریکا نیست، انحصار آمریکا بر مدیریت منطقه است.

از ضامن امنیت به بازیگرزنیشی

درک این تحول، نیازمند تکنیک میان «حضور» و «نقش» است. آمریکا همچنان منافعی در خاورمیانه برای خود قائل است. مبارزه ادعایی با تروریسم، فروش تسلیحات، روابط تجاری، حمایت از رژیم اسرائیل، دیپلماسی و دسترسی به مسیرهای انرژی همچنان برای واشنگتن اهمیت دارند. حتی کاهش حضور نظامی نیز الزاماً به معنای پایان استفاده از قدرت نظامی نیست، اما تفاوت در جای دیگری است. مدل قدیمی تقریباً چنین بود؛ یعنی آمریکا

دامن زده است. در پرتغال هم، روز شنبه، دهه‌ها هزار نفر در لیسبون پایتخت این کشور راهپیمایی کردند تا به دستمزدهای پایین، هزینه مسکن و افزایش هزینه‌های زندگی اعتراض کنند. این اعتراضات فشار بر دولت راست میانه پرتغال را افزایش داده است.

در اسپانیا، اخراج زنی ۸۷ ساله از خانه‌اش، اعتراضات سراسری درباره کمبود مسکن و افزایش سراسام‌آور اجاره‌بها را برانگیخت؛ اعتراضاتی که به شکل‌گیری زمینه برای برگزاری انتخابات زودهنگام در ماه آینده منجر شد. بلژیک نیز شاهد اعتراضات بوده است. در آلبانی هم تجمعات گسترده ناشی از خشم عمومی نسبت به فساد ادراک‌شده در دولت، کمبود فرصت‌های شغلی و ضعف استانداردهای آموزشی برگزار شده است. این اعتراضات بازتاب‌دهنده نگرانی‌های اقتصادی گسترده‌تری هستند که بیش از پیش بر سیاست در سراسر قاره اروپا تأثیر می‌گذارند.

ژیل ایوالدی، دانشمند علوم سیاسی در مؤسسه مطالعات سیاسی پاریس، گفت نگرانی درباره قدرت خرید به «یکی از اقتصاد گسترده‌ترین هستند که بیش از پیش بر سیاست در سراسر قاره اروپا تأثیر می‌گذارد».

بر اساس نظرسنجی‌های مؤسسه الایه، از زمان آغاز جنگ علیه ایران، میزان حمایت از لوپن در نظرسنجی‌ها افزایش یافته، در حالی که محبوبیت مکرون کاهش پیدا کرده

با افزایش سراسام‌آور قیمت سوخت در پی جنگ علیه ایران و تشدید فشار بر بودجه خانوارها و کسب‌وکارها در سراسر اروپا، فشار ناشی از هزینه‌های زندگی به ناآرامی‌های اجتماعی دامن زده و در آستانه انتخابات سال آینده در کشورهایی از جمله فرانسه، ایتالیا و لهستان، به احزاب راست نیروی تازه‌ای بخشیده است

روسیه می‌تواند به کاهش هزینه‌ها کمک کند؛ موضعی که اجماع جریان اصلی سیاسی اروپا درباره حمایت از اوکراین را به چالش می‌کشد.

انرژی، سوخت انتخاباتی لوپن

شوگ جدید انرژی پس از چندین سال فشار اقتصادی ناشی از همه‌گیری کرونا و پیامدهای آغاز جنگ اوکراین در سال ۲۰۲۲ رخ داده است. در فرانسه، افزایش هزینه‌های انرژی به عاملی انفجاری در آستانه انتخابات ریاست‌جمهوری آوریل آینده تبدیل شده است. دولت مکرون با کسری بودجه فزاینده و فشار بازارهای اوراق قرضه دست‌وپنجه نرم می‌کند.

مارین لوپن، چهره پیش‌تاز حزب راست «اجتماع ملی» و ژان لوک ملانشون، سیاستمدار باسابقه‌ای که هر دو قیمت سوخت را به یکی از محورهای اصلی کارزارهای انتخاباتی خود تبدیل کرده‌اند. ایوالدی گفت: «افزایش قیمت سوخت آشکارا به موضوعی تبدیل شده که موقعیت مارین لوپن را تقویت می‌کند. او مدت‌هاست که این موضوع را به‌عنوان یکی از محورهای اصلی فعالیت سیاسی خود مطرح کرده است.»

بر اساس نظرسنجی‌های مؤسسه الایه، از زمان آغاز جنگ علیه ایران، میزان حمایت از لوپن در نظرسنجی‌ها افزایش یافته، در حالی که محبوبیت مکرون کاهش پیدا کرده است. در چنین شرایطی، هر نا-و هوایی‌باری که برای حفاظت از خلیج فارس اختصاص می‌یابد، منابعی است که نمی‌تواند در اقیانوس آرام مورد استفاده قرار گیرد. بنابراین، مساله فقط «خاورمیانه مهم است یا نه؟» نیست. مساله، «هزینه فرصت تعهد» است.

عامل سوم: تغییر ماهیت تهدید است. جنگ‌های جدید مدل قدیمی پایگاه‌محور، آمریکا را با مشکل مواجه کرده‌اند. پایگاه‌های بزرگ و ثابت، در برابر موشک‌های ارزان، پهپادها و حملات اشباعی آسیب‌پذیرتر شده‌اند. در چنین محیطی، یک پایگاه چند میلیارد دلاری الزاماً به معنای امنیت چند میلیارد دلاری نیست. در نتیجه، منطق پایگاه‌ها کوچک‌تر، تحرک بیشتر، ائتلاف‌های موقت و توانایی مداخله سریع، می‌تواند جذاب‌تر از حضور سنگین و دائمی باشد.

ورود به عصر تعدد قدرت

اما اینجا پرسش اصلی آغاز می‌شود: اگر آمریکا عقب‌نشیند، چه کسی جای آن را می‌گیرد؟ پاسخ مهم دو تحلیل اکنونمیست این است: احتمالاً هیچ‌کس. اروپا ظرفیت لازم را ندارد. روسیه گرفتار جنگ اوکراین است و انگیزه‌ای برای حل بحران‌های منطقه‌ای ندارد. چین بزرگ‌ترین مشتری نفت بسیاری از کشورهای خلیج فارس است. اما هنوز تجربه و تمایل لازم برای تبدیل شدن به یک قدرت نظامی مسلط در خاورمیانه را نشان نداده است.

بنابراین، برخلاف بسیاری از روایت‌های رایج، ممکن است جهان شاهد انتقال قدرت از آمریکا به یک «هژمون جدید» نباشد. ممکن است وارد عصر «تعدد قدرت» شویم؛ یعنی به‌جای یک قدرت مسلط، مجموعه‌ای از قدرت‌های منطقه‌ای، فائوری، تسلیحات و مسیرهای ارتباطی را در اختیار بگیرند.

در چنین نظمی کشورهای منطقه ظرفیت‌هایی متفاوت دارند، اما هیچ‌کدام به‌تنهایی قادر به ساختن یک نظم جامع منطقه‌ای نیستند. چین نیز در قلب این معادله، یک قدرت اقتصادی و خریدار بزرگ انرژی است. بنابراین سؤال جدید فعلاً دیگر این نیست که «چه کسی جای آمریکا را می‌گیرد؟» و باید پرسید: «چه کسی کدام بخش از نظم منطقه‌ای را در اختیار خواهد گرفت؟»

از قدرت قلمرو به قدرت جریان

این تغییر، در منظر ژئواکونومی اهمیت بسیار

است. پیشنهاد لوپن برای کاهش شدید مالیات بر ارزش افزوده سوخت با حمایت گسترده عمومی روبه‌رو شده است. تحلیلگران می‌گویند این موضوع در میان رأی‌دهندگان اصلی او در مناطق روستایی و نیمه‌روستایی بازتاب زیادی دارد؛ مناطقی که در آنها استفاده از خودرو اغلب ضروری اجتناب‌ناپذیر است.

درخواست‌ها برای احیای روابط با روسیه

در آلمان همسایه شرقی فرانسه، حزب «الترناتیو برای آلمان» پس از کسب نتایج قابل توجه در انتخابات محلی، در نظرسنجی‌های سراسری پیش‌تاز است. در نظرسنجی‌ای که این ماه منتشر شد، هزینه‌های زندگی برای پنجمین سال پیاپی مهم‌ترین نگرانی آلمانی‌ها عنوان شد. تورم آلمان در ماه سپتامبر به بالاترین سطح خود طی حدود سه سال رسید و تورم بخش انرژی به ۱۴٫۹ درصد افزایش یافت؛ وضعیتی که به حزب الترناتیو برای آلمان امکان داده است حملات خود به فریدریش مرس، صدراعظم این کشور را تشدید کند. این حزب خواستار احیای مبادلات انرژی با روسیه است و استدلال می‌کند که حمایت برلین از اوکراین، در شرایطی که بزرگ‌ترین اقتصاد اروپا و بسیاری از شرکت‌های انرژی‌بر آن با مشکلات جدی روبه‌رو هستند، نوعی خودزنی غیرضروری است. یان اشتکل، استاد اقتصاد سیاسی تغییرات اقلیمی در دانشگاه فنی مونیخ، گفت تجربه‌های گذشته نشان می‌دهد میان قیمت بالای انرژی و افزایش حمایت رأی‌دهندگان از حزب الترناتیو برای آلمان ارتباط وجود دارد. او گفت: «حزب غیرحاکم اغلب هزینه‌های انرژی را مشکلی قابل اجتناب جلوه می‌دهند و مسئولیت آن را به‌جای شوک‌های ژئوپلیتیکی زیربنایی که باعث افزایش قیمت‌ها می‌شوند، منوجه انتخاب‌های سیاستی دولت‌ها می‌کنند.» او افزود: «توضیح دادن این شوک‌های ژئوپلیتیکی بسیار دشوار است و به همین دلیل است که احزاب حاکم اغلب در مواجهه با آنها دچار مشکل می‌شوند.»

این استدلال در نقاط دیگر اروپا نیز در حال جذب هوادار است. در ایتالیا، جورجیا ملونی، نخست‌وزیر، با رقابت فزاینده حزب راست جدیدی به نام «آینده ملی» روبه‌روست که روبرتو واناچی، ژنرال سابق ارتش، رهبری آن را برعهده دارد. این حزب از احیای پیوندهای کاری با روسیه حمایت می‌کند. در لهستان، یکی از سرسخت‌ترین حامیان اوکراین، نگرانی درباره قیوض انرژی به افزایش حمایت از حزب راست «کنفدراسیون تاج لهستان» کم‌کرده است. گژگورژ براون، رهبر این حزب، خواستار بازگشت به سیاست خرید نفت و گاز روسیه شده و این موضوع را در کنار سیاستمداران حزب الترناتیو برای آلمان در شهر لوومین مطرح کرده است؛ شهری که خطوط لوله آسیب‌دیده نورد استریم در آن به خاک آلمان می‌رسد.

منبع: Reuters

برخلاف بسیاری از روایت‌های رایج، ممکن است جهان شاهد انتقال قدرت از آمریکا به یک «هژمون جدید» نباشد. ممکن است وارد عصر «تعدد قدرت» شویم؛ یعنی به‌جای یک قدرت مسلط، مجموعه‌ای از قدرت‌های منطقه‌ای و فرمان منطقه‌ای، هر کدام بخشی از امنیت، اقتصاد، فناوری، تسلیحات و مسیرهای ارتباطی را در اختیار بگیرند

A History of the Modern Middle East

ویلیام کلیوند

ترجمه: عسکر قهرمانپور

پیامد سیاست‌های رضاخان

رضاخان در عین اینکه پادشاهی مستبد و سنتی در بستر قرن بیستم جلوه می‌کرد، اما رویکردی اقتدارگرایانه به غربی‌سازی و تمرکز قدرت داشت. او با اتکا به ارتش، اقتدار دولت را بر سران ایلات و عشایر تحمیل کرد. پس از سرکوب شورش‌های سال‌های پس از جنگ جهانی اول، رضاخان برای تثبیت این اقتدار، پادگان‌های نظامی در مناطق عشایری مستقر ساخت، قبایل را به زور خلع سلاح کرد، بخش بزرگی از اراضی آنان را مصادره نمود و حتی الگوهای سنتی کوچ‌نشینی‌شان را محدود ساخت. پیامد این سیاست‌ها فقر گسترده و محرومیت عمیق در میان جمعیت عشایری بود. همانند ترکیه آتاتورک، سکولاریسم به یکی از ارکان حکومت رضاخان تبدیل شد. مهم‌ترین جلوه آن، سکولاریزه کردن نهادهای دولتی، یوزئه در عرصه حقوقی و قضایی بود. در سال ۱۹۲۸، مجلس قانون ملی تازه تصویب کرد که بر اساس مدل حقوقی فرانسه تنظیم شده بود. هرچند این قانون در برخی مسائل مربوط به احوال شخصی همچنان به شریعت ارجاع می‌داد، اما در عمل بسیاری از محدودیت‌های قانون اساسی مشروطه را نادیده گرفت؛ محدودیت‌هایی که تصویب هر قانون مغایر با شریعت را ممنوع می‌دانستند. رضاخان به‌جای تغییر صریح این اصول، آنها را در عمل روز، به ایجاد سلسله‌مراتب تازه‌ای از دادگاه‌های دولتی، نقش علما در دستگاه قضایی به‌طور چشمگیری کاهش یافت. در این نظام جدید، مقامات سکولار به‌عنوان قاضی جایگزین روحانیون شدند و خود اختیار داشتند تصمیم بگیرند کدام پرونده‌ها باید به دادگاه‌های شرعی ارجاع شوند و کدام در صلاحیت دادگاه‌های دولتی باقی بمانند. به این ترتیب، شریعت به حوزه‌هایی محدودتر، عمدتاً در زمینه حقوق خانواده، تقلیل یافت. فرآیند کنار گذاشتن علما از دستگاه قضایی با قانون سال ۱۹۳۴ به اوج رسید. بر اساس این قانون، قضات دادگاه‌های دولتی موظف بودند دارای مدرکی از دانشکده حقوق دانشگاه تهران یا دانشگاه‌های معتبر خارجی باشند و دست‌کم به سال تحصیلات حقوقی رسمی را پشت سر گذاشته باشند.

رضاخان همچنین به استقلال مالی تشکیلات دینی حمله کرد. قانونی در سال ۱۹۳۲ حق روحانیون برای ثبت اسناد قانونی را لغو کرد و در سال ۱۹۳۹، دولت اعلام کرد که تمامی اراضی وقف را مصادره خواهد کرد. برنامه سکولاریسم رضاخان، مشابه تجربه آتاتورک در ترکیه، بیش از هر چیز در قالب نمادها و ظاهری غربی‌سازی بر جامعه تحمیل شد. در سال ۱۹۲۸، قانونی مردان را ملزم به پوشیدن لباس‌های اروپایی کرد و در سال ۱۹۳۵ استفاده از کلاه اجباری شد. در روستاهای دورافتاده که توان مالی محدود بود، گاهی تنها یک کلاه شایو خریداری می‌شد و هرگاه کسی در معرض دید مأموران قرار می‌گرفت، آن را به نشانه تبعیت از قانون بر سر می‌گذاشت.

قدرت جریان

درنهایت، اهمیت تحول آمریکا در خاورمیانه را نباید صرفاً با تعداد سربازان یا تعداد پایگاه‌ها سنجید. سؤال عمیق‌تر این است: چه کسی قرار داشت امنیتي که برخی کشورها برای حفظ جریان ضروری می‌پندارند را تضمین خواهد کرد؟ چه کسی، در نظر این کشورها، امنیت نفت‌کش‌ها را تأمین می‌کند؟ چه کسی هزینه بیمه را پایین نگه می‌دارد؟ یا چه کسی از خطوط لوله محافظت می‌کند؟ چه کسی در زمان بحران، مسیر جایگزین ایجاد می‌کند؟ چه کسی ظرفیت بندری و پالایشی اضافه می‌سازد؟ و چه کسی می‌تواند در صورت اختلال در یک مسیر، جریان را به مسیر دیگری منتقل کند؟ این همان جایی است که مفهوم «قدرت جریان» اهمیت پیدا می‌کند. قدرت آینده خاورمیانه الزاماً در دست کشوری نخواهد بود که بیشترین سرزمین را کنترل می‌کند؛ ممکن است در دست بازیگری باشد که بتواند جریان را حفظ، منحرف، تسریع یا متوقف کند.

شکل‌گیری بازار قدرت در خاورمیانه

تحلیل‌های فوق‌الاشعار اکنونمیست، در نهایت یک تحول مهم را نشان می‌دهند: آمریکا احتمالاً در خاورمیانه خارج نمی‌شود، اما از ایده «مدیریت خاورمیانه» فاصله می‌گیرد. این تفاوت، ظرفیت اما تعیین‌کننده است. آمریکا همچنان حضور خواهد داشت، اما حضورش انتخابی‌تر، محدودتر و وابسته‌تر به منافع مستقیم خود خواهد بود. در مقابل، کشورهای منطقه ناچار خواهند شد مسئولیت بیشتری برای امنیت خود بپذیرند. ایران، ترکیه و... در رقابت برای شکل‌دادن به محیط امنیتی اطراف خود فعال‌تر خواهند شد. کشورهای خلیج فارس به سمت تنوع شرکا، تسلیحات و زیرساخت‌های امنیتی حرکت خواهند کرد. چنین نیاز احتمالاً به‌عنوان قدرت اقتصادی و خریدار بزرگ انرژی، در حفظ جریان‌های حیاتی منطقه نقش بیشتری خواهد داشت؛ بدون آنکه لزوماً بخواهد جای آمریکا را به‌عنوان هژمون بگیرد. بنابراین، آینده خاورمیانه را شاید نباید به «خلا قدرت» توضیح داد. آنچه در حال شکل‌گیری است بیشتر شبیه «بازار قدرت» است، به این معنی که بازی از قدرت که در آن بازیگران مختلف خاورمیانه خارج می‌شود و پیامد اصلی آن، الزاماً خلا قدرت نیست. پیامد اصلی، پایان انحصار قدرت و آغاز رقابت بر سر جریان‌هاست.

تشدید تنش‌های خاورمیانه و افزایش هزینه حمل‌ونقل و بیمه، بازار جهانی انرژی را تحت فشار قرار داد

فشار ریسک عرضه بر بازار جهانی نفت

انرژی

گروه اقتصادی

همزمان با ادامه تنش‌ها در خاورمیانه و تهدیدهای آمریکا علیه ایران، نگرانی درباره وضعیت عرضه نفت و تردد نفتکش‌ها از تنگه هرمز بیشتر شده است. قیمت نفت برنت در معاملات روز سه‌شنبه به محدوده ۱۱۱ دلار در هر بشکه رسید. (ساعت ۱۶ روز سه‌شنبه به وقت ایران) به گفته برخی کارشناسان، قیمت نفت در بازار فیزیکی نیز در شبماری از معاملات تا ۱۵۰ دلار افزایش یافته است. در کنار این تحولات، هزینه حمل‌ونقل و بیمه نفتکش‌ها هم بالا رفته است. بازار جهانی نفت بار دیگر تحت تأثیر نگرانی درباره امنیت عرضه و افزایش هزینه انتقال انرژی قرار گرفته است. نااطمینانی درباره تردد نفتکش‌ها در خاورمیانه، ریسک اختلال در زیرساخت‌های نفتی و ادامه جنگ روسیه و اوکراین، از عواملی هستند که می‌توانند بر قیمت نفت خام و فرآورده‌های نفتی فشار وارد کنند. در کنار این عوامل، افزایش هزینه حمل‌ونقل و بیمه محموله‌ها نیز قیمت نفت در معاملات آتی محدود نمی‌شود. تغییر مسیر کشتی‌ها طولانی‌تر شدن زمان تحویل و افزایش هزینه پوشش بیمه‌ای می‌تواند قیمت تحویل محموله‌ها در بازار فیزیکی را نیز تحت تأثیر قرار دهد. با این حال، میزان اثرگذاری این عوامل به وقوع اختلال واقعی در عرضه، مدت آن و امکان استفاده از مسیرها و منابع جایگزین بستگی دارد.

محمداصادق مهرجو، کارشناس انرژی در حوزه بین‌الملل، در گفت‌وگو با «ایران» عوامل مؤثر بر افزایش قیمت نفت و چشم‌انداز بازار انرژی را بررسی

می‌کند. او معتقد است تا زمانی که چشم‌انداز روشن‌تری از کاهش تنش‌ها و وضعیت انتقال انرژی شکل نگیرد، فشار ناشی از ریسک عرضه و هزینه حمل بر بازار باقی خواهد ماند.

تنگه هرمز و هزینه انتقال انرژی

مهرجو، نااطمینانی درباره تردد نفتکش‌ها از تنگه هرمز را یکی از مهم‌ترین عوامل اثرگذار بر بازار می‌داند. این آبراه مسیر مهمی برای صادرات نفت کشورهای خلیج فارس و انتقال گاز طبیعی مایع‌شده، بویژه از قطر، به بازارهای جهانی است. از این‌رو، هرگونه اختلال در عبور کشتی‌ها می‌تواند زمان تحویل محموله‌ها و هزینه تأمین انرژی را افزایش دهد. به گفته این کارشناس، نگرانی درباره امنیت مسیرهای دریایی، حتی پیش از کاهش محسوس عرضه، بر تصمیم شرکت‌های حمل‌ونقل و خریداران اثر می‌گذارد. افزایش حق بیمه، تغییر شرایط قراردادهای حمل و محدود شدن شمار کشتی‌های آماده‌فعا لیت در سیرهای دریایی، از جمله پیامدهای احتمالی این وضعیت است.

در چنین شرایطی، باید میان افزایش قیمت ناشی از نگرانی بازار و افزایش قیمت ناشی از کمبود واقعی محموله‌ها تفاوت گذاشت. بخشی از واکنش قیمت‌ها به احتمال اختلال در آینده مربوط است، اما تداوم آن به وضعیت واقعی صادرات، تردد کشتی‌ها و زمان تحویل نفت بستگی دارد.

شکاف قیمتی میان معاملات آتی و بازار فیزیکی

مهرجو در ادامه به تفاوت قیمت نفت در معاملات آتی و بازار فیزیکی اشاره می‌کند. قراردادهای آتی بر پایه مشخصات معین و زمان تحویل مشخص معامله می‌شوند، در حالی که قیمت محموله‌های فیزیکی علاوه بر شرایط عمومی بازار، به نوع و کیفیت نفت، محل تحویل، زمان دسترسی و شرایط قرارداد وابسته است. بنابراین، بالاتر بودن قیمت یک محموله فیزیکی از قیمت شاخصی مانند برنت، به‌تنهایی نشان‌دهنده فاصله میان قیمت واقعی و واگافی نفت نیست. مقایسه دقیق زمانی امکان‌پذیر است که مشخصات محموله، تاریخ معامله

استفاده از مسیرهای جایگزین به ظرفیت عملیاتی خطوط لوله، پایانه‌ها و امکانات بارگیری بستگی دارد. مهرجو معتقد است نگرانی درباره اختلال در این زیرساخت‌ها می‌تواند بر انتظارات بازار اثر بگذارد. ارزیابی پیامد اقتصادی چنین اختلالی، نیازمند مشخص شدن میزان کاهش ظرفیت، مدت توقف فعالیت و امکان جبران آن از مسیرهای دیگر است.

نگرانی درباره امنیت مسیرهای دریایی، حتی پیش از کاهش محسوس عرضه، بر تصمیم شرکت‌های حمل‌ونقل و خریداران اثر می‌گذارد. حق بیمه، تغییر شرایط قراردادهای حمل و محدود شدن شمار کشتی‌های آماده فعالیت در مسیرهای پرریسک، از جمله احتمالی این وضعیت است

اثر متفاوت جنگ در اوکراین بر نفت خام و فرآورده‌ها
ادامه جنگ روسیه و اوکراین نیز از نگاه مهرجو، یکی از عوامل مؤثر بر نااطمینانی بازار انرژی است. روسیه از تولیدکنندگان و صادرکنندگان مهم نفت و فرآورده‌های نفتی محسوب می‌شود و اختلال در پالایشگاه‌ها، پایانه‌ها یا حمل‌ونقل دریایی این کشور می‌تواند بر جریان تجارت انرژی اثر بگذارد.

در این زمینه، باید اثر اختلال بر تولید نفت خام، فعالیت پالایشگاه‌ها و صادرات را از یکدیگر تفکیک کرد. کاهش فعالیت یک پالایشگاه لزوماً به معنای کاهش تولید نفت خام نیست، اما می‌تواند عرضه فرآورده‌هایی مانند گازوئیل را محدود کند و بر قیمت آنها فشار وارد آورد. اختلال در پایانه‌ها یا مسیرهای حمل نیز ممکن است

صادرات را به تأخیر بیندازد یا هزینه انتقال را افزایش دهد. به گفته مهرجو، پیامد این تحولات تنها به خریداران مستقیم انرژی روسیه محدود نمی‌شود. تغییر مسیر تجارت و جابه‌جایی تقاضا میان عرضه‌کنندگان می‌تواند قیمت نفت و فرآورده‌ها را در بازار جهانی تحت تأثیر قرار دهد.

بازار گاز و تقاضا برای سوخت‌های جایگزین

مهرجو در بخش دیگری از این گفت‌وگو به ارتباط بازار گاز و نفت اشاره می‌کند. صادرات دریایی ال‌ان‌جی تنگه هرمز انجام می‌شود و اختلال در این مسیر می‌تواند بر دسترسی خریداران به محموله‌های گاز اثر بگذارد. با افزایش تقاضای گرمایشی در فصل سرد، وضعیت ذخایر، شرایط آب‌وهوایی و دسترسی به محموله‌های ال‌ان‌جی برای بازار گاز اروپا اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. افزایش قیمت گاز نیز ممکن است در بخش‌هایی که امکان فنی و اقتصادی جایگزینی سوخت وجود دارد، تقاضا برای برخی فرآورده‌های نفتی را بالا ببرد. البته این جایگزینی در همه بخش‌های مصرف امکان‌پذیر نیست و به تجهیزات، مقررات و قیمت نسبی سوخت‌ها بستگی دارد. از این‌رو، اثر افزایش قیمت گاز بر تقاضای نفت رایابد متناسب با شرایط هر بازار ارزیابی کرد.

ذخایر و چشم‌انداز قیمت‌ها

در صورت بروز اختلال واقعی در عرضه، استفاده از ذخایر راهبردی یکی از ابزارهای موقت کشورهای مصرف‌کننده برای کاهش فشار بازار است. اثر این اقدام به حجم و زمان عرضه ذخایر و تناسب آن با نیاز پالایشگاه‌ها بستگی دارد. برداشت از ذخایر می‌تواند بخشی از کمبود کوتاه‌مدت را جبران کند، اما جایگزین پایدار تولید و صادرات نیست. مهرجو معتقد است مسیر قیمت نفت در کوتاه‌مدت به وضعیت انتقال انرژی و نشانه‌های کاهش یا افزایش تنش‌ها وابسته خواهد بود. کاهش ریسک حمل‌ونقل و اطمینان بیشتر از تداوم عرضه می‌تواند بخشی از فشار موجود بر قیمت‌ها را تعدیل کند. در مقابل، اختلال طولانی‌تر در صادرات یا افزایش هزینه تحویل محموله‌ها، احتمال تداوم فشار افزایشی را بالا می‌برد. در کنار ریسک‌های عرضه، وضعیت تقاضای جهانی، تولید سایر عرضه‌کنندگان و سطح ذخایر نیز در تعیین مسیر قیمت‌ها نقش دارند. بنابراین، چشم‌انداز بازار را نمی‌توان تنها بر مبنای تحولات سیاسی ترسیم کرد؛ آنچه برای تداوم یا تعدیل افزایش قیمت اهمیت دارد، میزان اثر این تحولات بر عرضه واقعی، هزینه تأمین و تقاضای انرژی است.

برش

آگهی تجدید مناقصه عمومی
پارسیان سازه اصفهان
شماره آگهی: 1405/KH/108

شرکت پارسیان سازه در نظر دارد نسبت به تأمین متریال ذیل اقدام نماید. لذا از شرکت‌های واجد شرایط که دارای توانایی و سابق کاری مرتبط می‌باشند دعوت به عمل می‌آید. از تاریخ درج آگهی به مدت ۷ روز کاری، جهت دریافت اسناد مناقصه به معاونت بازرگانی مراجعه و اسناد را دریافت و تکمیل نمایند.

۱- **بورق کریپ با جنس SAS16-G60 HACE MRO103 به وزن ۲۵۸۶ کیلوگرم**

۲- **بورق کریپ با جنس SAS16-G70+3mm به وزن ۳۷۹۸ کیلوگرم**

ضمانت شرکت در مناقصه: درصدد مبلغ کل پیشنهادی ضمانتنامه بانکی یا ۱۰ درصد مبلغ سفته و چک صیادی ثبت شده در سامانه (دردصد سفته و ۵ درصد چک)

هزینه درج آگهی به عهده برنده مناقصه می‌باشد.

آدرس: اصفهان، زوزین شهر، کیلومتر ۷ جاده مبارکه- مجتمع صنایع دفاع اصفهان - پارسیان سازه- معاونت بازرگانی

تلفن: ۰۲۲۴۴۹۵۹۲۳-۰۹۲۲۴۴۹۵۹۲۳-۰۳۱۰۵۲۳۲۳۲۳

روابط عمومی پارسیان سازه

آگهی مناقصه عمومی
صنایع شهدای هفتم تیر اصفهان
مناقصه شماره ۵۰-۱۴۰۵

موضوع مناقصه: تولید ۱۰۰ میلیون عدد پاله برنجی به جرم واحد تقریبی ۰/۸ گرم (تأمین یالند برنجی به عهده کارفرما می‌باشد).

الف: ضمانت شرکت در مناقصه: حاوی سپرده شرکت در مناقصه، ضمانت یاد شده به یکی از دو روش قابل ارائه می‌باشد:

ضمانت‌نامه بانکی یا چک تضمین شده بانکی معادل ۵٪ مبلغ کل پیشنهادی یا چک صیادی و سفته هر کدام معادل ۵٪ مبلغ کل پیشنهادی (جمعاً به میزان ۱۰٪ مبلغ کل پیشنهادی)

ب: مهلت دریافت اسناد: تا پایان وقت اداری مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۰۶

ج: مهلت تحویل اسناد: تا پایان وقت اداری مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۱۶

د: زمان بازگشایی: روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۱۸

محل دریافت اسناد مناقصه: کیلومتر ۴۵ جاده اصفهان مبارکه، روبروی روستای باغ‌ملک، صنایع شهدای هفتم‌تیر اصفهان، معاونت بازرگانی «مدیریت خرید»

شماره تماس: ۰۳۱-۳۳۹۷۳۲۲۵-۰۳۱-۳۳۹۷۳۲۲۰

(هزینه درج آگهی به عهده برنده مناقصه می‌باشد.)

روابط عمومی صنایع شهدای هفتم تیر اصفهان

آگهی فراخوان مزایده عمومی
مزایده شماره ت م ز/۴/۴۰۵

شرکت پتروشیمی بندر امام به آدرس بندر امام خمینی (ره) منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی، سایت ۵ در نظر دارد مزایده عمومی با شرایط ذیل برگزار نماید.

۱- **موضوع تجدید مزایده:** فروش کاتالیست مستعمل S-12 پتروشیمی بندر امام

۲- **مدت اجرای موضوع مزایده:** ۶ ماه شمسی

۳- **مبلغ تضمین شرکت در مزایده:** ۶۵,۰۰۰,۰۰۰ ریال می‌باشد.

۴- **انواع تضمین‌های معتبر برای شرکت در مزایده:** (۱-۴) ضمانت‌نامه بانکی (۲-۴) واریز وجه به حساب اعلام شده در اسناد مزایده

۵- **مهلت توزیع اسناد مزایده:** از تاریخ ۱۴۰۵/۰۸/۰۲ لغایت ساعت ۲۴ مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۰۸

ضمناً مزایده‌گران می‌توانند جهت دریافت اسناد مزایده به آدرس WWW.BIPC.IR مراجعه نمایند.

۶- **محل و مهلت تحویل پاکات پیشنهادی:** آدرس بندر امام‌خمینی (ره) منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی، سایت ۵-شرکت پتروشیمی بندر امام – امور مراجعین، تا ساعت ۱۶ مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۰۲

روابط عمومی شرکت پتروشیمی بندر امام (سهامی عام)

آگهی فراخوان مزایده عمومی
مزایده شماره م ز/۹/۴۰۵

شرکت پتروشیمی بندر امام به آدرس بندر امام خمینی (ره) منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی، سایت ۵ در نظر دارد مزایده عمومی با شرایط ذیل برگزار نماید.

۱- **موضوع مزایده:** فروش انواع باتری‌های مازاد از رده خارج شرکت پتروشیمی بندر امام

۲- **مدت اجرای موضوع مزایده:** سه ۳ ماه

۳- **مبلغ تضمین شرکت در مزایده:** ۳/۵۰۰,۰۰۰ ریال می‌باشد.

۴- **انواع تضمین‌های معتبر برای شرکت در مزایده:** (۱-۴) ضمانت‌نامه بانکی (۲-۴) واریز وجه به حساب اعلام شده در اسناد مزایده

۵- **مهلت توزیع اسناد مزایده:** از تاریخ ۱۴۰۵/۰۸/۰۲ لغایت ساعت ۲۴ مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۰۸

ضمناً مزایده‌گران می‌توانند جهت دریافت اسناد مزایده به آدرس WWW.BIPC.IR مراجعه نمایند.

۶- **محل و مهلت تحویل پاکات پیشنهادی:** آدرس بندر امام خمینی (ره) منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی، سایت ۵-شرکت پتروشیمی بندر امام اداره حراست دفتر امور مراجعین تا ساعت ۱۴ مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۱۸

۷- **محل و تاریخ جلسه گشایش پاکات پیشنهادی:** متعاقباً از سوی کمیسیون معاملات اطلاع‌رسانی خواهد شد.

تذکرات: به پیشنهادهایی که فاقد سپرده یا اعضای مشروط و مخدوش و سپرده‌های کمتر از میزان مقرر، چک شخصی و نظایر آن و پیشنهادهایی که پس از انقضای مدت مقرر در آگهی واصل شود، مطلقاً ترتیب اثر داده نخواهد شد.

تذکره ۲: سایر اطلاعات و جزئیات مربوطه در اسناد مزایده مندرج می‌باشد.

روابط عمومی شرکت پتروشیمی بندر امام (سهامی عام)

آگهی فراخوان مزایده عمومی
مزایده شماره ت م ز/۳/۴۰۵

شرکت پتروشیمی بندر امام به آدرس بندر امام خمینی (ره) منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی، سایت ۵ در نظر دارد مزایده عمومی با شرایط ذیل برگزار نماید.

۱- **موضوع تجدید مزایده:** فروش کاتالیست مستعمل MAX-250 پتروشیمی بندر امام

۲- **مدت اجرای موضوع مزایده:** ۶ ماه شمسی

۳- **مبلغ تضمین شرکت در مزایده:** ۹۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال می‌باشد.

۴- **انواع تضمین‌های معتبر برای شرکت در مزایده:** (۱-۴) ضمانت‌نامه بانکی (۲-۴) واریز وجه به حساب اعلام شده در اسناد مزایده

۵- **مهلت توزیع اسناد مزایده:** از تاریخ ۱۴۰۵/۰۸/۰۲ لغایت ساعت ۲۴ مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۰۸

ضمناً مزایده‌گران می‌توانند جهت دریافت اسناد مزایده به آدرس WWW.BIPC.IR مراجعه نمایند.

۶- **محل و مهلت تحویل پاکات پیشنهادی:** آدرس بندر امام‌خمینی (ره) منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی، سایت ۵-شرکت پتروشیمی بندر امام – امور مراجعین، تا ساعت ۱۶ مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۰۲

روابط عمومی شرکت پتروشیمی بندر امام (سهامی عام)

کارشناس فناوری‌های نوین
در گفت‌وگو با «ایران» روایت می‌کند

قانون ملی؛ نقشه راه توسعه هوش مصنوعی

گزارش

میترا جلیلی

دبیر گروه علم و فناوری

حل شود. در ادامه سلسله گفت‌وگوهای «ایران» با فعالان هوش مصنوعی درباره ابعاد مختلف این قانون، تمنا فراهانی، کارشناس حوزه هوش مصنوعی و بلاکچین، قانون هوش مصنوعی را نقطه‌ای مهم در مسیر عبور کشور از سیاست‌گذاری‌های پراکنده و پروژه‌های منفرد به سمت ایجاد یک چارچوب منسجم برای توسعه این فناوری می‌داند و می‌گوید: هوش مصنوعی با «قانون» جان می‌گیرد.

قانون هوش مصنوعی زیرساخت تحول ملی

نایب رئیس کمیسیون هوش مصنوعی و بلاکچین استان البرز معتقد است که این قانون تنها درباره ایجاد یک سازمان نظارتیست جمهوری تشکیل شود؛ سازمانی که علاوه بر مسئولیت ساماندهی و توسعه زیست‌بوم هوش مصنوعی، دبیرخانه شورای ملی راهبری هوش مصنوعی نیز خواهد بود. رئیس این سازمان با حکم رئیس جمهوری منصوب می‌شود و این قانون، وظایف دستگاه‌های مختلف در زمینه توسعه زیرساخت‌های زیرساختی، آموزشی نیروی انسانی، ارزیابی امنیتی سامانه‌ها و تأمین مالی پروژه‌های هوش مصنوعی را مشخص می‌کند تا در نهایت بخش عمده‌ای از مشکلات و موانع کارهای نابسامانی‌های موجود در این حوزه،

دانشگاه‌ها، دستگاه‌های اجرایی، صنایع و سرمایه‌گذاران هرکدام بخشی از زنجیره توسعه هوش مصنوعی را در اختیار داشتند، اما پیوند میان این اجزا، روشن و پایدار نبود. نتیجه آن هم شکل‌گیری پروژه‌های متعدد اما جزیره‌ای و بدون مسیری مشخص، برای تبدیل شدن به محصول و بازار بود که البته تصویب این قانون می‌تواند چنین مشکلاتی را حل کند. «این فعال حوزه هوش مصنوعی البته چالش اصلی را یک عامل نمی‌داند و اعتقاد دارد توسعه هوش مصنوعی به یک زنجیره وابسته است و ضعف هر حلقه از جمله داده، زیرساخت‌های زیرساختی، سرمایه، بازار و حکمرانی می‌تواند کل مسیر را متوقف کند. به گفته او، اگر یک شرکت از دانش فنی، نیروی انسانی و حتی محصول اولیه برخوردار باشد، اما نتواند به داده کافی و باکیفیت دسترسی پیدا کند یا داده، موجود باشد اما شرکت نتواند از پس هزینه زیرساخت‌های پردازشی بریابد، امکان توسعه محصول در مقیاس واقعی محدود می‌شود. اگر مشتری و بازار واقعی وجود نداشته باشد هم بسیاری از پروژه‌ها در همان مرحله نمونه اولیه باقی می‌مانند.

داده، اولین زیرساخت اقتصاد هوش مصنوعی

این کارشناس هوش مصنوعی و بلاکچین در پاسخ به سؤال «ایران» درباره اهمیت

داده در توسعه محصولات هوشمند و چرایی سخت بودن دسترسی شرکت‌ها به داده‌ها می‌گوید: «هوش مصنوعی بدون داده قابل توسعه نیست و شرکت‌ها نیازمند این داده‌ها هستند اما بخش قابل توجهی از داده‌های ارزشمند کشور در اختیار شرکت‌ها و مراکز مختلف قرار دارد. بی‌شک شرکت‌ها به این داده‌ها نیاز دارند اما این دسترسی باید قانونمند، امن و استاندارد باشد؛ یعنی مشخص شود چه داده‌ای، با چه هدفی، توسط چه شخص یا سازمانی و با چه سطح دسترسی قابل استفاده است. همچنین باید هم‌زمان موضوع امنیت، حریم خصوصی، کیفیت داده، مالکیت و مسئولیت استفاده از داده هم لحاظ شود. فراهانی، یکی از آزمون‌های مهم اجرای قانون ملی توسعه هوش مصنوعی را ایجاد تعادل میان نوآوری و حفاظت از حقوق افراد می‌داند و می‌گوید: «باز شدن داده به معنی دسترسی بدون ضابطه نیست». اگر فراهانی در ادامه توضیح می‌دهد: «اگر سازوکارهای تبادل داده به درستی اجرا شوند، می‌توان انتظار داشت تسهیل‌سازی کاربردهایی که امروز در حد ایده یا پیلوت هستند، از سلامت و بانکداری گرفته تا صنعت، کشاورزی، حمل‌ونقل، انرژی و خدمات عمومی، به محصول عملیاتی تبدیل شوند اما موضوع مهم این است که

نقش دولت در حوزه هوش مصنوعی باید سیاست‌گذاری، تنظیم‌گری، ایجاد زیرساخت‌های مشترک، تعیین استانداردها، حمایت از تحقیق و توسعه، تأمین امنیت، ایجاد دسترسی عادلانه و تبدیل شدن به یک خریدار هوشمند باشد. یعنی هرچا بخش خصوصی توان تولید محصول و اجرای پروژه را دارد، باید میدان کافی برای رقابت و رشد هم داشته باشد

افزایش دسترسی به داده، باید همراه با «حکمرانی داده» باشد.»

زیرساخت پردازشی گلوگاه استارت‌آپ‌ها

فراهانی در ادامه، زیرساخت پردازشی را دومین گلوگاه مهم توسعه هوش مصنوعی می‌داند و توضیح می‌دهد: «توسعه مدل‌های پیشرفته بویژه مدل‌های بزرگ و سامانه‌های هوشمند سازمانی، به توان پردازشی قابل توجهی نیاز دارد ولی خرید و نگهداری این زیرساخت برای بسیاری از شرکت‌ها و دانشگاه‌ها، اقتصادی نیست. اولیته برای کاهش هزینه ورود شرکت‌های فعال در حوزه هوش مصنوعی به بازار هم پیشنهاد می‌دهد شبکه‌ای از ظرفیت‌های پردازشی مشترک و اپراتورهای تخصصی شکل بگیرد تا این مجموعه‌ها بتوانند پردازش را به عنوان یک خدمت دریافت کنند چراکه این موضوع می‌تواند بویژه برای شرکت‌های کوچک و متوسط و تیم‌های نوآور بسیار تعیین‌کننده باشد.»

نایب رئیس کمیسیون هوش مصنوعی و بلاکچین استان البرز البته تأمین مالی را تنها نیاز برای ایجاد و رشد اکوسیستم هوش مصنوعی نمی‌داند و می‌گوید: «هرچند

سرمایه ضروری است، اما مهم‌تر از منابع حمایتی، شکل‌گیری بازار واقعی است.» او در پاسخ به این سؤال که برای شکل‌گیری این بازار چه باید کرد هم می‌گوید: «دستگاه‌های اجرایی، صنایع و سازمان‌های بزرگ به جای خرید فناوری برای اجرای پروژه‌های مقطعی، باید با تعریف مسائل واقعی خود، از شرکت‌های هوش مصنوعی برای حل آنها استفاده کنند؛ در این صورت قطعاً تقاضای پایدار ایجاد می‌شود.» به اعتقاد فراهانی، هوش مصنوعی باید وارد مسائل واقعی کشور شود. به عنوان مثال باید در صنعت برای کنترل کیفیت، نگهداری پیش‌بینانه، کاهش مصرف انرژی، مدیریت تولید و پیش‌بینی خرابی مورد استفاده قرار بگیرد؛ در دولت برای تحلیل اسناد، کاهش زمان ارائه خدمات، تصمیم‌گیری، کشف تخلف و خودکارسازی فرآیندها و در کشاورزی، سلامت، بانکداری و حمل‌ونقل نیز بر اساس مسائل واقعی هر حوزه، از هوش مصنوعی بهره گرفته شود. او پیشنهادی هم در این زمینه دارد و می‌گوید: «ایجاد بانک مسائل در کنار بانک راهکارها می‌تواند یکی از حلقه‌های مفقوده امروز باشد. وقتی مسأله واقعی به زبان قابل حل برای شرکت‌های فناوری تبدیل می‌شود، تعداد شوراها، سازمان‌ها، آیین‌نامه‌ها یا بودجه‌های اختصاص یافته سنجید. باید دید آیا دسترسی به داده و توان پردازشی آسان تر شده است، سرمایه به محصول تبدیل شده یا دستگاه‌های اجرایی به مشتری واقعی فناوری تبدیل شده‌اند؟ آیا شرکت‌های خصوصی امکان رشد پیدا کرده‌اند و آیا در کنار توسعه فناوری، نظام شفاف و قابل اعتمادی برای مدیریت ریسک، امنیت و مسئولیت شکل گرفته است یا خیر»

به اعتقاد او، اگر این اجزا به درستی در کنار یکدیگر قرار گیرند، هوش مصنوعی می‌تواند از مجموعه‌ای از پروژه‌های پراکنده و آزمایشی به یک صنعت واقعی با بازار، سرمایه، زیرساخت، استاندارد و قواعد مشخص تبدیل شود. فراهانی، مهم‌ترین دستاورد بالقوه این قانون را نه ایجاد یک سازمان جدید بلکه ایجاد یک معماری ملی برای توسعه و حکمرانی هوش مصنوعی می‌داند که در آن توسعه فناوری، رشد بازار و مدیریت مسئولانه مخاطرات سه مسیر جداگانه نیستند، بلکه سه ضلع یک تحول واحد به شمار می‌روند.

فراهانی در پاسخ به سؤال «ایران» درباره نقش دولت در قانون هوش مصنوعی هم یکی از مهم‌ترین موضوعات را تفکیک حکمرانی از تصدی‌گری می‌داند و تأکید می‌کند که دولت نباید به بزرگ‌ترین مجری و رقیب بخش خصوصی در حوزه هوش مصنوعی تبدیل شود. او اعتقاد دارد که نقش دولت باید سیاست‌گذاری، تنظیم‌گری، ایجاد زیرساخت‌های مشترک، تعیین استانداردها، حمایت از تحقیق و توسعه، تأمین امنیت، ایجاد دسترسی عادلانه و تبدیل شدن به یک خریدار هوشمند باشد. یعنی هرچا بخش خصوصی توان تولید محصول و اجرای پروژه را دارد، باید میدان کافی برای رقابت و رشد هم داشته باشد. این فعال حوزه هوش مصنوعی یکی دیگر از نقاط مهم قانون را توجه به مدیریت مخاطره می‌داند و می‌گوید: «همه کاربردهای هوش مصنوعی یکسان نیستند. یک سامانه برای دسته‌بندی اسناد داخلی را نمی‌توان با سامانه‌ای که در سلامت، احراز هویت، اشتغال، خدمات عمومی یا تصمیماتی که بر حقوق افراد اثر می‌گذارد، با یک معیار ارزیابی کرد. یعنی تنظیم‌گری هوش مصنوعی باید مبتنی بر سطح ریسک باشد. هرچه اثر یک سامانه بر حقوق، امنیت، سلامت و زندگی افراد بیشتر باشد، سطح کنترل، شفافیت، ارزیابی و نظارت نیز باید افزایش یابد.»

فراهانی همچنین با تأکید بر ضرورت ارزیابی مستمر سامانه‌ها توضیح می‌دهد: «هوش مصنوعی فناوری ثابتی نیست که با یک بار تأیید، برودنه آن بسته شود. مدل‌های هوش مصنوعی و داده‌ها تغییر می‌کنند و حتی نحوه استفاده از سامانه هم می‌تواند عوض شود. بنابراین باید از مفهوم تأیید یک‌باره، به سمت پایش و ارزیابی مستمر حرکت کنیم.»

پژوهش و فناوری مستقیماً به اقتصاد متصل می‌شوند.»

سند باکس، پلی میان نوآوری و تنظیم‌گری

این کارشناس هوش مصنوعی ایجاد محیط‌های آزمون را یکی از ابزارهای مهم برای اجرای موفق قانون ملی توسعه هوش مصنوعی می‌داند و می‌گوید: «اگر تنظیم‌گری صرفاً به مجموعه‌ای از محدودیت‌ها تبدیل شود، می‌تواند سرعت نوآوری را کاهش دهد اما سند باکس‌ها (محیط‌های آزمون) این امکان را می‌دهند که یک فناوری با محصول، در محیط کنترل شده مورد آزمایش قرار بگیرد و پس از شناسایی نقاط ضعف و مخاطرات آن، وارد بازار گسترده‌تر شود.» به اعتقاد او، این مدل به تنظیم‌گر هم کمک می‌کند قوانین را بر اساس تجربه واقعی توسعه دهد، نه صرفاً بر مبنای پیش‌بینی‌های نظری.

شاخص تعیین موفقیت قانون هوش مصنوعی

فراهانی در پاسخ به سؤال «ایران» درباره شاخص واقعی موفقیت این قانون هم می‌گوید: «موفقیت قانون را نباید فقط با تعداد شوراها، سازمان‌ها، آیین‌نامه‌ها یا بودجه‌های اختصاص یافته سنجید. باید دید آیا دسترسی به داده و توان پردازشی آسان تر شده است، سرمایه به محصول تبدیل شده یا دستگاه‌های اجرایی به مشتری واقعی فناوری تبدیل شده‌اند؟ آیا شرکت‌های خصوصی امکان رشد پیدا کرده‌اند و آیا در کنار توسعه فناوری، نظام شفاف و قابل اعتمادی برای مدیریت ریسک، امنیت و مسئولیت شکل گرفته است یا خیر»

به اعتقاد او، اگر این اجزا به درستی در کنار یکدیگر قرار گیرند، هوش مصنوعی می‌تواند از مجموعه‌ای از پروژه‌های پراکنده و آزمایشی به یک صنعت واقعی با بازار، سرمایه، زیرساخت، استاندارد و قواعد مشخص تبدیل شود. فراهانی، مهم‌ترین دستاورد بالقوه این قانون را نه ایجاد یک سازمان جدید بلکه ایجاد یک معماری ملی برای توسعه و حکمرانی هوش مصنوعی می‌داند که در آن توسعه فناوری، رشد بازار و مدیریت مسئولانه مخاطرات سه مسیر جداگانه نیستند، بلکه سه ضلع یک تحول واحد به شمار می‌روند.

مناقصه عمومی متعلقات پروژه هوایی فایبر نوری

مه‌ر ۱۴۰۵ - ۰۹ - ۰۵ هـ

شرکت خدمات ارتباطی ایرانسل در نظر دارد تأمین متعلقات **پروژه هوایی فایبر نوری** را به تأمین‌کنندگان توانمند و دارای صلاحیت واگذار کند.

جزئیات بیشتر و ثبت نام در مناقصه:

sourcing.irancell.ir

ارتباط با ما:

callforbids@mtniranell.ir | mostafa.ala@mtniranell.ir
۰۹۳۵۹۰۰۳۳۳۳

مهلت ارسال اسناد مناقصه:

۱۱ آبان ۱۴۰۵

آگهی استعلام خدمات درمانگاهی و بهداشتی

شرکت مدیریت تولید برق بعثت واقع در تهران، در نظر دارد خرید خدمات بهداشتی خود که مشتمل بر ۳ نفر نیروی بیمار و ۳ نفر راننده می باشد را از طریق استعلام عمومی به پیمانکاران واجد صلاحیت (دارندگان مجوز معتبر صلاحیت بهره‌برداری درمانگاه و پروانه فنی) در زمینه ذیل واگذار نماید:

شماره استعلام: ۱۴۰۵/۰۸

موضوع: خدمات درمانگاهی و بهداشتی

مهلت دریافت اسناد: پایان وقت اداری روز ۱۴۰۵/۰۸/۰۴

مهلت ارائه پیشنهادات: پایان وقت اداری روز ۱۴۰۵/۰۸/۰۹

تاریخ گشایش پاکات: ۱۴۰۵/۰۸/۱۰

به پیشنهادهای فاقد اعضا، مشروط، مخدوش و پیشنهاداتی که بعد از انقضای مدت مقرر در فراخوان واصل می‌شود، مطلقاً ترتیب اثر داده نخواهد شد.

فراخوان مناقصه عمومی دو مرحله‌ای خرید، نصب، راه‌اندازی، پیاده‌سازی و پشتیبانی جامع بایگانی و مدیریت هوشمند اسناد استان پست بانک ایران

پست بانک ایران در نظر دارد مناقصه عمومی دو مرحله‌ای به‌شماره ۱۴۰۵/۸۵ در رابطه با خرید، نصب، راه‌اندازی، پیاده‌سازی و پشتیبانی جامع بایگانی و مدیریت هوشمند اسناد را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت با شماره فراخوان ۲۰۰۵۰۱۵۴۹۰۰۰۱۶ برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه‌گران و بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه‌گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی اعضا الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.

تاریخ انتشار مناقصه در سامانه روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۲۰ می‌باشد.

مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه از سایت: تا ساعت ۱۳:۰۰ روز چهارشنبه تاریخ ۱۴۰۵/۰۷/۲۹

مهلت زمانی ارائه پیشنهادات: تا ساعت ۱۳:۰۰ روز شنبه تاریخ ۱۴۰۵/۰۸/۰۹

زمان بازگشایی پاکت‌های (الف و ب): ساعت ۱۰:۰۰ روز یکشنبه تاریخ ۱۴۰۵/۰۸/۱۰

یادآوری: اصل تضمین (پاکت الف) می‌بایستی حداکثر تا ساعت ۱۳:۰۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۰۹ تحویل دبیرخانه کمیسیون معاملات واقع در آدرس ذیل گردد، جهت دریافت اطلاعات بیشتر درخصوص اسناد مناقصه و تحویل پاکت الف به آدرس خیابان قائم مقام فراهانی، بالاتر از تقاطع شهید مطهری، کوچه عرفان، پلاک ۱، طبقه سوم، دبیرخانه کمیسیون معاملات مراجعه یا با تلفن: ۸۱۵۶۱۰۶۸ تماس حاصل فرمایید.

آگهی مزایده

شماره ۱۴۰۵/۲۲۹ هـ. ف

نوبت دوم

یک سازمان دولتی در نظر دارد املاک زیر را از طریق مزایده عمومی به فروش برساند. متقاضیان محترم می‌توانند از تاریخ انتشار آگهی مزایده تا پایان وقت اداری روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۰۹ همه روزه (غیر از تعطیلات رسمی) از ساعت ۱۰:۰۰ الی ۱۴:۰۰ برای کسب اطلاعات و خرید اسناد مزایده به دفتر فروش به نشانی: تهران، میدان آرژانتین، خیابان شهید عماد مغنیه پلاک ۷ واحد ۹ با شماره تماس ۰۲۱۸۸۷۸۷۸۵۹ و ۰۹۹۶۱۱۸۰۷۸ یا به نشانی: زاهدان، زیباشهر، میدان سربازان گمنام، ساختمان شرکت تعاونی مسکن طبقه ۳ شماره تماس ۰۵۴۳۳۳۸۰۹۳۵ مراجعه نمایند.

موضوع مزایده	پلاک نقشه تشکیکی	مساحت (مترمربع)	قیمت پایه مزایده (به ریال)	مبلغ سپرده جهت تضمین شرکت در مزایده (به ریال)	آدرس
شش‌دانگ ۸۳ قطعه زمین با کاربری مسکونی	برابر رقم شماره شش اسناد مزایده	۳۸۲۸۷٫۶۲	۲٫۹۳۰٫۰۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰	۷۶٫۰۰۰٫۰۰۰٫۰۰۰	زاهدان، زیباشهر، محله ۱۷

شرکت صنایع پتروشیمی خلیج فارس (سهامی عام)

شناسه ملی ۰۱۰۱۰۳۳۶۳۰۱ و شماره ثبت ۸۹۲۴۳

نوبت اول

آگهی مناقصه عمومی دو مرحله‌ای همراه با ارزیابی کیفی طراحی، پیاده‌سازی، یکپارچه‌سازی، راهبری و پشتیبانی مرکز عملیات امنیت سایبری (CSOC)

شرکت صنایع پتروشیمی خلیج فارس در نظر دارد مناقصه عمومی دو مرحله‌ای همراه با ارزیابی کیفی «طراحی، پیاده‌سازی، یکپارچه‌سازی، راهبری و پشتیبانی مرکز عملیات امنیت سایبری (CSOC)» را به شرح اسناد و مدارک مناقصه، به اشخاص حقوقی واجد شرایط و صلاحیت در این زمینه واگذار نماید. لذا از متقاضیان واجد شرایط دعوت می‌شود حداکثر ظرف مدت ۱۲ روز پس از تاریخ نوبت اول انتشار آگهی مناقصه، جهت دریافت اسناد مناقصه به آدرس مندرج در بند ۶ مراجعه نمایند.

۱. موضوع مناقصه: طراحی، پیاده‌سازی، یکپارچه‌سازی، راهبری و پشتیبانی مرکز عملیات امنیت سایبری (CSOC)

۲. محل اجرای کار: تهران، ضلع جنوبی خیابان کریم‌خان زند، نرسیده به میدان هفت‌تیر، پلاک ۳۸.

۳. کارفرما: شرکت صنایع پتروشیمی خلیج فارس.

۴. دستگاه نظارت: مدیریت سامانه‌های کسب و کار و فن‌آوری اطلاعات و ارتباطات شرکت صنایع پتروشیمی خلیج فارس.

۵. تاریخ انتشار آگهی مناقصه: چاپ نوبت اول آگهی مناقصه در روز چهارشنبه تاریخ ۱۴۰۵/۰۷/۲۹ و چاپ نوبت دوم آگهی مناقصه در روز چهارشنبه تاریخ ۱۴۰۵/۰۸/۰۶ انجام خواهد شد. آگهی مناقصه علاوه بر روزنامه، در تاریخ‌های ذکر شده در تارنمای اینترنتی شرکت به آدرس www.pgpic.ir نیز قرار خواهد گرفت.

۶. نشانی محل تسلیم اسناد درخواستی مناقصه: تهران، ضلع جنوبی خیابان کریم‌خان زند، نرسیده به میدان هفت‌تیر، پلاک ۳۸، دبیرخانه، طبقه همکف.

۷. مبلغ برآورد اولیه اجرای موضوع مناقصه: ۵۸۰٫۳۱۰٫۰۰۰٫۰۰۰ ریال است.

۸. مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: نیز ۲۹٫۰۱۵٫۵۰۰٫۰۰۰ ریال به‌صورت ضمانت‌نامه معتبر بانکی یا اصل فیش واریزی وجه نقد به حساب بانکی معرفی شده در اسناد مناقصه است.

۹. مهلت ارائه اسناد درخواستی مناقصه: مهلت ارسال مستندات و فرم‌های درخواستی جهت شرکت در مناقصه تا پایان وقت اداری روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۲۳، (۱۷ روز پس از انتشار دومین آگهی) خواهد بود. متقاضیان مکلفند چنانچه پس از دریافت اسناد مناقصه به هر دلیل مایل به شرکت در آن نباشند، مراتب را ضمن اعاده اسناد مناقصه به‌صورت مکتوب به اطلاع شرکت صنایع پتروشیمی خلیج فارس برسانند.

۱۰. لازم است مناقصه‌گران تمامی اسناد مناقصه از جمله این آگهی را به مهر و امضای مجاز شرکت خود برسانند و به‌صورت کلاس‌بندی شده و منظم در پاکت در بسته و مهر شده که مشخصات کامل مناقصه‌گر و مشخصات مناقصه بر روی آن درج شده تا تاریخ مقرر در مناقصه تحویل و رسید دریافت نمایند.

۱۱. مناقصه‌گر باید دارای پروانه فعال خدمات امنیتی گرایش «پیاده‌سازی مرکز عملیات امنیت و تیم پاسخ به رخداد» و گرایش «راهبری مرکز عملیات امنیت و تیم پاسخ به رخداد» از مرکز مدیریت راهبردی افتا، گواهی‌نامه معتبر شورای عالی انفورماتیک در رشته «امنیت فضای تولید و تبادل اطلاعات» و رشته «خدمات پشتیبانی» هر دو با رتبه ۱، مجوز فعالیت از سازمان نظام صنفی رایانه‌ای و گواهی‌نامه ثبت‌نام مودیان مالیاتی از وزارت امور اقتصادی و دارایی باشد و براساس ضوابط شورای عالی انفورماتیک بتواند با مناقصه‌گزار قرارداد منعقد نماید. لازم به ذکر است چنانچه مناقصه‌گر فاقد گواهی‌نامه‌های موضوع این بند باشد، «پاکت ج» وی گشوده نخواهد شد.

۱۲. سایر اطلاعات و جزئیات مربوط در اسناد مناقصه درج شده است.

۱۳. زمان بازگشایی پاکت‌های مناقصه حداکثر ۳ روز پس از اتمام مهلت ارائه اسناد پیشنهادها می‌باشد.

کمیسیون معاملات شرکت صنایع پتروشیمی خلیج فارس

ایران

دبیر بیست و یکمین جشنواره بین‌المللی عروски تهران-مبارک در گفت‌وگو با «ایران»:

تئاتر عروски ایران نیازمند حمایت پایدار است

گفت و گو

حامد کریب

گروه فرهنگی

دبیر بیست و یکمین جشنواره بین‌المللی نمایش عروски تهران-مبارک با تأکید بر ضرورت حمایت ساختاری از تئاتر عروски، کمبود بودجه، نبود سالن‌های تخصصی، دشواری‌های تولید آثار برای مخاطب بزرگسال و کمبود تهیه‌کنندگان متخصص را از مهم‌ترین چالش‌های این حوزه دانست. او همچنین از برنامه‌های آموزشی، پژوهشی و بین‌المللی این دوره از جشنواره و تلاش برای تقویت حضور نسل جوان سخن گفت. پوپک عظیم‌پور در گفت‌وگویی، درباره وضعیت تئاتر عروски ایران، راهکارهای حمایت از این هنر و چشم‌انداز جشنواره امسال توضیح داد.

ضرورت حمایت پایدار از تئاتر عروски

پوپک عظیم‌پور با اشاره به شرایط اقتصادی حاکم بر تئاتر کشور گفت: «با وجود تمامی تلاش‌هایی که در بخش‌های خصوصی و دولتی صورت می‌پذیرد، تا زمانی که سازوکار مناسبی برای تخصیص یارانه‌های تئاتر، حمایت‌های مالی توسعه حضور تهیه‌کنندگان کاملاً متخصص

و آشنا به امر نمایش فراهم نشود، تئاتر کشور در وضعیت ایده‌آلی قرار نخواهد داشت.» به گفته او، تولید نمایش عروски، فرآیندی پیچیده و پرهزینه است که از نگارش نمایشنامه و ایده‌پردازی تا طراحی و ساخت عروסק، بازی‌دهنگی، طراحی صحنه و کارگردانی، به زمان، تخصص و منابع مالی نیاز دارد. او یکی از مشکلات اساسی این حوزه را محدودیت امکان اجرای مستمر آثار برای مخاطبان بزرگسال دانست و افزود: «در تهران و دیگر شهرها، سالن‌های اختصاصی تئاتر عروски برای این گروه از مخاطبان به‌راحتی در دسترس نیستند. در حالی که تئاتر کودک و نوجوان از سالن‌های شناخته‌شده‌ای برخوردار است، تولید آثار عروски برای بزرگسالان همچنان محدود و کم‌توجه باقی مانده است.» عظیم‌پور تأکید کرد: «علاقه به هنر به تنهایی برای تداوم فعالیت هنرمندان کافی نیست و آنان نیز به درآمد پایدار نیاز دارند.» به باور او، تخصیص بودجه مناسب به هنرهای نمایشی و تصویری می‌تواند زمینه تولید آثار ارزشمند و ماندگار را فراهم کند.

ضرورت تهیه‌کنندگی تخصصی و ایجاد سالن‌های اختصاصی
دبیر جشنواره تهران-مبارک، کمبود تهیه‌کنندگان آشنا به ویژگی‌های تئاتر عروски را از دیگر موانع توسعه این هنر دانست. او معتقد است

حمایت مؤثر زمانی محقق می‌شود که ظرفیت‌ها، الزامات فنی و ویژگی‌های هنری این رشته به‌درستی شناخته شوند. یکی از پیشنهادهای مشخص عظیم‌پور، تأسیس مجموعه‌های تخصصی تئاتر عروски در تهران و استان‌های مستعد است. این مجموعه‌ها می‌توانند سالن‌هایی مجهز برای اجرای نمایش سایه، شیوه‌های نخی و میله‌ای، اپرا و گونه‌های مدرن و ترکیبی داشته باشند و از فناوری‌های نوین، تجهیزات رایانه‌ای، نور و صدا بهره ببرند. او همچنین بر ضرورت مشارکت همزمان دولت و بخش خصوصی تأکید کرد و گفت: «شناخت درست این هنر می‌تواند اعتماد سرمایه‌گذاران را جلب کند.» به اعتقاد وی، تئاتر عروски در سطح جهانی جایگاه شناخته‌شده‌ای دارد، اما در ایران همچنان عمدتاً با مخاطب کودک و نوجوان شناخته می‌شود و هنرمندان برای اجرای آثار بزرگسال با دشواری‌های فراوانی روبه‌رو هستند.»

پیشنهاد تجمع جشنواره‌های نمایشی

عظیم‌پور با اشاره به تعدد جشنواره‌های تئاتری در کشور، پیشنهاد کرد رویدادهای مختلف در قالب جشنواره‌ای جامع با عنوان جشنواره تئاتر ملی و در بخش‌هایی مانند نمایش‌های سنتی، خیابانی، آیینی، عروски و استانی گرد هم آیند.

از ثبت ۲۴۵۶ اثر تا حضور پرشور فیلمسازان در چهل و سومین جشنواره فیلم کوتاه تهران

چراغ سینمای کوتاه روشن است

تصویربرداری، صداپردازی، نورپردازی، تدوین، طراحی صدا، رفت‌وآمد و دستمزد عوامل، هزینه‌هایی هستند که با افزایش قیمت‌ها فشار بیشتری بر گروه‌های تولید وارد می‌کنند.

در چنین شرایطی، فیلمسازان مستقل برای مدیریت منابع محدود با دشواری‌های بیشتری روبه‌رو هستند و گاه ناچارند بخشی از هزینه‌ها را شخصاً تأمین کنند. از این منظر، ادامه تولید و ارسال فیلم به جشنواره نشانه‌ای از زنده‌بودن انگیزه هنری است؛ انگیزه‌ای که البته جایگزین حمایت مالی، دستمزد مناسب و امنیت شغلی نمی‌شود. نگاهی به فیلم‌های نمایش‌داده‌شده در چهار روز اول جشنواره در پردیس سینمایی ملت نیز تصویری از این پویایی ارائه می‌دهد. فیلمسازان با انگیزه برای تماشای آثار خود و دیگر رقبا به سالن‌ها می‌آیند و درباره فیلم‌ها به بحث و گفت‌وگو می‌نشینند. این تعامل، فراتر از نمایش چند اثر، فرصتی برای شکل‌گیری ارتباط‌های حرفه‌ای و تبادل تجربه میان نسل‌های مختلف سینماگران فراهم می‌کند.

سایه جنگ: اهمیت تداوم فعالیت فرهنگی

در روزهایی که نگرانی از تنش‌های نظامی و پیامدهای احتمالی جنگ بر زندگی عمومی

امید؛ فراتر از شعار

نابید هر فیلم یا هر جشنواره‌ای را لزوماً حامل پیام امید دانست. ارزش سینما در فراهم‌کردن امکان روایت تجربه‌های گوناگون است؛ روایت‌هایی که گاهی امیدبخش‌اند و گاهی مخاطب را با واقعیت‌های دشوار روبه‌رو می‌کنند. اهمیت اصلی، باقی‌ماندن امکان خلق و نمایش این روایت‌هاست.

در همین مسیر، حمایت از فیلمسازان جوان، فراهم‌کردن امکانات تولید، دسترسی به سالن‌های نمایش و ایجاد فرصت‌های تازه برای عرضه آثار اهمیت دارد. جشنواره زمانی می‌تواند تأثیری ماندگار داشته باشد که حضور در آن به ارتباط‌های حرفه‌ای، معرفی بهتر فیلم‌ها و امکان ادامه فعالیت هنرمندان پس از پایان رویداد منجر شود. چهل و سومین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران فرصتی برای گردهم‌آمدن طیف‌های مختلف فرهنگی و شکل‌گیری تعامل میان دیدگاه‌های متفاوت است؛ فرصتی که نباید زیر سایه اختلاف‌ها و بد اخلاقی‌ها قرار گیرد. نقد و گفت‌وگو، زمانی به فرهنگ کمک می‌کند که جای خود را به تخریب و بهانه‌جویی ندهد. در چهارمین روز جشنواره، پیام اصلی شاید همین باشد. اینکه امید نه در انکار دشواری‌های اقتصادی و نگرانی‌های اجتماعی، بلکه در حفظ امکان خلق کردن، روایت‌کردن و ادامه‌دادن معنا پیدا می‌کند؛ امکانی که حمایت از آن، حمایت از آینده سینمای ایران است.

• صاحب امتیاز:
خبرگزاری جمهوری اسلامی

• مدیر مسئول:
صادق حسین جابری انصاری

• سردبیر:
هادی خسروشاهین

مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران

• رئیس هیأت مدیره: صادق حسین جابری انصاری

• مدیرعامل: علی متقیان

• تلفن: ۸۸۷۶۱۲۰۰ • **نمابر:** ۸۸۷۶۹۰۷۵ • **امور مشترکین:** ۸۸۷۴۸۸۰۰

• پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۳ روابط عمومی • **صندوق پستی:** ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵

• نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ • **توزیع:** نشر گستر امروز • **چاپ:** جایخانه ایران و مؤسسه جام‌جم

• سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT

• پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ • **انتشارات مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران:** ۸۸۵۰۴۱۳۰

اولیه را کاهش داد؛ با این حال بهره‌گیری از ظرفیت هنرمندان و استادان دانشگاهی، پشتوانه اصلی جشنواره بوده است.» او همچنین از تداوم حمایت معنوی هنرمندان و پژوهشگران کشورهای مختلف، از جمله آمریکا، استرالیا، ترکیه، ارمنستان، گرجستان، صربستان، ایتالیا و فرانسه خبر داد.

به گفته وی، بخشی از این همکاری‌ها به صورت مجازی و در قالب نشست‌ها و سمینارها ادامه خواهد یافت. عظیم‌پور در پایان تأکید کرد: «حضور آثار گروه نان و عروסק و مشارکت متخصصان ایرانی و خارجی در برنامه‌های علمی، به حفظ وجهه بین‌المللی جشنواره کمک می‌کند.» بیست و یکمین جشنواره بین‌المللی نمایش عروски تهران-مبارک از تاریخ ۲۵ تا ۳۰ مهرماه ۱۴۰۵ در تهران برگزار می‌شود.

نشست‌های تخصصی هفتگی با حضور متخصصان ایرانی و خارجی برگزار شده است. مرور فیلم‌تاترهای عروски شش دوره گذشته، برگزاری سمیناری سه روزه و انتشار سه عنوان کتاب شامل دو کتاب تألیفی و یک کتاب تخصصی ترجمه شده، از دیگر برنامه‌های این دوره است. عظیم‌پور با تأکید بر پیوند نظریه و عمل گفت: «به باور من، پژوهش و آموزش، سپس اجرا، می‌تواند به گسترش چشم‌انداز تئاتر عروски و تقویت جایگاه والای این هنر کمک شایانی کند.»

محدودیت بودجه و تداوم همکاری‌های بین‌المللی

دبیر جشنواره، محدودیت بودجه را مهم‌ترین چالش این دوره دانست و گفت: «محدودیت منابع مالی، امکان تحقق بخشی از برنامه‌ها و چشم‌انداز

جشنواره‌ای با حضور نسل جوان و رویکرد پژوهشی

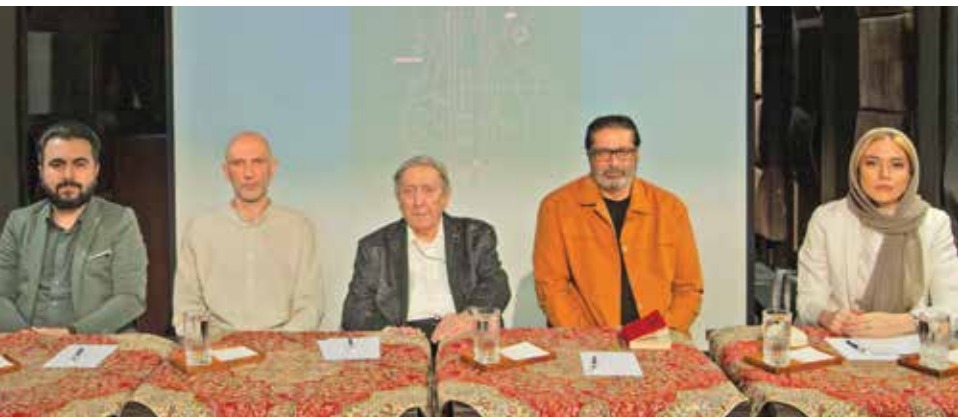
عظیم‌پور درباره ویژگی‌های دوره بیست و یکم گفت تلاش کرده است از ظرفیت‌های بین‌المللی بهره‌گرفته و حضور هنرمندان جوان را در بخش‌های مختلف جدی بگیرد.

به گفته او، بیش از ۴۵۰ اثر در بخش‌های گوناگون به دبیرخانه جشنواره ارسال شده و در میان متقاضیان، جوانان و دانش‌آموختگان دانشگاهی در کنار هنرمندان حرفه‌ای حضور دارند. برنامه‌های این دوره به روزهای اجرای جشنواره محدود نبوده است.

مسیر رویدادها از ۱۶ مردادماه با افتتاحیه نمادین و اجرای آنلاین گروه نان و عروסק به سرپرستی پیتر شومان و رونمایی از پوستر جشنواره با طراحی فرزاد ادیبی آغاز شد. همچنین

علیرضا مشایخی در گفت‌وگو با «ایران» از اهمیت نوآوری و بازگشت به صحنه پس از ۷ سال می‌گوید

باید به جهان صداها چیزی تازه اضافه کرد

ایران همیشه ماندگار خواهد ماند

مشایخی در بخش دیگری از سخنانش، خطاب به هنرمندانی که به مهاجرت فکر می‌کنند، بر ماندن و ادامه فعالیت در ایران تأکید کرد و گفت: «همواره امیدوارم مردم به خارج نروند و حاصل زحماتشان را در ایران ببینند.

فکری می‌کنم هیچ شرایط محیطی نتوانسته کشور را نابود کند؛ ایران همیشه ماندگار خواهد ماند. آنچه اهمیت دارد، پایداری است که همه ما باید داشته باشیم و به تولید اثر ادامه دهیم.» آرش امینی، رهبر ارکستر-ترین کنسرت، نیز درباره آثار در نظر گرفته‌شده برای اجرا گفت که در این برنامه قطعاتی از جمله «کنسرتو برای ویولن و سازهای ضربی» با تکنوازی امین غفاری، «کوارتت زهی با سازهای ضربی» و «کنسرتو برای ویولا و سازهای ضربی و گیت» اجرا خواهند شد. همچنین قطعه «دریا» با تکنوازی امین غفاری، نوازنده ویولن، در فهرست برنامه قرار دارد. علیرضا مشایخی با اشاره به اینکه سال‌هاست آوازش در ایران اجرایی‌شود، از کم‌زنگ‌شدن فرصت اجرای آثارش در صحنه موسیقی کشور گفت. در این زمینه آرش امینی، رهبر ارکستر، در پاسخ به پرسش «ایران» درباره دلایل اجرا نشدن آثار این آهنگساز و با توجه به تجربه خود در رهبری ارکستر، به دشواری‌های پیش روی گروه‌های موسیقی مستقل اشاره کرد و گفت: «اگر بخواهیم ساده‌تر موضوع نگاه کنیم، حتی گروه‌های موسیقی اصیل ایرانی با هفت، ۱۰ یا ۱۵ نوازنده نیز برای برگزاری کنسرت با دشواری‌های زیادی مواجه‌اند. به‌عنوان رسانه، بررسی کنید که در سال گذشته چند ارکستر موسیقی ایرانی توانسته‌اند روی صحنه بروند. وقتی اجرای موسیقی اصیل ایرانی با چنین محدودیت‌هایی روبه‌روست، طبیعی است که اجرای گونه‌های خاص‌تر موسیقی با مانع بیشتری همراه باشد. موسیقی این کنسرت تولید شده است، اما به دلیل نبود امکانات کافی، اجرای آن را ناگزیر به یک شب محدود کرده‌ایم.»

موسیقیدان ماندگار کیست؟

مشایخی نوآوری را عامل اصلی ماندگاری آثار موسیقایی می‌داند و معتقد است هر موسیقی‌دانی که در تاریخ باقی مانده، چیزی به موسیقی افزوده است. او در این باره می‌گوید: «اگر درباره موسیقی دانان ماندگار تحقیق کنیم، متوجه می‌شویم که

هرکدام چیزی به موسیقی اضافه کرده‌اند و همین نوآوری باعث ماندگاری‌شان شده است. فرقی نمی‌کند این اتفاق در گذشته رخ داده باشد یا در زمانه ما؛ آنچه اهمیت دارد، افزودن چیزی تازه به مجموعه صداها

و تجربه‌های موسیقایی موجود است.»

علیرضا مشایخی پس از هفت سال دوری از اجرا، ۱۴ آبان‌ماه با کنسرت «موسیقی نو در ایران» به صحنه بازمی‌گردد. این آهنگساز پیچ‌سورت در نشست رسانه‌ای این کنسرت، با اشاره به فعالیت‌های خود در سال‌های دوری از اجرا گفت: «هفت سال است که اجرایی نداشته‌ام، اما در این مدت بیکار نبودم و فعالیت‌های زیادی انجام دادم. در این سال‌ها تلاش کردم به کارهای عقب‌افتاده بپردازم و پروژه‌هایم را به سرانجام برسانم. این روند به تولید آثار متعددی منجر شد. گرچه فکرمی‌کنم اصراری برای دیدنم وجود ندارد، اما از این مناسبت و سعی کردم به سهم خودم در نشست و موسیقی تحرک ایجاد کنم. احمد پژمان نیز مسیر مشابهی را انتخاب کرده بود. هرچند راه‌ما از یکدیگر جدا بود، هر دو تلاش کردیم در مسیر موسیقی جدی و درست فعالیت کنیم.»

او درباره انتخاب عنوان «موسیقی نو» برای فعالیت‌های خود توضیح داد: «در این سال‌ها واژه موسیقی نورا برای فعالیت‌هایم انتخاب کردم. این انتخاب ابتدا از علاقه‌ام به اشعار نیما یوشیج سرچشمه گرفت؛ رویکردی که مرا برآن داشت تا در حوزه موسیقی نیز با نگاهی تازه به دنبال اهدافم باشم. باور من، موسیقی متفکرانه‌ای است که به‌تازگی در حال رشد و حرفی جز اندیشه ندارد. در این کنسرت نیز به همین رویکرد توجه کرده‌ایم و امیدوارم برنامه خوبی پیش روی مخاطبان قرار گیرد.»

گزارش

نداسنجانی

گروه فرهنگی

چند سالی است که واژه «تلفیقی» یا همان «فیژون» در موسیقی ایران رواج پیدا کرده است؛ اصطلاحی که از نگاه برخی کارشناسان، پیش از آنکه به یک ژانر مستقل اشاره داشته باشد، توصیف‌کننده نوعی تجربه موسیقایی است. اما مرز میان موسیقی تلفیقی و موسیقی نو در دو دهه اساساً چه ویژگی‌هایی یک اثر را در قلمرو موسیقی نو قرار می‌دهد؟
«واژه تلفیقی» یا «تلفیقی» آهنگساز نوگرا و از پیشگامان موسیقی نو در ایران، در گفت‌وگو با «ایران» با انتقاد از کاربرد واژه «تلفیقی» می‌گوید: «واژه تلفیقی ناخستین بار من به کار بردم، اما به نظرم اشتباه‌ترین واژه دنیاست و خودم مخالفش شدم. ما چرا از این قرار بود که وقتی به ایران آمدم، قرار شد مؤسسه‌ای تعدادی از آثار کم را روی کاست ضبط شده بود منتشر کند. برای انتشار آثار، لازم بود توضیحاتی درباره آن‌ها بنویسیم. در آن زمان، یکی از شاگردان هومان اسعدی هم حضور داشت و بحث نام‌گذاری این موسیقی پیش آمد. من در آن مقطع، چندان به این موضوع فکر نکرده بودم که از نظر تئوریک، این آثار چگونه باید تعریف شوند. به نوعی، این نام‌گذاری حاصل کم‌تجربگی بود.»

او با تأکید بر اینکه موسیقی مورد نظرش نه در قالب موسیقی کلاسیک به معنای متعارف می‌گنجد و نه به‌سادگی می‌توان آن را در دسته‌بندی‌های رایج موسیقی معاصر جای داد، ادامه می‌دهد: «اسبکی که من کار می‌کنم، موسیقی چندفرهنگی است. در سال‌های اخیر، آثار عجیب‌وغریبی هم با عنوان موسیقی تلفیقی منتشر شده‌اند که لزوماً با آنچه من در ذهن داشتم، ارتباطی ندارند.»

برش

سینما در روزگار گرانی

علاقه‌ای که هزینه دارد

ساخت فیلم کوتاه، برخلاف تصور رایج، الزاماً فعالیتی کم‌هزینه نیست. تجهیزات

«ایران» را در صفحه‌های مجازی دنبال کنید

سخن‌روز

حضرت امیرالمؤمنین علی علیه‌السلام:

بهترین مردم، کسی است که در تنگ‌دستی اش ایثارگر و شکیبا باشد.

غزلالحکم: ج ۳ ص ۴۳۵ خ ۵۲۸

پرسپولیس الگوی آکروپولیس

نگاهی به تعامل و تقابل دو تمدن باستانی ایران و یونان بر اساس منابع فارسی و انگلیسی

➔ شاهنشاهی پارسیان هخامنشی در سده پنجم پیش از میلاد

➔ دولت-شهرآتن و جهان یونانی در سده پنجم پیش از میلاد

تاریخ باستان

اسماعیل سنگاری

پژوهشگر تاریخ جهان باستان

حدود ۵۲۰ پ.م (پریان و بوشارلا، ۱۳۹۲: ۴۲۷) و هیتس سال ۵۱۲ پ.م را زمان آماده‌سازی صفه کاخ‌های پارسه بیان داشته‌اند(هیتس، ۱۳۹۶: ۱۸۴). در میان پژوهشگران بریان با دقت نظر بیشتری به این موضوع پرداخته است و ضمن یک بررسی دقیق، دو تاریخ احتمالی به دست می‌دهد. بریان با توجه به الواح استحکامات پارسه که از ۵۰۹ پیش از میلاد تاریخ‌گذاری شده‌اند، نتیجه می‌گیرد در این تاریخ اگر چه ساخت و ساز بناها ادامه داشته، اما ساختمان‌هایی قطعاً به پایان رسیده بوده است. دومین تاریخ با توجه به جعبه‌های به‌دست‌آمده در آپادانا بوده است. دومین تاریخ با توجه به بررسی الواح سیمین و زرین به دست می‌آید و اشاره می‌کند اگر قبول کنیم که داریوش می‌خواهد به شیوه‌ای استعماری قلمرو پادشاهی خود را با ذکر چهار گوشه جغرافیایی‌اش در آن زمان وصف کند، باید بپذیریم که تاریخ احداث آن به پیش از تاریخ لشکرکشی به اسگوتیا (۵۱۳ پ.م) برمی‌گردد، چون ساردیس در آنجا چونان حد غربی شاهنشاهی پدیدار می‌شود (بریان، ۱۳۸۷: ۲۵۹/۱). ظاهراً داریوش پس از فراغت از شورش‌های اوایل پادشاهی خویش، بین سال‌های ۵۲۰ تا ۵۱۳ فرمان احداث پروژه کاخ‌های پارسه را صادر کرده است. اگر بپذیریم که خط میخی پارسی ابداع داریوش باشد، با توجه به نگارش کتیبه بیستون به همین خط که شرح سروکوب شورش‌های دوران آغازین حکومت خویش را در خود دارد، مسلماً فرمان آغاز پروژه کاخ‌های پارسه پس از سال ۵۲۰ پ.م صادر شده است. پس از آنکه صفه برای ساخت کاخ‌ها و هدیش‌ها آماده شد، داریوش اقدام به ایجاد نخستین بناها کرد. ساختمان خزانه، هدیشی کوچک و کاخ آپادانا. بر پایه دیدگاه هایدماری کخ، بانوی فقید هخامنشی‌پژوه آلمانی، دیگر قسمت‌های صفه در طرح بناها می‌بایست تبدیل به فضای سبز می‌شد (کخ، ۱۳۹۱: ۳۲). این سبک معماری که از یک الگوی متمرکز بیرونی پیروی می‌کرد بیشتر، کاخ‌های کوروش در پاسارگاد را به یاد می‌آورد. پس از داریوش ساخت و ساز در پارسه همچنان ادامه داشته است، اما می‌توان بر اساس گل‌نشته‌هایی که از خزانه پارسه به دست آمده، دریافت که این محل در همان زمان داریوش و دست‌کم از سال ۵۰۰ پ.م. تبدیل به یکی از مراکز دیوانی مهم شده و به نقاط دیگر سرزمین‌های شاهنشاهی هخامنشی در ارتباط بوده است. بنا به ترجمه هالوک، هخامنشی‌پژوه آمریکایی، در یکی از گل‌نشته‌های به دست آمده از پارسه (PF57) می‌بینیم چهار گوسفند که به عنوان خراج دریافت شده‌اند (97: 1969, Hallock). الواح بارو و خزانه پارسه گواه خوبی است که نشان دهد این مرکز باستانی همزمان با ساخت‌وسازها در دوره‌های پسین نیز فعال بوده است.

در گزارشی از کتاب هفدهم دیودور سیسیلی که شرحی جامع از لشکرکشی اسکندر مقدونیایی به سرزمین‌های شاه شاه بزرگ را به‌دست می‌دهد، آمده که خزانه کاخ‌های پارسه انباشته از درآمدهای حکومتی بود که در قالب طلا و نقره در آن محل قرار داشت (دیودورسیسیلی: ۱۷، ۱۷۰، ۱۸۱). آریانوس، نویسنده «آناباسیس» و دیگر مورخ تاریخ اسکندر نیز به اینکه خزانه مهمی از شاهان هخامنشی در

پارسه وجود داشته، اشاره کرده است (آریانوس، ۱۳۸۸: ۱۲۵). بدین سان، می‌توان دریافت که مجموعه حکومتی پارسه افزون برامور دیوانی، کارکرد مالی نیز داشته است و محل مهمی برای انبار خراج‌هایی بوده که به صورت طلا و نقره و دیگر ثروت‌ها به‌وسیله حکومت مرکزی دریافت می‌شده است. بنای پارسه از جنبه آیینی نیز برخوردار بوده و شاید به همین علت است که قبور دو شاهنشاه هخامنشی را در آن محل می‌توان دید و البته آرامگاهی نیمه‌کاره نیز وجود دارد که برخی معتقدند شاید از آن داریوش سوم باشد؛ هرچند بریان ضمن یک موشکافی دقیق و استفاده از نظر پژوهشگران متقدم می‌آید و اشاره می‌کند اگر قبول کنیم مکان نمی‌توانسته گورگاه داریوش سوم را در خود جای داده باشد (بریان، ۱۳۹۶: ۴۶-۵۹).

اینجا پرسشی قابل طرح است که آیا شهر پارسه به علت وجود کوه مقدس در این محل وجود داشته و پس از آن داریوش اقدام به آغاز پروژه معماری خویش کرده؟ یا اینکه با وجود قداست محل، نا پیش از ایجاد مجموعه حکومتی، شهری در آن وجود داشته است؟ پاسخ به این پرسش زمانی دشوارتر می‌شود که یکی از کتیبه‌های داریوش را از نظر بگذرانیم. در نوشته‌ای به زبان ایلامی در پارسه، داریوش می‌گوید: «چونان که بر بالای این دژ (کوشک) ساخته آمد، پیش از آن در اینجا دژی ساخته نشده بود؛ به خواست اهوره مزدا-این ارگ را من ساختم. اهوره مزدا و دیگر ایزدان را اراده بر آن بود که این ارگ ساخته شود». (شاپور شهبازی، ۱۳۸۹: ۳۹). این نوشته روشن می‌کند پیش از داریوش ارگی در این محل ساخته نشده بود، اما نمی‌توان قاطعانه گفت شهر پارسه پیش از ساخته شدن ارگ وجود داشته است یا خیر. البته پرسش دیگری نیز به ذهن متبادر می‌شود که اگر داریوش قصد وفاداری به سرزمین اجدادی خود را داشت، چرا به پاسارگاد اکتفا نکرد و به مدت نه چندان طولانی پس از رسیدن به قدرت، دست به ایجاد پروژه بزرگی در پارسه زده است.

با توجه به آنچه در خصوص بنای ارگ پارسه ذکر آن رفت، برای ما تا حدی مشخص می‌شود که این محل در بادی امر دارای جنبه آیینی بوده و در ادامه، به منزله یکی از مراکز دیوانی بسیار مهم در زمان شاهنشاهی هخامنشیان در همه ایام سال فعال بوده است. بی شک بنا به نوشته‌های نویسندگان مورخان یونانی، پارسه همچنین یکی از بزرگ‌ترین محل‌های انباشت خراج به صورت طلا و نقره و زیورات بوده است. افزون بر این موارد، از مفاد الواح بارو و خزانه پارسه معلوم می‌شود که انبار آذوقه غیرنقدي نیز بوده است.

احیای آکروپولیس در عصر پریکلس

در یونان، مجموعه آکروپولیس شاید همان نقشی را داشت که ارگ پارسه در قلب شاهنشاهی هخامنشی ایفا می‌کرد. واژه آکروپولیس از ترکیب دو واژه آکرو (Akro) به معنای بلند و پولیس (polis) به معنای شهر تشکیل شده است. آکروپولیس یکی از ویژگی‌های حیات شهرهای یونانی بود که بر فراز تپه‌های بلند به منظور زنها یافتن اهالی و شایرمدان در مقابل حملات ساخته شد و در عین حال، یک فضای آیینی نیز به شمار می‌رفت (4: 2005, Sacks). مشهورترین آکروپولیس‌های یونان،

آکروپولیس شهرآتن است و شهرت آن به اندازه‌ای است که امروزه آکروپولیس آن، به صورت خاص، نماد شهر آتن شده است. بنا به نوشته ریچارد، یونان‌پژوه شهر، مجموعه آکروپولیس آتن در واقع شامل آثاری می‌شود که در وهله اول، آیین‌های یونانیان را به ذهن متبادر می‌کند. معبد پارتنون، نخستین بنایی است که در این مجموعه ساخته شده بود و کارگرد آیینی داشت و قدمت آن را می‌توان به اواخر سده هفتم یا اوایل سده ششم پیش از میلاد نسبت داد. پارتنون متاخر-که بعدها در زمان پریکلس و با هنرمندی قیدبای ساخته شد، در واقع ادامه همان پارتنون باستانی بوده است(203: 1994, Richard). بنا به گفته ساکس، یونان‌شناس، آکروپولیس آتن مجموعه ای بوده است که چند بنا را در خود جای داده و اوج شکوفایی آن به عصر پریشی بازمی‌گردد. پس از پارتنون باستانی، بنای دیگر در این مجموعه به سال ۵۶۰ پ.م. و به دوران پسپترانوس، توران (جتار) آتن بازمی‌گردد که اولین معبد سنگی را در مجموعه آکروپولیس بنا کرد(179: 2007, Sienkewicz). این پرستشگاه خدایان که با سنگ مرمر ساخته می‌شد، هنوز بنای آن به پایان رسیده بود که در سال ۴۸۰ پ.م. در پی حمله سپاهیان پارسی ویران شد، اما با ظهور پریکلس در عرصه سیاست آتن، در حدود سال ۴۵۰ پ.م. پروژه ساخت مجموعه آکروپولیس آتن از سر گرفته شد(4: 2005, Sacks). دو معبدی که از آن یاد شده در پی اعتقادات آیینی یونانیان احداث شد، اما مردم یونان در کنار باورهای آیینی خویش به ایزدان، خدایان، بی شک دلبستگی‌های دنیوی نیز داشتند و چون مجموعه آکروپولیس مکانی نبود که محدود به گروه خاصی از یونانیان باشد، لازم می‌آمد تا دلبستگی‌های مردم نیز در نظر گرفته شود. لذا سالان اودئین برای اجرای برنامه‌های موسیقی در آکروپولیس آتن، بنای دیگری بود که ایجاد شد. بنا به نوشته استاتارد، یونان‌پژوه، سالان اودئون (Odeion) شاید یکی از دلایل تأسیس جشنواره

موسیقی پان آتنه(Panathenaic) شد که برای هنرمندان یونانی بسیار جذاب بود(استاتارد، ۱۳۹۷: ۱۰۴). در مجموعه آکروپولیس با توجه به آنچه مردم آتن خواهان و خواستار آن بودند، بناهایی نیز اضافه شد که از جمله معبد آرکتیوم، معبد آتنا و سالن تئاتر دیونوسوس از آن جمله‌اند. سالن تئاتر دیونوسوس در آتن تنها محل اجرای نمایشنامه‌هایی نبود که نویسندگان یونانی می‌نوشتند (Sacks, 2005: 4-5). بسیاری از فلاسفه، نویسندگان، هنرمندان و اندیشمندان آتنی و غیرآتنی با تفکرات فلسفی گوناگون در این محل گرد آمده و مباحث، آرا و نظرات خود را مطرح می‌کردند (استاتارد، ۱۳۹۷: ۱۰۴). بدین ترتیب در عصر پریکلس در آتن افزون بر رونق هنر و معماری شاهد شکوفایی مظاهر ادبی و فلسفی نیز هستیم. شاید بیان توکودیدس در باب پریکلس که می‌گوید «او رهبر مردمان بود نه مردمان رهبر او» بهتر بتواند ما را به هدف تکمیل مجموعه آکروپولیس نزدیک کند(توکودیدس: ۲، ۶۵).

پریکلس در دوران صلح پایداری که به دست آورده بود، توانست به عنوان رهبر جامعه آتنی با توجه به ظرفیت‌هایی که وجود داشت، آتن را به موقعیت برتر در میان دولت-شهرهای یونانی تبدیل کند. این موقعیت برتر حاصل اقدامات دولتمردان پیشین آتنی بود، اما پریکلس سودای دیگری در سر داشت. او پیش از همه منافع عمومی را در نظر می‌گرفت و علاقه ویژه‌ای به سرزمین خود داشت. در یکی از خطابه‌های او که توکودیدس آورده به صراحت می‌گوید: «بر مردی خشم گرفته‌اید که... شهر خود را دوست دارد و لور را در اثر ندارد»(توکودیدس: ۲، ۶۰).

آکروپولیس متأثر از پرسپولیس
علاقه پریکلس به آتن به جایی رسیده بود که سودای ایجاد یک امپراتوری در سر می‌پروراند و آکروپولیس نمادی بود که می‌توانست همچون پارسه بیانگر عظمت یک امپراتوری باشد. سؤالی از سوزی لاورنس، یونان‌پژوه شهر در خصوص هدف ساخت آکروپولیس مطرح می‌شود که می‌تواند بیانگر سودایی باشد که پریکلس در سر می‌پروراند. لاورنس ضمن بیان سیاست بنای پرسپولیس (پارسه) و آکروپولیس اشاره می‌کند اگر پریکلس حفظ سلطه آتن در سراسر سرزمین‌های غربی را در نظر داشت. همانند سطره پارسیان هخامنشی در سرزمین‌های شرقی، چه چیزی می‌توانست مناسب‌تر از بهرهوری از ظرفیت‌های امپراتوری آتن از هم آن‌گونه که پارس‌ها این بهرهوری را در ساخت ارگ پارسه به انجام رسانده بودند.

این مفهوم رقابت‌جویانه را مارگریت روت، کور، هخامنشی‌پژوه در مقایسه نگاره‌کنده‌های پارتنون و کاخ آپادانای پارسه به دست می‌دهد و شباهت آن دو را پیام آرمان امپراتوری‌ای می‌داند که از پارس‌ها به عاریت گرفته شده است(113: 1985, Root). مارگریت میلر نیز در اثر بسیار ارزشمند خویش «آتن و پارسیان هخامنشی» در سده پنجم پیش از میلاد/ Athens and Persia in the Fifth Century BC» که هنوز به فارسی ترجمه نشده، با استفاده از شواهد

متعدد در خصوص استفاده از مصالح ساختمانی و حتی رنگ سنگ‌های به کار رفته در بنای کاخ‌ها و هدیش‌های شاهان هخامنشی و شباهت آن با بناهای آکروپولیس، معتقد است این شباهت پیوند خورده با پارسیان، حاصل اندیشه امپراتوری است که پریکلس در سر می‌پروراند (Miller, 1997: 219).

بدین سان به نظر می‌رسد هر دو بنای پارسه و آکروپولیس پس از تثبیت امپراتوری احداث شده‌اند- تثبیت شاهنشاهی هخامنشیان و امپراتوری آتن- و در هر دو پیامی وجود دارد که در درجه نخست، پیوند دو عنصر قدرت و آیین در آن نمودار است. انتخاب محل هر دو بنا با پیشینه آیینی و استفاده از ظرفیت مکان بنا، این پیوند را بیش از پیش برای ما نمودار می‌سازد؛ اما مفهوم رقابت‌جویی در آکروپولیس با شواهد تاریخی و مادی تأیید می‌شود. رقابت‌جویی در سایه اقتباس در جهان یونانی و در آکروپولیس نمودار است، اما هر کدام از این دو اثر باایهت و سترگ برجای‌مانده، اختلاف نگرش مردمان و شایرمدان ایران و یونان را نیز به قدرت نمودار می‌سازد. یونانیان طالب دموکراسی، نوع حکومت خود را در هدف احداث ساختمان‌های آکروپولیس به‌خوبی نشان می‌دهند. سالن موسیقی اودئون و محل نمایش دیونوسوس مکان‌هایی بودند برای عموم شایرمدان یونان، بر خلاف کاخ‌ها و هدیش‌های پارسه که هیچ بنای عمومی را در خود نداشت. برخی پژوهشگران معتقدند اگر هلاس به مانند سرزمین‌های دیگر صمیمه شاهنشاهی پارسیان هخامنشی می‌شد، تمدنی بی‌همتا در صحنه کیتی ظهور می‌کرد، اما هیتس، هخامنشی‌پژوه این دشمنی و رقابت را با نتایج بسیار عالی برآورد می‌کند و شکوفایی تمدن یونانی را در عصر پریکلس، حاصل تقابل و رقابت‌شان با پارسیان ارزا با می‌کند (هیتس، ۱۳۹۶: ۴۰۰).

با توجه به آنچه ذکر آن آمد، نمی‌توان به تصادفی بودن شباهت‌های بین پارسه (پرسپولیس) و آکروپولیس حکم کرد؛ زیرا این شباهت به قدری است که مسأله تعامل و تقابل را به آشکارا نشان می‌دهد. با وجود این شباهت‌ها و در نظر گرفتن ارتباط میان یونانیان و ایرانیان، پرسشی به ذهن متبادر می‌شود که یونانیان تا چه اندازه نسبت به جزئیات ساخت‌وساز تخت جمشید، از قبیل مصالح ساختمانی و تزئینات پارسه مطلع بودند؟ و این اطلاع از چه طریقی برای آنان حاصل شده بود؟ تخمین لاورنس شاید قانع کننده‌ترین دلیل برای پاسخ به این سؤال است؛ از نظر او کارگردان مهندسان آکروپولیس می‌توانستند کسانی باشند که پیش از آن در پارسه کار کرده، تجربه اندوخته و افزون بر مهارت، استانداردهای هنری را به آکروپولیس منتقل کرده بودند. میزان اطلاع یونانیان از بنای پارسه، از سند جالبی صحت به میان می‌آورد. در نوشته‌هایی مجزا از ارسطو و آتانیوس می‌بینیم که این دو به نیتم‌ته بی‌آستین مجلی اشاره کرده‌اند که دیونوسیوس کبیر از یکی از متمکنان اهل سوباریس خریداری کرده بود. بر حاشیه این لباس، نقش

➔ **هیتس،** والتر (۱۳۹۶). داریوش و ایرانیان، ترجمه پرویز رجیبی، چاپ پنجم، تهران: نشر ماهی.

➔ **هالوک،** ریچارد تی. (1969). Persepolis Fortification Tablets, Chicago, The University of Chicago Press. ➔ **Kent, Roland G.** (1959). Old Persians, 2nd Edition, New Haven, Connecticut, American Oriental Society. ➔ **Miller, Margaret. C** (1997). Athens and Persia in the Fifth Century BC, Cambridge University Press. ➔ **Richard, Jean,** (1994). Sacred geography of the ancient Greeks: astrological symbolism in art, architecture, and landscape, translated by Christine Rhone, University of New York Press, Albany. ➔ **Root, M. C.** (1979). The King and Kingship in Achaemenid Art: Essay on the Creation of an Iconography of the Empire (Acta Iranica, 19) Leiden. ➔ **Sacks, David** (1995-2005), Encyclopedia of the Ancient Greek World, Revised Edition, New York, Facts On File, Inc. ➔ **Sienkewicz J.** Thomas (2007), Ancient Greece, vol 1, Pasadena, California Hackensack, New Jersey, Salem Press, Inc.

کاخ‌های پارسه و شوش به شکلی بسیار ساده و البته به صورت برجسته دیده می‌شد(پریان، ۱۳۸۷: ۳۲۱-۳۲۲). فراموش نکنیم که شواهد هنری و معماری این دو بنای سترگ می‌توانند یک نمای کلی از روابط این دو تمدن باشکوه جهان باستان را در زمینه‌های فرهنگی پیش چشم ما ترسیم کند. آثار هنری و تزئینات این دو سازه مهم، حاصل استفاده از ظرفیت‌هایی بود که پارسیان و آتنیان در اختیار داشتند و استفاده از این ظرفیت‌ها بیش از همه در این دو بنا تجلی پیدا کرد تا ماهیت دو شاهنشاهی/ امپراتوری را نشان دهد.

در مجموع باید گفت مردمان شاهنشاهی پارسه و دولت-شهرآتن با تعاملی که در سایه تقابل مابین‌شان با یک‌دیگر برقرار کردند، مرزهای سیاسی-فرهنگی جهان باستان را دگرگون کردند، و زیربنای تمدنی را پی ریختند که نتایج آن با ابزار جنگ، دیپلماسی و حضور سفیران، جهانگردان، مورخان و بازرگانان به سرزمین‌های یکدیگر منتقل شد. این دادوستد و کشش و برهم‌کنش فرهنگی که طی سده‌های ششم تا چهارم پیش از میلاد به‌طور پیوسته جریان داشت، نقطه‌ای درخشان در تاریخ تمدن بشری به شمار می‌رود، زیرا آنچه به نام یونانی‌مآبی یا هلنیسم در سده‌های نوزدهم و بیستم میلادی به جهانیان معرفی شد، پیش از آن با پارسی‌سازی و پارسی‌مآبی-که در سده بیست‌ویکم میلادی بدان پی برده شد- بنیان نهاده شده بود که در واقع، دستاوردهای آن تاکنون همچنان مورد بحث و تبادل نظر پژوهشگران هخامنشی‌پژوه و یونان شناس سراسر جهان متقدم امروزی است.

منابع:

- ➔ **آریانوس** (۱۳۸۸). لشکرکشی اسکندر به ایران، ترجمه: محسن خادم، تهران: مرکز نشر دانشگاهی.
- ➔ **استاتارد،** دیوید (۱۳۹۷). تاریخ یونان باستان در پنجاه زندگینامه، ترجمه شهریارو صامی، تهران، ققنوس.
- ➔ **بریان، پی‌یر** (۱۳۹۶). داریوش در سایه اسکندر، ترجمه ناهید فروغان، تهران، ماهی.
- ➔ **بریان، پی‌یر** (۱۳۸۷). امپراتوری هخامنشی از کروش تا اسکندر، جلد اول و دوم، ترجمه: ناهید فروغان، چاپ سوم، تهران، قززان روز.
- ➔ **بریان، پی‌یر، بوشارلا، رمی** (۱۳۹۲). باستان‌شناسی امپراتوری هخامنشی، ترجمه گروه مترجمان، ویراستاران علمی: اسماعیل سنگاری، علی‌اکبر وحدتی، تهران، نگاه ترجمه و نشر کتاب پارسه.
- ➔ **توکودیدس** (۱۳۷۷). تاریخ جنگ پولوپونی، ترجمه محمدحسین لطیفی، تهران، خوارزمی.
- ➔ **دیودور سیسیلی** (۱۳۹۵). کتابخانه تاریخی، ترجمه حمید یکس شورکایی، اسماعیل سنگاری، تهران، جامی.
- ➔ **شاپور شهبازی، علیرضا** (۱۳۸۹). راهنمای مستند تخت جمشید، چاپ دوم، تهران، میردشتی.
- ➔ **کخ، هاید ماری** (۱۳۹۱). پرسپولیس، پایتخت درخشان امپراتوری هخامنشی، ترجمه امیرحسین اکبری شالچی، تهران، پازینه.
- ➔ **ویسپوفر، یوزف** (۱۳۹۳). ایران باستان، ترجمه مرتضی ثاقب‌فر، چاپ دوازدهم، تهران، ققنوس.
- ➔ **هیتس،** والتر (۱۳۹۶). داریوش و ایرانیان، ترجمه پرویز رجیبی، چاپ پنجم، تهران: نشر ماهی.

- ➔ **Hallock, Richard T.** (1969). Persepolis Fortification Tablets, Chicago, The University of Chicago Press.
- ➔ **Kent, Roland G.** (1959). Old Persians, 2nd Edition, New Haven, Connecticut, American Oriental Society.
- ➔ **Miller, Margaret. C** (1997). Athens and Persia in the Fifth Century BC, Cambridge University Press.
- ➔ **Richard, Jean,** (1994). Sacred geography of the ancient Greeks: astrological symbolism in art, architecture, and landscape, translated by Christine Rhone, University of New York Press, Albany.
- ➔ **Root, M. C.** (1979). The King and Kingship in Achaemenid Art: Essay on the Creation of an Iconography of the Empire (Acta Iranica, 19) Leiden.
- ➔ **Sacks, David** (1995-2005), Encyclopedia of the Ancient Greek World, Revised Edition, New York, Facts On File, Inc.
- ➔ **Sienkewicz J.** Thomas (2007), Ancient Greece, vol 1, Pasadena, California Hackensack, New Jersey, Salem Press, Inc.

بهار خسروی/ گروه کتاب: در میان مورخان تاریخ باستان، کمتر

کسی به اندازه هرودوت توانسته موجی از ستایش‌ها و در عین حال بحث و جدل‌ها را برانگیزد. برای ما ایرانیان، هرودوت تنها یک مورخ یونانی باستان نیست، بلکه نوشته‌های او بازتاب‌دهنده نگاه یونانیان به شاهنشاهی هخامنشی است و نقشی کلیدی در شکل‌گیری تصویر ایران باستان در جهان غرب داشته است. به همین دلیل، انتشار زمانه و کارنامه هرودوت هالیکارناسوسی که حاصل سه‌دهه‌ای از سفرهای او به سرزمین مقدس و عرفانه خسروی در انتشارات دانشگاه تهران است، اثری قابل توجه در حوزه تاریخ‌پژوهی به شمار می‌آید.

این اثر در بخش آغازین و دیباچه خود با نگاهی انتقادی و سنجشگر گام برمی‌دارد و تأکید می‌کند برای بررسی نوشته‌های هرودوت، نه باید چشم‌پسته همه گفته‌های او را بزرگ و نه باید از روی تعصب و احساسات، او را به کل کنار گذاشت. هدف این کتاب، واریسی ابزار کار، روش تحقیق و شیوه تفکر هرودوت است؛ یعنی ارزیابی اینکه او اطلاعات خود را از کجا به دست آورده، چگونه میان دیده‌ها، شنیده‌ها، افسانه‌ها و گزارش‌های مکتوب تمایز گذاشته و به داوری نشسته است.

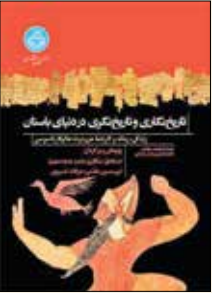
نویسندگان کتاب با تکیه بر متون دست‌اول و به‌روزرترین پژوهش‌های ایرانی‌شناسی و مطالعات کلاسیک جهان، به سراغ رمزگشایی از این متن بنیادین رفته‌اند.

انتخاب کتاب «تاریخ‌نگاری و تاریخ‌نگری در دنیای باستان» از

نظمی دقیق و دانشگاهی پیروی می‌کند و مطالب را در قالب ۸ پاره

اصلی، ۱۵ فصل، ۸ صمیمه و نمایه‌های تخصصی سامان داده است.

پاره نخست، «زندگی و زمانه هرودوت» در قالب دو فصل آغازین،

افسانه‌ها و گزارش‌های مکتوب تمایز گذاشته و به داوری نشسته است. نویسندگان کتاب با تکیه بر متون دست‌اول و به‌روزرترین پژوهش‌های ایرانی‌شناسی و مطالعات کلاسیک جهان، به سراغ رمزگشایی از این متن بنیادین رفته‌اند.

انتخاب کتاب «تاریخ‌نگاری و تاریخ‌نگری در دنیای باستان» از

نظمی دقیق و دانشگاهی پیروی می‌کند و مطالب را در قالب ۸ پاره

اصلی، ۱۵ فصل، ۸ صمیمه و نمایه‌های تخصصی سامان داده است.

پاره نخست، «زندگی و زمانه هرودوت» در قالب دو فصل آغازین،

خبر خودرو

پلاک گذاری خودروهای وارداتی مشروط شد

گمرک نحوه ترخیص و ضوابط شماره گذاری خودروهای وارداتی ایرانیان مقیم خارج از کشور را ابلاغ کرد. گمرک ایران در بخشنامه‌ای خطاب به ناظرین ومدیران کل گمرکات اجرایی کشور، دستورالعمل اجرایی نحوه ترخیص خودروهای وارداتی متعلق به ایرانیان مقیم خارج از کشور را با هدف تسریع در فرآیند ترخیص کالا، صیانت از حقوق دولت وایجاد رویه واحد تا زمان تعیین تکلیف نهایی ارزش این خودروها ابلاغ کرد.

بر اساس این بخشنامه، چنانچه خودروی وارداتی فاقد شناسه ارزش (TSC) در بانک اطلاعات ارزش گمرک باشد و صاحب خودرو تقاضای ترخیص پیش از اعلام نظر کارگروه تبصره (۶) ماده (۱۲) قانون ساماندهی صنعت خودرو را داشته باشد، ترخیص با رعایت ۷ شرط و سازوکار ویژه امکان پذیر خواهد بود:

❶ **اخذ تعهد مابه التفاوت حقوق ورودی**: صاحب کالا موظف است تعهد محضری ارائه دهد که در صورت تعیین ارزش استنباطی بالاتر از ارزش اظهاری توسط کارگروه، با نخستین ابلاغ گمرک نسبت به تسویه کامل مابه التفاوت حقوق ورودی اقدام کند.

❷ **فصل شماره گذاری در سامانه امور گمرکی**: پیام هشدار با رنک قرمز در سامانه جامع ثبت می شود مبنی بر اینکه شماره گذاری خودروی ترخیص شده منوط به وصول مابه التفاوت احتمالی و صدور مفاصحاسب نهایی خواهد بود.

❸ **عدم صدور پنه الکترونیک (بیجک)**: گمرکات اجرایی موظفند پس از انجام تشریفات، از ثبت بیجک در EPL و تأیید سفر خروج در سامانه جدید (IRICS) خودروی کنند.

❹ **اعلام به پلیس امنیت اقتصادی**: به منظور هماهنگی جابه جایی خودرو از امکان گمرکی تا انبار صاحب کالا، مراتب طی نامه‌ای اداری به پلیس امنیت اقتصادی فرجا منعکس می شود.

❺ **ارسال پرونده به دفتر تعیین ارزش**: گمرکات اجرایی باید مشخصات دقیق خودرو را برای تعیین ارزش به دفتر ارزش گمرک ایران ارسال و مراتب را جهت پیگیری تا حصول نتیجه نهایی ثبت کنند.

❻ **صدور مطالعه نامه برای موارد گذشته**: درخصوص خودروهایی که پیش تر بدون شناسه TSC ترخیص شدند، اقدامات قانونی لازم از جمله صدور مطالعه نامه کسر دریافتی جهت جلوگیری از مرور زمان قانونی صورت خواهد گرفت.

❼ **صدور مجوز نهایی شماره گذاری پس از تعیین ارزش**: پس از ایجاد شناسه TSC و وصول کامل مابه التفاوت احتمالی، پته عبور صادر، سفر خروج تأیید و مراتب با درج عبارت «قابل توجه پلیس اهور» روی اظهارنامه از سوی مدیران گمرک گواهی می شود تا فرآیند شماره گذاری مجاز شود.

ماشین وارداتی

تانک 700

از خیابان تا مسیرهای سخت

یکی از خودروهای حاضر در هفتمین نمایشگاه خودروی تهران در شهر آفتاب، تانک ۷۰۰ بود؛ شاسی بلندی لوکس که با موتور ۳ لیتری V6 توئین توربو، قدرت ۳۵۴ اسب بخاری و ساختار فریم مستقل، ترکیبی از توان حرکتی و قابلیت‌های آفرودی را به نمایش می گذارد.

تانک ۷۰۰ برخلاف بسیاری از کراس اوورهای شهری، ظاهری خشن و جعبه‌ای دارد. کاپوت بلند، جلوپنجره بزرگ، گلگیرهای برجسته و خطوط عمودی بدنه، هویت آفرودی آن را پررنگ می کنند. در نمای جانبی نیز زینت‌های ۲۰ اینچی، سقف بلند و فاصله مجوری سه متری، ابعاد بزرگ خودرو را به رخ می کشند. طول نزدیک به پنج مترو وزن حدود ۲۰ تن نشان می دهد که با یک شاسی بلند بزرگ رویه‌رو هستند که برای سفرهای طولانی و استفاده خارج جاده‌ای طراحی شده است. در بخش فنی، تانک ۷۰۰ از یک پیشرانده شش سیلندر خورجینی ۳ لیتری مجهز به دو توربوشارژر استفاده می کند. این موتور ۳۵۴ اسب بخار قدرت، ۵۶۰ نیوتن متر گشتاور تولید می کند. سامانه هیبرید خفیف نیز در کنار پیشرانه بنزینی قرار گرفته، اما با نسخه پلاکین هیبریدی تفاوت دارد و امکان پیمایش طولانی با نیروی برق را فراهم نمی کند. نیروی موتور از طریق گیربکس اتوماتیک ۹ سرعته به سامانه چهارچرخ محرک منتقل می شود.

تانک ۷۰۰ برای رسیدن از صفر به سرعت ۱۰۰ کیلومتر بر ساعت به ۸.۸ ثانیه زمان نیاز دارد و حداکثر سرعت آن ۱۹۰ کیلومتر بر ساعت اعلام شده است. در مقابل، مصرف سوخت ترکیبی رسمی این نسخه حدود ۱۲.۵ لیتر در هر ۱۰۰ کیلومتر اعلام شد است؛ رقمی که با توجه به وزن بالا و شرایط رانندگی می تواند در استفاده واقعی تغییر کند. تانک ۷۰۰ با قیمت ۲۶ میلیارد و ۵۰۰ میلیون تومان، بیش از هر چیز خریدارانی را هدف می گیرد که به شاسی بلندی بزرگ، قدرتمند و مجهز به امکانات جدی آفرودی نیاز دارند. با این حال، هزینه نگهداری، دسترسی به قطعات و خدمات پس از فروش، در کنار قیمت اولیه، نقش مهمی در تعیین جایگاه این خودرو در بازار ایران خواهند داشت.

مدیرکل اداره نظارت بر کالاهای فلزی سازمان حمایت در گفت وگو با «ایران» خبر داد

ورود قوه قضائیه به تأخیر تحویل خودرو

گزارش

یاسمن صادق شیرازی

گروه خودرو

در چند روز گذشته، فیلمی در فضای مجازی منتشر شد که بسیار تأسف آور بود. تصویر پیرمردی که روی زمین نشسته بود، بقیه مردم به صورتش آب می پاشیدند و دو نیروی شرکت خورروساز مونتاژی بالی سر پیرمرد بودند. اطرافیان می گفتند این پیرمرد تمام پس اندازش را آورده و از این شرکت خودرو خریده است اما حالا این شرکت حاضر نیست خودرویی تحویل دهد و از سوی دیگر، این شرکت قرارداد برخی خریداران را به صورت یک طرفه فسخ کرده و شرایط جنگی را بهانه کرده است. این موضوع فقط شامل حال شرکت خورروساز مونتاژی نیست؛ ۷ شرکت خودرویی در لیست تأخیر در تحویل خودروها قرار دارند.

در چند وقت گذشته شاهد تجمع خریداران خودروها بودیم که خودروی خود را تحویل نگرفته‌اند. یک شرکت واردکننده خودرو هم در این میان سود تأخیر تحویل خودروها را همچنان بعد از گذشت یک سال پرداخت نکرده است. به طوری که کار به شکایت و شکایت کشی رسیده است. همچنین گفته می شود دادگاه در پرونده های متعددی رای به نفع خریداران صادر کرده و شرکت

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

ماجرای کجا شروع شد؟

مدیرکل مدیریت بحران استان گلستان ۶ برابرِی اعتبارات می گوید

لایروبی رودخانه‌ها گام بلند برای کاهش خطر سیلاب

جمله اقداماتی است که برای کاهش خطر سیلاب دنبال می‌شود. با این حال، ارقام اعلام‌شده از سوی مسئولان مدیریت بحران و شرکت آب منطقه‌ای گلستان از فاصله‌ای قابل‌توجه میان نیاز سالانه استان و عملکرد معمول عملیات لایروبی حکایت دارد؛ فاصله‌ای که بررسی میزان پیشرفت پروژه‌ها نحوه تأمین اعتبار آنها را ضروری می‌کند.

پیشگیری به زیرساخت نیاز دارد

عبد‌الغفور غراوی، مدیرکل مدیریت بحران گلستان، در گفت‌وگو با «ایران» با اشاره به ضرورت تقویت اقدامات پیشگیرانه اظهار کرد: «مدیریت بحران علاوه بر هماهنگی میان دستگاه‌های مسئول هنگام وقوع حوادث، وظیفه نظارت بر اجرای اقدامات پیشگیرانه را نیز بر عهده دارد. در اصل دستگاه‌هایی مانند شرکت آب منطقه‌ای، راه‌داری، راه و شهرسازی، شهرداری‌ها، بنیاد مسکن و جهاد کشاورزی باید متناسب با هشدارهای هواشناسی و شرایط مناطق پرخطر، آمادگی لازم را داشته باشند.»

غراوی با بیان اینکه بارندگی‌های ۱۸ و ۱۹ مهرماه برای دستگاه‌های مسئول غافلگیرکننده نبود، گفت: «هشدارهای لازم دیگر اهمیت آمادگی پیش از بحران را به نمایش گذاشت. با این حال، تکرار حوادث نشان می‌دهد ارزیابی آمادگی استان را نمی‌توان قافه به تعداد نیروهای آماده‌باش، ماشین‌آلات مستقر یا سرعت واکنش هنگام وقوع حادثه محدود کرد. میزان پیشرفت طرح‌های زیرساختی، اعتبار تأمین شده و فاصله میان نیازهای فنی و عملیات انجام شده نیز بخشی از این ارزیابی است.

لایروبی رودخانه‌ها، اجرای طرح‌های آبخیزداری و اصلاح پل‌ها و سازه‌هایی که ظرفیت کافی برای عبور روان آب ندارند، از

نیاز سالانه به لایروبی ۶۰۰ کیلومتر از رودخانه‌ها

مدیرکل مدیریت بحران گلستان با اشاره به وضعیت رودخانه‌های استان افزود: «بر اساس گزارش از شرکت آب منطقه‌ای، طول رودخانه‌های گلستان حدود ۳ هزار ۲۰۰ کیلومتر است و حدود یک‌هزار و ۸۰۰ کیلومتر از آنها باید در یک دوره ۳ ساله لایروبی شود. براین اساس، نیاز سالانه استان به لایروبی دست‌کم ۶۰۰ کیلومتر برآورد می‌شود.»

غراوی اعتبار ۳۰ میلیارد تومانی تخصیص یافته برای لایروبی رودخانه‌های گلستان در سال ۱۴۰۵ را در مقایسه با این حجم از نیاز ناکافی دانست و گفت: «این مبلغ حتی برای پوشش چند کیلومترم از نیاز لایروبی استان نیز کفایت نمی‌کند.» این برآورد، پرسشی مشخص را پیش می‌کشد: از مجموع ۶۰۰ کیلومتر لایروبی مورد نیاز در سال، چه میزان عملیات انجام می‌شود و چه مقدار از نیاز باقی می‌ماند؟ پاسخ به این پرسش به آمار عملکرد سالانه، محل اجرای پروژه‌ها و میزان پیشرفت آنها وابسته است؛ اطلاعاتی که در کنار رقم اعتبار تخصیص یافته، می‌تواند تصویر دقیق‌تری از وضعیت اقدامات پیشگیرانه ارائه کند.

غراوی اصلاح پل‌ها و سازه‌های فاقد ظرفیت کافی برای عبور آب را از دیگر نیازهای استان دانست و اظهار کرد: «بارندگی‌های سال‌های اخیر نشان داد برخی سازه‌ها ظرفیت کافی برای عبور حجم روان آب را ندارند و باید اصلاح شوند. البته همه این نقاط شناسایی شده‌اند، اما رفع این کمبودها به تأمین منابع مالی و حمایت در سطح ملی نیاز دارد. یکی به تهیهی جای خالی زیرساخت‌های مورد نیاز را بر نمی‌کند. از همین رو، میزان اجرای طرح‌های پیشگیرانه و تناسب اعتبارات با حجم نیازهای استان، در کنار نحوه واکنش دستگاه‌ها، اهمیت دارد.»

آسیب‌پذیر را ایمن نمی‌کند. شناسایی سازه‌های نیازمند اصلاح، زمانی به نتیجه می‌رسد که با اولویت‌بندی، برنامه اجرایی، برآورد هزینه و تأمین اعتبار همراه باشد.» مدیرکل مدیریت بحران گلستان همچنین اجرای طرح‌های آبخیزداری و لایروبی مستمر را ضروری دانست و گفت: «تنوع اقلیمی استان، از مناطق جنگلی و مرتفع تا نواحی خشک و کم‌بارش، ایجاب می‌کند اقدامات پیشگیرانه متناسب با شرایط هر منطقه طراحی شوند.»

او توضیح داد: «بارش‌شدید در ارتفاعات می‌تواند روان‌آب، گل و لای و بقایای طبیعی را به مناطق پایین دست منتقل کند و وجود موانع در مسیر رودخانه‌ها امکان دارد عبور آب را با مشکل مواجه سازد.»

از استقرار ماشین‌آلات تا قطع راه روستاها

غراوی با اشاره به اقدامات انجام شده هنگام صدور هشدارها گفت: «استقرار ماشین‌آلات سنگین در نقاط پرخطر و جلوگیری از تردد در مسیرهای ناایمن از جمله اقداماتی است که برای کاهش خطر انجام می‌شود. در همین سیلاب اخیر ۲ دستگاه بیل مکانیکی در محدوده‌ای موانع احتمالی کسب‌گاووس با هدف رفع آماده‌باش قرار داشتند.»

به گفته او، در جریان بارندگی‌های اخیر نیز با هماهنگی فرمانداری، محور تهران- مشهد برای مدتی کوتاه مسدود شد تا از به خطر افتادن جان مسافران جلوگیری شود. با وجود این اقدامات، سیلاب به زیرساخت‌های ارتباطی استان نیز خسارت وارد کرد.

غراوی خاطرنشان کرد: «راه دسترسی ۱۴ روستا در محور قلعه‌قافه مینودشت قطع شده بود و در چند نقطه، جریان آب بخش‌هایی از جاده را نیز برده بود. البته در نظر امن‌نگی بایدید تا زمانی که آب فروکش نکند و امکان ورود ایمن ماشین‌آلات فراهم نشود، بازگشایی مسیر امکان‌پذیر نیست و در مرحله اول ممکن است راه به صورت موقت برای عبور و مرور آماده شود.

قطع دسترسی روستاها نشان می‌دهد پیامدهای سیلاب به محدوده رودخانه یا میزان خسارت مستقیم به سازه‌ها محدود نمی‌ماند و می‌تواند رفت‌وآمد روزانه و دسترسی ساکنان به خدمات را نیز مختل کند. از این منظر، ارزیابی اقدامات پیشگیرانه باید علاوه بر حجم عملیات انجام شده، میزان حفاظت از راه‌ها، روستاها و زیرساخت‌های حساس را نیز دربرگیرد.»

مدیرکل مدیریت بحران گلستان در ادامه بر ضرورت تصمیم‌گیری متناسب با شرایط هر استان تأکید کرد و گفت: «تفاوت‌های اقلیمی و زیرساختی ایجاب می‌کند برنامه‌های پیشگیرانه بر اساس نیازهای محلی تنظیم شوند.» او همچنین خواستار توجه بیشتر به اختیارات مدیران استانی در پیگیری مسائل منطقه‌ای شد.

لایروبی ۱۰۵ کیلومتر در قالب ۲۴ قرارداد

در سوی دیگر این مسأله، آمارهای شرکت آب منطقه‌ای گلستان از بخشی از اقدامات اجرایی انجام شده حکایت دارد.

ایرج حیدریان، مدیرعامل این شرکت نیز در گفت‌وگو با «ایران» از اجرای ۲۴ قرارداد برای لایروبی و ساماندهی رودخانه‌های استان خبر داد.

به گفته او، این قراردادها شامل لایروبی ۱۰۵ کیلومتر از رودخانه‌ها واحداث ۴۱۰ متر دیواره حفاظتی در نقاط اولویت‌دار است که به پیشرفت فیزیکی ۹۵درصد رسیده‌اند. اعتبار اعلام‌شده برای این مجموعه قراردادها بیش از ۵۵۰ میلیارد ریال است که از محل طرح مهندسی رودخانه استانی و اعتبارات مدیریت بحران تأمین شده است.

حیدریان دراین خصوص توضیح داد: «در انتخاب محل اجرای طرح‌ها، نقاطی که در سال‌های گذشته آسیب بیشتری دیده‌اند و محدوده‌های نزدیک به سکونتگاه‌ها و زیرساخت‌های حساس در اولویت قرار گرفته‌اند. شرکت آب منطقه‌ای همچنین با استفاده از تجهیزات تحت اختیار خود، تهاوت مصالح رودخانه‌ای و ظرفیت‌های قانونی تأمین مالی، عملیات تکمیلی دیگری را در بخش‌هایی از رودخانه‌های استان انجام داده است.»

مدیرعامل شرکت آب منطقه‌ای گلستان افزود: «۵۰ کیلومتر از رودخانه‌های «خرامرد»، «قره‌چای» و «زرین‌گل» در شرق استان و ۲ کیلومتر از رودخانه «قره‌سو» در محدوده پل قریان آباد تا پایین دست روستای یامپی،

لایروبی شده است. همچنین یک کیلومتر از «گرگان‌رود» در محدوده شهری آق قلا و مسیرقدیم قره‌سو در روستای یامپی با هدف کاهش خطرآب‌گرفتگی محدوده فرودگاه گرگان ساماندهی و دو کیلومتر از کانال‌های مجاور شهرک صنعتی آق قلا نیز لایروبی شده است.

حیدریان از برنامه‌ریزی برای اعزام بیل مکانیکی به محدوده پل «مزین» روی رودخانه قره‌سو، در محل عبور خط راه‌آهن گرگان-تهران و نیز اجرای عملیات ترمیم خاکریزهای قره‌چای در شهرستان آزادشهر خبر داد و گفت: «این اقدامات بر نقاط مشخصی متمرکز است که آسیب دیدن آنها می‌تواند رفت‌وآمد، فعالیت اقتصادی یا دسترسی روستاها و اراضی کشاورزی را مختل کند. با این حال، برای ارزیابی اثر این اقدامات بر کاهش خسارت‌های سیلاب، صرف اعلام طول عملیات یا درصد پیشرفت قراردادها کافی نیست. محل دقیق اجرای پروژه‌ها، زمان تکمیل آنها ومیزان انطباقشان با نقاطی که در سیلاب اخیر آسیب دیده‌اند، از جمله اطلاعاتی است که می‌تواند نسبت میان اقدامات انجام‌شده و پیامدهای حادثه را روشن تر کند.»

تأمین سالانه ۵ هزار میلیارد ریال برای توسعه طرح‌های پیشگیری از سیلاب
حیدریان با اشاره به نیازهای سالانه استان گفت: «برای مدیریت مؤثر خطر سیلاب، لایروبی ۶۰۰ کیلومتر از رودخانه‌ها و اجرای ۵ کیلومتر دیواره حفاظتی و گف‌بند تثبیت بستر در هرسال مورد نیاز است.»

او با تأکید بر اینکه این طرح حدود ۵ هزار میلیارد ریال اعتبار سالانه می‌خواهد، توضیح داد: «به دلیل تأمین نشدن این میزان اعتبار،

فاصله میان اعتبار، اجرا و ایمنی

استان، شرط پیشبرد این طرح هاست، میزان بودجه به تنهایی معیار کافی برای ارزیابی آمادگی در برابر سیلاب نیست. نحوه تخصیص منابع، اولویت دادن به نقاط پرخطر، زمان بندی اجرای پروژه‌ها و نظارت بر پیشرفت آنها نیز در اثربخشی اقدامات نقش تعیین‌کننده دارند. همچنین استقرار ماشین‌آلات، صدور هشدار و مدیریت تردد در مسیرهای ناایمن، اگرچه برای کنترل خطرهای فوری ضروری است، اما جایگزین اصلاح نقاط آسیب‌پذیر و تکمیل زیرساخت‌های مورد نیاز نمی‌شود.

سیلاب همواره بار دیگر ضرورت پیوند میان مدیریت بحران و پیشگیری را در گلستان یادآوری کرد. اکنون در کنار بررسی خسارت‌ها و اقدامات انجام شده، لازم است مشخص شود چه میزان از نیازهای اعلام شده برای اینم ساز و رودخانه‌ها و زیرساخت‌ها تأمین شده، کدام پروژه‌ها همچنان در انتظار اعتبار یا اجرا هستند و برای رفع کمبودهای باقی‌مانده چه برنامه‌ای وجود دارد. در نهایت، معیار سنجش اثربخشی برنامه‌های پیشگیرانه، صرفاً میزان اعتبار یا تعداد پروژه‌های تعریف شده نیست؛ بلکه باید دید این اقدامات تا چه اندازه خطر را برای مردم، راه‌های ارتباطی، اراضی کشاورزی و دیگر زیرساخت‌های حیاتی استان کاهش داده‌اند.

بیش

مجموع اظهارات مسئولان استانی نشان می‌دهد کاهش خسارت‌های سیلاب در گلستان، تنها به آمادگی نیروهای امدادی و مدیریت شرایط هنگام وقوع حادثه محدود نمی‌شود؛ بلکه به مجموعه‌ای از اقدامات پیشگیرانه نیاز دارد که باید پیش از بارندگی به اجرا برسند. لایروبی و ساماندهی رودخانه‌ها، اصلاح پل‌ها و سازه‌های فاقد ظرفیت کافی و اجرای طرح‌های آبخیزداری، از جمله این اقدامات هستند. با این حال، تعیین اولویت‌ها و تخصیص منابع برای پیشگیری از سیلاب نمی‌تواند بر اساس نسخه‌ای یکسان برای همه استان‌ها انجام شود؛ زیرا شرایط جغرافیایی و اقلیمی، ویژگی‌های حوضه‌های آبریزو میزان آسیب‌پذیری مناطق، نیازهای متفاوتی ایجاد می‌کند. به گفته مسئولان استانی، در گلستان نیز در حالی که نیاز ساخت لایروبی رودخانه‌ها حدود ۶۰۰ کیلومتر برآورد می‌شود، میانگین عملکرد سالانه به حدود ۱۰۰ کیلومتر می‌رسد؛ فاصله‌ای که ضرورت بازنگری در میزان و نحوه تأمین اعتبارات و اولویت‌بندی طرح‌ها را برجسته می‌کند. از سوی دیگر، مسئولان استانی بر ضرورت تأمین منابع مالی برای اجرای طرح‌های پیشگیرانه و اصلاح پل‌ها و سازه‌هایی تأکید دارند که ظرفیت کافی برای عبور جریان سیلاب را ندارند. هرچند تأمین اعتبار متناسب با نیازهای

جهش خورشیدی هرمزگان

وی با اشاره به گزارش ارائه‌شده درباره وضعیت تولید و مصرف برق استان بیان کرد: «با برنامه‌ریزی‌های انجام‌شده و همراهی مردم در مدیریت مصرف، میزان مصرف برق استان نسبت به ماه گذشته ۲۰۰ مگاوات کاهش یافته و در مجموع کاهش ۲۰۲ درصدی مصرف برق به ثبت رسیده است.»

معاون استاندار هرمزگان با تأکید بر اهمیت مدیریت مصرف انرژی در بخش‌های مختلف، بر تدوام همکاری دستگاه‌های اجرایی، صنایع و مشترکان

استان هرمزگان در سال‌های اخیر به عنوان یکی از قطب‌های مهم توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر در کشور مطرح شده است. «صفرصادق پوره، معاون هماهنگی امور عمرانی استانداری هرمزگان از افزایش ۳۰ مگاواتی ظرفیت انرژی خورشیدی استان در یک سال گذشته خبر داد. وی با تأکید بر اینکه مدیریت مصرف برق نیز با کاهش ۲۰۲ درصدی نسبت به ماه گذشته همراه بوده است، گفت: «با این افزایش، مجموع ظرفیت انرژی خورشیدی هرمزگان به ۷۲ مگاوات رسیده است.»

صادق‌پور در یازدهمین نشست کارگروه انرژی استان، با تأکید بر ضرورت توسعه منابع انرژی پاک و استفاده از ظرفیت‌های موجود هرمزگان، اظهار کرد:

«توسعه انرژی خورشیدی یکی از مسیرهای مهم برای افزایش ظرفیت تولید برق، کاهش فشار بر شبکه و ارتقای پایداری تأمین انرژی در استان است و باید با جدیت دنبال شود.»

پتروشیمی پردیس از راه‌اندازی مجدد فاز یک تولیدی خود خبر داد؛ رویدادی که می‌تواند زمینه‌ساز تقویت عملکرد عملیاتی این شرکت و افزایش بهره‌برداری از ظرفیت‌های تولیدی آن در سال مالی جدید باشد. براساس اطلاعاتی بااهمیت گروه «ب» که از سوی شرکت پتروشیمی پردیس با نماد معاملاتی «شپدیس» منتشر شده است، فاز یک تولیدی این شرکت از تاریخ ۲۵ مهرماه ۱۴۰۵ مجدداً وارد مدار تولید شده است. براساس اطلاعات اعلام‌شده، فازهای یک ودو این مجموعه در حال حاضر با ۸۰ درصد ظرفیت تولیدی فعالیت می‌کنند.

بازگشت فاز یک به چرخه تولید، یکی از تحولات مهم عملیاتی پتروشیمی پردیس به شمار می‌رود؛

هرمزگان در مسیر تبدیل شدن به قطب صنایع معدنی و فلزی کشور

از طریق رایزنی با مسئولان و دستگاه‌های ذی ربط در سطح ملی تأکید کرد.

مسیر ارزش افزوده

بر اساس محورهای مطرح‌شده در این نشست، فراهم‌سازی شرایط متناسب برای حضور سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی، کاهش موانع اداری و اجرایی، تسهیل فرآیندهای سرمایه‌گذاری، ایجاد مشوق‌های لازم برای هدایت سرمایه‌ها به سمت طرح‌های صنعتی و معدنی و همچنین تأمین پایدار انرژی و تقویت زیرساخت‌های برق، به عنوان یکی از الزامات توسعه صنایع بزرگ، از جمله موضوعات مورد توجه طرفین بود. نشست مشترک مدیرعامل منطقه ویژه اقتصادی صنایع معدنی و فلزی خلیج فارس و استاندار هرمزگان بر سه محور اساسی متمرکز بود: تسهیل و تشویق سرمایه‌گذاری، رفع موانع اداری و اجرایی و تأمین پایدار انرژی و تقویت زیرساخت‌های برق. تحقق این محورها می‌تواند هرمزگان را به یکی از قطب‌های اصلی صنایع معدنی و فلزی کشور تبدیل کند و نقش آن را در اقتصاد ملی و اقتصاد دریامحور بیش از پیش ارتقا دهد.

جذب سرمایه‌گذاری‌های بزرگ، رفع موانع اداری و اجرایی و تأمین پایدار انرژی، سه محور کلیدی توسعه صنعتی هرمزگان به شمار می‌روند؛ محورهایی که با تقویت زیرساخت‌های منطقه ویژه اقتصادی صنایع معدنی و فلزی خلیج فارس، می‌توانند زمینه افزایش ارزش افزوده منابع معدنی، تکمیل زنجیره تولید، ایجاد اشتغال پایدار و تقویت جایگاه استان در اقتصاد ملی و دریامحور را فراهم کنند.

استان هرمزگان برای تبدیل ظرفیت‌های معدنی و صنعتی خود به موتور محرک توسعه اقتصادی، بیش از هر چیز به جذب سرمایه‌های بزرگ، رفع موانع پیش روی سرمایه‌گذاران و تأمین زیرساخت‌های پایدار انرژی نیاز دارد. توسعه منطقه ویژه اقتصادی صنایع معدنی و فلزی خلیج فارس، به‌عنوان یکی از کانون‌های مهم استقرار صنایع بزرگ، در کنار تقویت زیرساخت‌های انرژی و تأمین پایدار برق، می‌تواند نقش مؤثری در افزایش ارزش افزوده منابع معدنی، تکمیل زنجیره تولید، ایجاد فرصت‌های شغلی و تقویت اقتصاد دریامحور در هرمزگان ایفا کند. در نشست «علی کمالی»، مدیرعامل منطقه ویژه اقتصادی صنایع معدنی و فلزی خلیج فارس، با «محمد آشوری»، استاندار هرمزگان، بر ضرورت تسهیل سرمایه‌گذاری، گسترش زیرساخت‌های برق و افزایش تاب‌آوری انرژی در سطح منطقه‌ای و ملی تأکید شد.

در این نشست، نقش سرمایه‌گذاری‌های بزرگ در توسعه زیرساخت‌های صنعتی، افزایش ظرفیت تولید، ایجاد اشتغال پایدار و تقویت جایگاه استان در اقتصاد ملی مورد بررسی قرار گرفت.

این نشست با محوریت بررسی ظرفیت‌های اقتصادی و مناسب برای تسهیل سرمایه‌گذاری برگزار شد. کمالی با اشاره به ظرفیت‌های گسترده استان در حوزه صنایع معدنی و فلزی، بر ضرورت

یادداشت

ابوالفضل بجانی

جامعه‌شناس

تماشاگرنما یا مدیریت‌نما؟

هر بار اتفاقی در ورزشگاهی رخ می‌دهد، مسأله هواداری دوباره به صدر اخبار بازمی‌گردد؛ توهینی صورت می‌گیرد، شعاری حاشیه‌ساز می‌شود، سنگی پرتاب می‌شود یا درگیری و آسیب‌دیدگی رخ می‌دهد. همچنین رسانه‌ها حساس می‌شوند، مدیران و کارشناسان اظهارنظر می‌کنند و چند روزی از فرهنگ ورزشگاه می‌گوییم؛ اما با فروکش کردن تب حادثه، مسأله نیز از دستور کار خارج می‌شود تا اتفاق بعدی. این چرخه تکرارشونده، نشانه‌ای از ضعف در مدیریت هواداری است؛ ما اغلب به حوادث واکنش نشان می‌دهیم، نه اینکه فرآیند مدیریت هواداران را مستمر دنبال کنیم.

هواداری به تماشا یا تشویق نود دقیقه مسابقه محدود نمی‌شود، زمانی که هزاران نفر وارد ورزشگاه شده‌اند، هیجان به اوج رسیده و مرز میان «ما» و «آنها» برجسته شده است، بخش مهمی از فرصت مدیریت گذشته است. بنابراین، نود دقیقه مسابقه بیش از آنکه زمان مدیریت هوادار باشد، زمان آشکارشدن نتایج مدیریت اوست. ورزشگاه فضایی اجتماعی است که در آن هزاران انسان تجربه‌ای مشترک دارند، شادی و خشم خود را آشکار می‌کنند و خود را بخشی از یک «ما»ی بزرگ‌تر می‌بینند. نوربیت الیاس و اریک دانینگ در جامعه‌شناسی ورزش به ظرفیت ورزش برای تجربه هیجان‌هایی اشاره کرده‌اند که در زندگی روزمره معمولاً مهار می‌شوند. فریاد، شادی، اعتراض و هیجان بخشی از معنای حضور در ورزشگاه است؛ اما آزادی هیچانی نباید به توهین، تخریب و خشونت تبدیل شود.

ورزشگاه از جامعه جدا نیست. فرد هنگام عبور از کیت، خاواده، محله، شهر، زبان، طبقه اجتماعی، خاطرات و احساس منزلت یا محرومیت خود را پشت در نمی‌گذارد. ورزشگاه را می‌توان «جامعه‌ای درون جامعه» دانست؛ فضایی که در آن تجربه‌های بیرونی، زیر تأثیر تراکم جمعیت، رقابت و هیجان گروهی، آشکارتر می‌شوند.

هوادار گاهی فراتر از حمایت از تیم، خود را نماینده شهر، محله، زبان یا تاریخ باشگاهش می‌داند. در چنین شرایطی، یک شعار ممکن است تعرض به هویت جمعی تلقی شود و شکست، فراتر از اذیت‌شدن امتیاز، به احساس منزلت گروهی پیوند بخورد. نظریه هویت اجتماعی نیز نشان می‌دهد تعلق گروهی می‌تواند در جمع برجسته‌تر شود؛ بنابراین رفتار روی سکو را نمی‌توان صرفاً به ویژگی‌های شخصی چند فرد تقلیل داد.

بخشی از آنچه در ورزشگاه رخ می‌دهد، ریشه در بیرون آن دارد. گاهی مسائل مربوط به هویت، منزلت یا محرومیت اجتماعی حل‌نشده باقی می‌مانند و انتظار می‌رود با یک بنر، پیام اخلاقی یا برخورد انتظامی برطرف شوند. نگاه ارباب مرتون نیز یادآور می‌شود که شکاف میان انتظارات اجتماعی و امکانات مشروع دستیابی به آنها می‌تواند احتمال برخی رفتارهای انحرافی را افزایش دهد. البته، توضیح رفتار، به معنای توجیه آن نیست؛ هیچ محرومیت یا تعلق هویتی مجوز توهین و خشونت نیست و هر فرد در برابر رفتار خود مسئول است.

در مدیریت هواداری باید میان زمینه، محرک و کنش تفاوت گذاشت. شرایط اجتماعی ممکن است زمینه‌ناشایی را فراهم کند و تصمیم‌داور یا نتیجه مسابقه نیز محرک باشد، اما واکنش همچنان انتخاب فرد است؛ نه می‌توان همه مسأله را به چند فرد تقلیل داد و نه می‌توان مسئولیت فردی را نادیده گرفت.

مدیریت هواداری دست کم چهار سطح دارد: فردی، بین‌فردی و گروهی، سازمانی و اجتماعی. فرهنگی، خودکنترلی فرد، نقش گروه‌های هواداری، عملکرد باشگاه و نهادهای برگزارکننده و تأثیر خانواده، رسانه و محیط اجتماعی، همگی باید در این چارچوب دیده شوند. برای این سطوح نمی‌توان یک نسخه واحد تجویز کرد. کار اصلی باید میان مسابقات انجام شود؛ با شناخت هواداران، ارتباط مستمر با گروه‌ها، تحلیل داده‌ها، بهبود تجربه حضور در ورزشگاه، آموزش مدیران و یادگیری از حوادث گذشته. برگزاری ۲۵ فصل لیگ برتر الزاماً به معنای ۲۵ سال یادگیری نهادی نیست. اگر هر حادثه با فراموش شدن تجربه آن پایان یابد، فقط رخدادها تکرار می‌شوند. اصطلاح «تماشاگرنما» نیز باید با احتیاط به کار رود. اگر این واژه رفتار نادرست را توصیف کند، قابل فهم است؛ اما اگر مسأله را به چند فرد نامطلوب محدود کند، مانع شناخت عوامل مؤثر بر رفتار هواداران می‌شود.

پرسش اصلی این نیست که چرا پس از ۲۵ دوره لیگ برتر هنوز تماشاگرنما داریم؛ پرسش این است که چرا سازوکار مستمر، چندسطحی و یادگیرنده برای مدیریت هواداری نداشته‌ایم؟ فوتبال حرفه‌ای تنها با بازیکن، قرارداد و جدول حرفه‌ای شکل نمی‌گیرد. هواداری مسئولانه نیز محصور فرآیندی بلندمدت، اجتماعی، فرهنگی و مدیریتی است؛ فرآیندی که بسیار پیش از سوت آغاز مسابقه شروع می‌شود.

سینا حسینی/ اتفاقات جنجالی دیدار تیم‌های فوتبال ملوان بندرانزلی و تراکتور و حاشیه‌های پیش از این مسابقه در ورزشگاه مرحوم سیروس قایقران، بار دیگر فوتبال ایران را با مجموعه‌ای از سؤالات جدی درباره فرهنگ هواداری، ضرورت قانونمداری و مسئولیت نهادهای متولی مواجه کرده است. حواشی ناپسند این مسابقه که آن را به یکی از پرحاشیه‌ترین دیدارهای لیگ بیست‌وششم تا پایان هفته نهم تبدیل کرد، تنها به اتفاقات داخل زمین پیش از شروع مسابقه خلاصه نمی‌شود؛ بلکه ابعاد گسترده‌تری وجود دارد که مستقیماً با اخلاق عمومی، احترام به هویت‌های اقوام ایرانی و ضرورت حفظ وحدت ملی ارتباط پیدا می‌کند.

برگزاری مسابقات ورزشی بویژه بازی‌های لیگ برتر فوتبال برای ایجاد شور، نشاط اجتماعی و تقویت همبستگی میان مردم پایه‌ریزی شده است.

براین اساس ورزشگاه نیز باید محلی برای رقابت سالم، تشویق تیم محبوب و تجربه هیجان در چارچوب قانون و اخلاق باشد؛ نه فضایی برای هتک حرمت، توهین به افراد و باشگاه‌ها که تنش را به جامعه ورزش تزریق کند. هواداری از یک باشگاه، هر اندازه عمیق و ریشه‌دار باشد، مجوز عبور از مرزهای اخلاقی و قانونی نیست. هیچ نتیجه‌ای، اختلافی یا رقابتی نیز نمی‌تواند توجیهی برای زیرپا گذاشتن کرامت انسان‌ها و بی‌احترامی به هویت فرهنگی دیگران باشد.

یکی از مسأله‌های اساسی فوتبال ایران، فاصله میان شعارهای فرهنگی و اقدامات عملی برای مقابله با رفتارهای هنجارشکنانه است. سال‌هاست که پس از وقوع حاشیه‌های غیرمتعارف، ضرورت ساماندهی ورزشگاه‌ها، برخورد با توهین‌ها به اقوام ایرانی و ارتقای فرهنگ هواداری مطرح می‌شود، اما تکرار چنین اتفاقاتی نشان می‌دهد که اقدامات انجام‌شده

هنوز نتوانسته‌اند بازآرندگی لازم را ایجاد کنند. فدراسیون فوتبال، سازمان لیگ و مدیران باشگاه‌ها باید بی‌پذیرند که مسئولیت آنها تنها به برگزاری مسابقه، کسب نتیجه و مدیریت مسائل فنی محدود نمی‌شود؛ صیانت از جایگاه ورزش، تأمین امنیت روانی تماشاگران و مقابله با رفتارهای مغایر با قانون نیز بخشی جدایی‌ناپذیر از وظایف آنهاست. قانونمداری زمانی معنا پیدا می‌کند که مقررات بدون تبعیض و ملاحظه‌کاری اجرا شوند. اگر توهین به باشگاه‌ها، افراد تحت قرار آنها، تحریک هواداران یا رفتارهای خارج از چارچوب در یک مسابقه با واکنشی قاطع و متناسب روبه‌رو نشود، زمینه تکرار آن در دیدارهای بعدی فراهم خواهد شد. برخورد انضباطی باید مستند، شفاف، عادلانه و متناسب با تخلف باشد و هیچ باشگاه یا گروهی نباید خود را فراتر از ضوابط بدانند. البته جریمه و محرومیت به‌تنهایی کافی

نیست؛ اجرای قانون باید در کنار آموزش، پیشگیری و فرهنگ‌سازی قرار گیرد تا احترام به دیگران به یک هنجار پایدار تبدیل شود. البته باشگاه‌ها نقشی تعیین‌کننده و کلیدی در کنترل فضای حاکم بر مسابقات دارند. مدیران، مربیان و بازیکنان باید در گفتار و رفتار خود الگویی از احترام و مسئولیت‌پذیری باشند و از موضع‌گیری‌های تحریک‌آمیز پرهیز کنند. همچنین ضروری است باشگاه‌ها با استفاده از ظرفیت هواداران، رسانه‌ها و گروه‌های فرهنگی در قالب تشکل‌های هواداری، برنامه‌های مستمری برای ترویج اخلاق ورزشی و مقابله با توهین‌ها به‌ویژه توهین‌های نامتعارف طراحی کنند. شناسایی و برخورد با متخلفان نیز باید از مسیرهای قانونی و با رعایت حقوق تماشاگران صورت گیرد تا رفتار فرد یا گروهی محدود، به پای تمام هواداران اخلاقی یک باشگاه نوشته نشود.

فرهنگ احترام به اقوام و حفظ حرمت‌ها، موضوعی مهم‌تر از فوتبال است. از این رو همه ارکان فوتبال ایران باید با درک صحیح این مزیت به سمتی حرکت کنند تا در کنار رقابت به سمت ایجاد وحدت و همدلی گام بردارند تا افراد یا جریان‌های فرصت‌طلب از این موضوع بهره‌برداری غیر ورزشی نکنند. به اعتقاد بسیاری از کارشناسان و صاحب‌نظران، باید اتفاقات دیدار ملوان و تراکتور به نقطه‌ای برای بازنگری جدی در سیاست‌های فرهنگی و انضباطی فوتبال تبدیل شود. ساماندهی ورزشگاه‌ها، آموزش هواداران، نظارت مؤثر، پاسخگویی مدیران و اجرای بی‌طرفانه قانون باید در قالب برنامه‌ای مشخص و قابل ارزیابی دنبال شود. فوتبال ایران بیش از هر زمان دیگری به رویکردی مسئولانه نیاز دارد که در آن، رقابت در زمین پایان یابد و احترام میان مردم پابرجا بماند.

احکام کمیته انضباطی نیز ضعف اصلی را نه در متن قانون، بلکه در نحوه اجرای آن می‌بیند و می‌گوید: «قوانین خوبی داریم، اما مجری خوب قانون نداریم. قانون در فوتبال دستخوش حق و تئوی برخی جریان‌های خاص در فوتبال است.»

او درباره محرومیت گسترده تماشاگران نیز خوستار تغییر رویکرد انضباطی است و معتقد است مسئولیت کنترل هواداران باید به باشگاه‌ها سپرده شود. عابدینی در ادامه توضیح می‌دهد: «محرومیت جمعی نه به شناسایی متخلفان منجر می‌شود و نه لزوماً قدرت بازآرندگی دارد؛ بلکه می‌تواند اعتراض‌ها را تداوم ببخشد. آموزش فرهنگی، افزایش امنیت با دوربین‌های مداربسته، شماره‌گذاری صندلی‌ها، کنترل لیدرها، بهبود شرایط ورزشگاه‌ها و همکاری فدراسیون با نهادهای فرهنگی، از جمله راهکارهایی است که ما برای پیشگیری از تکرار این اتفاقات می‌توانیم از آنها کمک بگیریم.» مدیرعامل پیشین پرسپولیس در ارزیابی اتفاقات دیدار ملوان و تراکتور نیز ریشه این رفتارها را در گذشته فوتبال جست‌وجو می‌کند و می‌گوید: «بروز مشکل فرهنگی در استادیوم‌ها محصول امروز و دیروز نیست و ریشه در رفتار و تصمیم‌گیری‌های غلط مدیران فوتبال در گذشته دارد. اگر اعتقاد داریم قانون حرف اول و آخر را می‌زند، طبیعتاً نباید به سراغ رفتارهای احساسی برویم. به هیچ عنوان نمی‌توان اتفاقات این دیدار را استاندارد و حرفه‌ای تلقی کرد.»

و حرمت مردم باشیم.» با وجود گذشت ۲۵ دوره از برگزاری لیگ برتر، ورزشگاه‌های فوتبال همچنان شاهد رفتارهای ناهنجار هستند؛ اتفاقی که نشان می‌دهد برخوردهای صورت‌گرفته تاکنون نتوانسته‌اند راهکاری پایدار برای حل این مسأله ایجاد کنند. عابدینی اساساً با عنوان «تماشاگرنما» موافق نیست و معتقد است: «من به پدیده تماشاگرنما اعتقادی ندارم، چون هواداری که به عشق تیم محبوبش به ورزشگاه می‌آید، دنبال هدفی غیرفوتبالی نیست. متأسفانه مدیران باشگاهی، غافل از اینکه همه ما ایرانی هستیم، با پنهان کردن خود پشت مسائل غیروزشنی، با این شیوه‌ها نیازهای خود را تأمین می‌کنند. یک مدیر باید در آغوش یک ملت باشد و وظیفه دارد این هیجان را به آنها منتقل کند، ولی حق ندارد فرهنگ مملکت را زیر سؤال ببرد و خلاف منافع ملی رفتار کند.»

رئیس پیشین فدراسیون فوتبال، فاصله گرفتن برخی مدیران از مسئولیت‌های فرهنگی و اجتماعی را یکی از عوامل تضعیف فضای فوتبال می‌داند. او با اشاره به تجربه سال‌های مدیریتش تأکید می‌کند: «مردم با عقیده‌ای که در فوتبال از من در خاطر دارند، می‌دانند که هیچ‌وقت دنبال ایجاد دودستگی نبودم. با فتح‌الله‌زاده در رقابت زندگی می‌کردیم، ولی حریم همدیگر را همیشه حفظ می‌کردیم.»

امروز تلاش برای دستیابی به امتیاز، حرمت‌ها را شکسته است. «امیر عابدینی درباره انتقادهای بازدارنده نبودن

نگران فوتبال ایران هشتم و قرار نیست هر روز در فوتبال، که می‌تواند صحنه‌ای برای ترویج اخلاق، تقویت همدلی و نمایش فرهنگ ایرانی باشد، شاهد رفتارهای خلاف شأن جامعه و حرمت مردم باشیم

پریسا غفاری/ فوتبال ایران پس از سال‌ها برگزاری لیگ برتر، همچنان با رفتارهای حاشیه‌ساز روی سکوها و ناتوانی در برخورد مؤثر با متخلفان دست‌وپنجه نرم می‌کند؛ چالشی که تداوم آن، پرسش‌های جدی درباره عملکرد مدیران باشگاهی، ضمانت اجرای قوانین و نقش آنها در حفظ حرمت ورزشگاه‌ها ایجاد کرده است. در شرایطی که محرومیت هواداران به یکی از راهکارهای تکراری کمیته انضباطی تبدیل شده، این پرسش مطرح است که چرا برخوردهای تنبیهی نتوانسته‌اند مانع تکرار اتفاقات تلخ فوتبال شوند؟

امیرعابدینی، مدیرعامل پیشین باشگاه پرسپولیس و رئیس اسبق فدراسیون فوتبال، ریشه این وضعیت را در تصمیم‌گیری‌های نادرست و ضعف مدیریت می‌داند؛ رویکردی که به اعتقاد او، بیش از آن‌که به اصلاح

رفتارها کمک کند، به تضعیف فرهنگ هواداری و خدشه‌دار شدن حرمت فوتبال منجر شده است. رئیس پیشین فدراسیون فوتبال در گفت‌وگو با «ایران» با ابراز نگرانی از وضعیت فرهنگی

صادق رئیسی کیا، مدیرعامل پیشین باشگاه راه‌آهن در گفت‌وگو با «ایران»:

باید میزان بازآرندگی قوانین انضباطی را افزایش دهیم

پای آن‌ها هم بایستد؛ نه اینکه اقدامات مقطعی باشد و به مرور زمان فراموش شود. «ایران» تصمیمات مقطعی و غیرکارشناسی را در بروز اتفاقات ورزشگاه‌ها، ضعف فرهنگ هواداری و مؤثری می‌داند و معتقد است برای اصلاح وضعیت، باید مسئولیت‌ها به‌درستی تعریف شود. او در ادامه توضیح می‌دهد: «مسئولیت اصلی اداره ورزشگاه‌ها برعهده فدراسیون است که باید مسئولانه فرهنگ‌سازی و آسیب‌شناسی کند و باشگاه‌ها را نیز مشارکت دهد. اجرای برنامه‌های مربوط به فرهنگ هواداری برعهده این دو مجموعه است. فدراسیون باید متولیان فرهنگی، ورزشی و حقوقی را فراهم بیاورد و با توجه به ضعف‌های موجود، راهکارهای درست ارائه دهد و

بنابراین، باید با برخورد هوشمندانه‌تر، اثر بازآرندگی را افزایش دهیم.» رئیس پیشین باشگاه‌ها، ضعف فرهنگ ساختاری و محدودیت اختیارات باشگاه‌ها را از عوامل تضعیف مسئولیت‌پذیری می‌داند و توضیح می‌دهد: «چون ما نداشته‌اند راه‌حلی پایدار برای هواداری نداریم، عوامل بیرونی در ورزش دخالت می‌کنند و مدیریت ناقص را به باشگاه‌ها واگذار می‌کنیم. پیش‌نیازهای اداره ورزشگاه، درآمدزایی از فروشگاه و بلیت‌فروشی گرفته تا برنامه‌های فرهنگی دیگر، در اختیار میزبان نیست و باشگاه فقط در جایی که باید هزینه کند، مشارکت داده می‌شود. در چنین شرایطی، باشگاه در کنترل هوادار و برقراری نظم ورزشگاه از خود سلب مسئولیت می‌کند. این یعنی مدیریت ناقص.»

مدیرعامل پیشین باشگاه راه‌آهن، نقش لیدرها را در شکل‌گیری فرهنگ هواداری مهم می‌داند و می‌گوید: «برخی از لیدرها خود عامل رفتارهای ناهنجار هستند. در جهان، بسیاری از مربیان، ورزشکاران و حتی هواداران به سفیران فرهنگی باشگاه خود تبدیل می‌شوند. پس اگر از فوتبال جهان الگوبرداری می‌کنیم، بهتر است قانونمداری را هم یاد بگیریم.»

مردم مشهد در مجلس شورای اسلامی همچنین بر کم‌توجهی به فرهنگ‌سازی در ورزشگاه‌ها تأکید کرد و توضیح داد: «یکی از نکاتی که متأسفانه سال‌ها در کشور ایران در آن کم‌کاری شده، توجه به مسأله فرهنگ‌سازی در ورزشگاه‌هاست. در حالی که با پیشینه فرهنگی و همگی که مردم دارند، شاید بهترین کار، واگذاری بعضی از امور به خود هواداران باشد. اخلاقی‌امیری با اشاره به ضرورت فرهنگ‌سازی در ورزشگاه‌ها و نحوه برخورد با هواداران می‌گوید: «به نظر می‌رسد مجازات‌های نامناسب برای بازی‌ها باشند؛ بلکه آنها هم باید مثل بقیه مردم و در کنار آنها، از روی سکوها مسابقات را تماشا کنند. به هر حال، برخی ورزشگاه‌ها نقایصی دارند که باید برطرف شود.»

حل معضل بدرفتاری در ورزشگاه‌ها با اجرای طرح نظام جامع باشگاهداری

امروز باید رفتار کرد. در این صورت، دیگر دغدغه‌های امروز وجود ندارد و بدرفتاری‌ها را در ورزشگاه شاهد نخواهیم بود. در واقع، وقتی از همان زمان ورود، با کرامت با هواداران برخورد شود و آنها تعامل مثبتی در ورزشگاه را در قبال خود ببینند، دیگر هنجارشکنی اتفاق نمی‌افتد و حتی ضریب اتفاقات هم کاهش پیدا می‌کند. «او قوانین دست‌وپاگیر فدراسیون‌ها را نیز در ایجاد فاصله میان مدیران و هواداران مؤثر دانست و توضیح داد: «توقع آن بود که فاصله زیادی بین فدراسیون و هواداران نباشد و یکی از دلایل این فاصله، قوانین دست‌وپاگیر فدراسیون‌هاست. بدون شک، جایگاهی که فدراسیون‌ها برای رؤسا قائل هستند، یکی از عوامل ایجاد فاصله بین آنها و هواداران است. در حالی که هواداران جزئی از مردم هستند و حتی نباید رؤسای فدراسیون‌ها هنگام برگزاری مسابقات تماشاگر اختصاصی ورزشگاه، تماشاگر فدراسیون‌ها هنگام برگزاری مسابقات تماشاگر فدراسیون‌هاست. به نظر می‌رسد مجازات‌های نامناسب برای بازی‌ها باشند؛ بلکه آنها هم باید مثل بقیه مردم و در کنار آنها، از روی سکوها مسابقات را تماشا کنند. به هر حال، برخی ورزشگاه‌ها نقایصی دارند که باید برطرف شود.»

محمد حسوند، رئیس کمیته تدوین مقررات فدراسیون فوتبال خبر داد: مجازات بداخلاقی هادر ورزشگاه‌ها افزایش می‌یابد

«فوتبال به عنوان ورزش اول کشور باید موجب تقویت وحدت در جامعه شود. مدیران و عوامل باشگاه‌ها نباید به مشکلات اخلاقی فوتبال جنبه غیر ورزشی بدهند. آنها با پیگیری حقوق تیم خود، باید از اظهارنظرهای جنجالی و تفرقه‌افکنانه پرهیز کنند؛ چراکه چنین رفتارهایی می‌تواند زمینه سوءاستفاده را فراهم کند.» حسوند با اشاره به ضرورت مسئولیت‌پذیری باشگاه‌ها در کنترل رفتار هواداران تصریح کرد: «مدیران تیم‌ها باید با عوامل مغربی که از روی سکوها به دنبال ایجاد تنش و فحاشی به بازیکنان یا هواداران رقیب هستند، برخورد کنند. اقدام سریع، منصفانه و یکسان ارکان قضایی فوتبال می‌تواند درس

سریع، عادلانه و بدون اغماض باشد تا از تکرار آنها جلوگیری شود. وی در گفت‌وگو با تسنیم، درباره طرح مباحث نژادپرستی و قومیت‌گرایی در حواشی مسابقات فوتبال گفت: «وضعیت اخلاقی سکوها قابل دفاع نیست، اما نسبت دادن این اتفاقات به قوم‌گرایی در ایران را اقدامی تدبیرانه و بی‌رواقي می‌دانم که ممکن است با هدف تحریک تماشاگران و سوءاستفاده از شرایط انجام شود. مردم ایران با وجود تنوع قومی، پیوندهای عمیقی با یکدیگر دارند و در شهرها و استان‌های مختلف، برادرانه در کنار هم زندگی می‌کنند.» رئیس کمیته تدوین مقررات فدراسیون فوتبال با تأکید بر نقش فوتبال در تقویت همبستگی اجتماعی توضیح داد:

رئیس کمیته تدوین مقررات فدراسیون فوتبال با اشاره به حواشی دیدار ملوان و تراکتور و لغو این مسابقه، از بررسی اصلاح مقررات برای افزایش بازآرندگی مجازات‌ها خبر داد. «محمد حسوند» با طرح این موضوع در واکنش به اتفاقات اخیر در ورزشگاه سیروس قایقران توضیح داد: «بر اساس مقررات فعلی فوتبال ایران، از جمله ماده ۲۲ آیین‌نامه انضباطی فدراسیون فوتبال، امکان برخورد قاطع با توهین و فحاشی روی سکوها وجود دارد و برای این کار نیاز به وضع مقررات جدی نیست. متأسفانه وضعیت نامناسب سکوها مختص به یک تیم نیست و در ورزشگاه‌های مختلف کشور شاهد چنین رفتارهایی هستیم. برخورد با این تخلفات باید